

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวสุมาลี ภูผาสา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2547

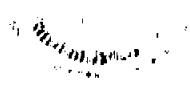
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

176.9
88421
ด. 3

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
นางสาวสุมาลี ภูมาลา

๕ 7 ก.ย. 2547

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2547

h 252048

สุมาลี ภูผาลา (2547) *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ.*

การศึกษานี้ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปัจจัยที่ศึกษาแบ่งเป็น 3 ด้านคือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และบุคลิกภาพ ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนวัดธาตุทอง ปีการศึกษา 2545 จำนวน 235 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนวัดธาตุทอง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์มี 3 ปัจจัย ได้แก่ เพศหญิง (X_3) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_4) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_5) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์มี 3 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) อายุ (X_2) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_6) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.1
3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนมี 13 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_8) อาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ (X_9) อาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว (X_{10}) อาชีพรับจ้าง (X_{11}) สถานภาพโสด (X_{12}) สถานภาพคู่ (X_{13}) สถานภาพหม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่ (X_{14})

บุคลิกภาพ (X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{16}) ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน (X_{17}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{18}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{14})

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด มีดังนี้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_6) และเพศชาย (X_1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัยร่วมกันพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน ได้ร้อยละ 22.00

5. สมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนเขียนได้ดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\hat{Y} = 70.018 - 7.955 X_6 - 7.489 X_1$$

5.2 สมการพยากรณ์ การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z = -3.21 X_6 - 7.489 X_1$$

FACTORS AFFECTING ON THE HONESTY MORAL REASONING OF
UPPER PRIMARY STUDENTS OF WATTHATTHONG SCHOOL
IN KHET WATTANA , BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

MISS SUMALEE PHUPALA

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2004

Sumalee Phupala. (2004). *Factors Affecting on The Honesty Moral Reasoning of Upper Primary Students of Watthathong School in Khet Wattana, Bangkok.* Master Project, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assist. Prof. Promtida Sankamkrue.

The purpose of this research was to investigate factors affecting on the Honesty Moral Reasoning of Upper Primary Students of Watthathong School in Khet Wattana, Bangkok. These factors were divided into 3 dimensions, first of them was personal factors : gender , age, education level , learning achievement , and personality second of them was family factors : guardian marital status and interpersonal relationship between students and their family membership , third of them was environmental factors learning atmosphere interpersonal relationship between students and their peer groups. The 235 samples were students of Watthathong School in academic year 2003

The research instrument was factors affecting on the honesty moral reasoning of upper primary students of Watthathong School questionnaires constructed by the researcher were used to collect the data by percentage , arithmetic mean , standard deviation. The data was analyzed by The Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The result were as follow :

1. There were significantly positive correlation of 3 factors among female (X_3) prathom suksa IX Students (X_2) prathom suksa X students (X_5) with honesty moral reasoning at .01 level.

2. There were significantly negative correlation of 3 factors among male (X_1) age (X_3) prathom suksa XI students (X_6) with honesty moral reasoning at .01 level.

3. There were no significantly correlation of 13 factors among learning achievement (X_7) expenses (X_8) guardian occupation on government official or guardian occupation on non – government official (X_9) guardian occupation on

merchant or guardian occupation on business (X_{10}) guardian occupation on employees (X_{11}) single status (X_{12}) couple status (X_{14}) divorce status (X_{14}) personality (X_{15}) interpersonal relationship between students and their family membership (X_{16}) learning atmosphere (X_{17}) interpersonal relationship between students groups their teachers (X_{18}) interpersonal relationship between students and their peer groups (X_{19}) with honesty moral reasoning.

4. There were significantly 2 factors affected on the honesty moral reasoning from the most to the least factors were male (X_1) prathom sukka XI students (X_6) at .01 level. These two factors could predicted about the percentage of 22.

5. The predicted equations proved to be significantly predictors of the Honesty Moral Reasoning were as follows :

5.1 In term of raw scores were :

$$\hat{Y} = 70.018 - 7.955 X_6 - 7.489 X_1$$

5.2 In term of standard scores were :

$$Z = -.321 X_6 - 7.489 X_1$$

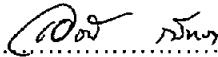
อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

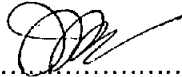
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

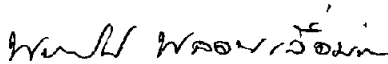
(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

กรรมการ

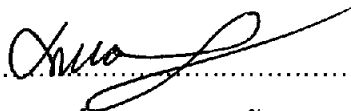
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. คมเพชร นิตรสกุล)

วันที่ ... 28 ... เดือน ... พฤษภาคม ... พ.ศ. 2547.

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ อาจารย์ปรีक्षा สารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง กรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ซึ่งให้ความรัก ความเมตตาแก่ศิษย์ พร้อมทั้งกรุณาให้คำปรึกษา แนวคิดและข้อเสนอแนะ รวมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของท่านอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง ที่ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ สมบูรณ์ลงได้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภณ และอาจารย์ ดร. พาสณา จุลรัตน์ ที่ให้ความกรุณาแก่ศิษย์ในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตลอดจนให้คำแนะนำ แนวคิด ข้อเสนอแนะ และชี้ข้อบกพร่องต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยยิ่ง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นางยุพา หลิมเจริญ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดธาตุทอง คณะครูอาจารย์และนักเรียนที่ให้ความร่วมมือตลอดจนอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลและทำการวิจัยในครั้งนี้ด้วยดีตลอดเวลา

ผู้วิจัยขอขอบคุณอาจารย์เพชรรัตน์ เข็มเพชร อาจารย์นริศรา ริชาร์ดสัน อาจารย์อุดมลักษณ์ อุปจันทร์ อาจารย์สนธยา พูนไรสง และอาจารย์หทัยชนม์ นนท์เรืองฤทธิ ผู้เป็นที่เพื่อนและน้องที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการวิจัยครั้งนี้มาโดยตลอด

ผู้วิจัยขอขอบคุณพี่ๆเพื่อนๆ น้องๆ วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษาทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณจิตติกร ชินสุวรรณพานิช ที่ให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลทางสถิติ

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้การสนับสนุนการเรียนและให้ทุนทรัพย์ ตลอดจนให้ความรัก ความห่วงใยและให้กำลังใจผู้วิจัยด้วยดีเสมอมาตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย

ผลความดีและประโยชน์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการวิจัยครั้งนี้ขอมอบแต่ บิดา มารดาและคณาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนและปลูกฝังคุณธรรมความดี ตลอดจนประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัยจนประสบความสำเร็จในการศึกษาตราบเท่าทุกวันนี้

สมาลี ภูมาลา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	2
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	8
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้าน ความซื่อสัตย์.....	คำ - ๖๓ 10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	18
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	40
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	40
วิธีสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ..... 64
บทย่อ.....	64
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	64
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	64
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	64
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	65
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	66
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	67
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	68
ข้อเสนอแนะ.....	79
บรรณานุกรม.....	81
ภาคผนวก.....	92
ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือและแบบสอบถาม.....	93
ภาคผนวก ข คุณภาพเครื่องมือ.....	105
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	113

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีและเพศ.....	41
2 แสดงจำนวนค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	58
3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	59
4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยที่ใช้ในการศึกษากับการให้เหตุผล เชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์.....	61
5 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยที่ใช้ในการศึกษากับการให้เหตุผล เชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์.....	62
6 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยที่ใช้ในการศึกษากับการให้เหตุผล เชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์.....	63
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามบุคลิกภาพ	106
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง.....	107
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน.....	108
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู.....	109
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	110
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์....	111

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าขึ้น ปัจจัยที่สำคัญก็คือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพราะคนหรือทรัพยากรมนุษย์เปรียบเสมือนเป็นศูนย์กลางหรือจุดมุ่งหมายในการพัฒนามีแนวทางคือ การให้ทุกคนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพและเน้นการพัฒนาที่มีพื้นฐานบนความเป็นไทย คือรู้จักตนเอง รู้จักวัฒนธรรมและสามารถแข่งขันในกระแสการพัฒนาของโลกที่เรียกว่า โลกาภิวัตน์ได้โดยไม่ทิ้งความเป็นไทย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ . 2540 : 21 - 22) ซึ่งสอดคล้องกับ สันธยา ฉัตรมาศ (2532 : 4) และมนัส รัตนดิถก ณ ภูเก็ต (2521 : 3) ได้กล่าวว่า ปัจจัยในการพัฒนาประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้า คือ ประชากรของประเทศนั้นๆมีนิสัยที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ ประเทศใดมีประชากรที่มีจริยธรรมสูง เช่น มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ มีความซื่อสัตย์สุจริต ประเทศนั้นก็จะมีการพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

ความซื่อสัตย์ก็เป็นจริยธรรมด้านหนึ่งที่สำคัญ ควรเสริมสร้างและปลูกฝังให้เกิดขึ้นแก่บุคคลเพราะความซื่อสัตย์เป็นพื้นฐานทางบุคลิกภาพของบุคคลที่จะมีการพัฒนาประการหนึ่ง การพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของบุคคลส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับสังคมและสิ่งแวดล้อมดังที่ ไรท์ (สบโชค พูลนวม. 2523 : 15 - 16; อ้างอิงมาจาก Wright. 1975.) ได้ให้ความเห็นไว้พอสรุปใจความสำคัญได้ว่า สังคมมีส่วนปั้นมนุษย์ให้มีลักษณะต่างๆกันตามแต่ว่ามนุษย์นั้นจะอยู่ในกลุ่มใดของสังคม นักทฤษฎีส่วนมากยอมรับว่า ความซื่อสัตย์จะถูกปลูกฝังตั้งแต่ในวัยเด็ก แต่สังคมและสถานการณ์ในช่วงชีวิตของบุคคลก็จะมีอิทธิพลในการเปลี่ยนแปลงความซื่อสัตย์ได้ ซึ่งสถาบันที่มีส่วนหล่อหลอมความซื่อสัตย์ของบุคคลจะประกอบด้วยครอบครัว อันได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจ และระดับการศึกษาของบิดามารดา

นอกจากนี้โรงเรียนก็มีส่วนที่สำคัญในการปลูกฝัง ส่งเสริมและพัฒนาความซื่อสัตย์ได้เช่นกัน ส่วนอิทธิพลจากการเรียนรู้ทางสังคม บุคคลจะเกิดการเรียนรู้จากสังคม โดยการรับลักษณะกฎเกณฑ์ทางสังคมมาเป็นลักษณะของตน ความซื่อสัตย์ก็เช่นกันบุคคลจะเลียนแบบจากบิดามารดา ครูอาจารย์ หรือจากเพื่อนทำให้เกิดเป็นพฤติกรรมที่ซ้ำๆกันจนกลายเป็นนิสัยประจำตัวของบุคคลและทำให้เกิดเป็นบุคลิกภาพของบุคคลนั้นในที่สุด

การพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ถ้าเริ่มในสมัยที่ยังเป็นเด็กย่อมง่ายและมีความสำเร็จมากกว่าเมื่อโตแล้ว คนเราเป็นผู้ใหญ่หน้าที่การงานมีมากและมีครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบ สิ่งยั่วใจที่ทำให้เกิดการทุจริตก็มีมากขึ้น ถ้าหากได้ฝึกฝนคุณลักษณะด้านนี้จนเป็นนิสัยแล้ว โอกาสที่จะถลำตัวก็ยาก ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการจริยธรรมของโคลเบอร์ก (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจุบัน. 2540 : 41-42 ; อ้างอิงมาจาก Kohlberg.1970) ที่ได้กล่าวไว้สรุปได้ว่า เด็กในวัย 10-13 ปี เป็นวัยที่เด็กทำ

ตามสังคม ประเพณี กฎหมาย และศาสนา โดยจะควบคุมความประพฤติจากการติชมของสังคม การกระทำจะเป็นไปตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเพื่อน จากการที่ผู้วิจัยในฐานะที่ทำงานเกี่ยวข้องกับเด็กในระดับประถมศึกษาและได้พบเห็นพฤติกรรมบางส่วนยังขาดจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรหาข้อมูลเพื่อวางนโยบายประกอบการสอนเพื่อประโยชน์แก่ตัวเด็กและส่งผลให้เกิดการพัฒนาต่อสังคมและประเทศชาติต่อไป

จากการสำรวจปัญหาเบื้องต้น โดยผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูฝ่ายปกครอง ครูแนะแนวและครูประจำชั้นในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 15 คน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ขาดคุณธรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ลอกงานเพื่อนหรือให้ญาติช่วยทำให้ พุดปด ลักขโมย เปรียบผู้อื่น ไม่ตรงต่อเวลา และไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้น โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดสอบถามเกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5, และ 6 จำนวน 150 คน โดยถามว่า

ข้อแรก ในการเรียนนักเรียนพบปัญหาอะไรบ้าง คำตอบที่ได้คือ การเอาเปรียบเพื่อน จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 64.67 ขโมยของ 95 คน คิดเป็นร้อยละ 63.33 ไม่ทำการบ้าน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33 คุยในเวลาเรียน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 34.67

ข้อสอง นักเรียนคิดว่าปัญหาดังกล่าวเกิดจากสาเหตุใด คำตอบที่ได้คือ ขาดความซื่อสัตย์ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 63.33 ไม่มีความรับผิดชอบ จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ไม่ตั้งใจเรียน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 22.67

จากการสำรวจปัญหาเบื้องต้นสรุปให้เห็นว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย น่าจะมีปัญหา การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ต่ำ ดังที่ดวงเดือน พันธมนาวินและเพ็ญแข ประจันปัจจนึก (2520 : 11) กล่าวว่าเหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม และสามารถทำนายพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของบุคคลได้ จากการวิจัยพบว่าคนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูง จะมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมอันแสดงถึงความมีจริยธรรมสูงมากกว่าผู้ที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ในโรงเรียนกับกระแสให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อ^{ผล}การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางนโยบาย เพื่อให้ผู้บริหาร ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนใช้เป็นข้อมูลในการแก้ไขและส่งเสริมนักเรียนในการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งจะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในด้านการเรียน และเป็นบุคคลที่พึงประสงค์ของสังคม และประเทศชาติต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 700 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 230 คน เป็นนักเรียนชาย 105 คน และนักเรียนหญิง 125 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 215 คน เป็นนักเรียนชาย 108 คน นักเรียนหญิง 127 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 215 คน เป็นนักเรียนชาย 115 คน เป็นนักเรียนหญิง 120 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 235 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 77 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คน เป็นนักเรียนหญิง 42 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 79 คน เป็นนักเรียนชาย 36 คน นักเรียนหญิง 43 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 79 คน เป็นนักเรียนชาย 39 คน เป็นนักเรียนหญิง 40 คนที่มีระดับค่าความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 (Yamane . 1996 : 583) ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรโดยใช้ชั้นปีและเพศเป็นชั้น (Strata)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

3.1.1.1 เพศ

3.1.1.2 อายุ

3.1.1.3 ระดับชั้นเรียน

3.1.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1.1.5 บุคลิกภาพ

3.1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

3.1.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

3.1.2.2 อาชีพของผู้ปกครอง

3.1.2.3 สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง

3.1.2.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

3.1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

3.1.3.1 ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน

3.1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

3.1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์

ดร.ไพฑูริย์ อธิธรรม ภาณุวิชา

นิยามศัพท์เฉพาะ

×1. การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการคิดหาเหตุผลเพื่อเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ ในด้านการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ได้แก่การยึดหลักการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมตามทฤษฎีของโคลเบอร์ก 6 ชั้น ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นหลบหลีกการลงโทษ หมายถึง เหตุผลที่นักเรียนระบุในการเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง โดยใช้การให้รางวัลและการลงโทษเป็นเครื่องตัดสินใจว่าการกระทำนั้นดีหรือเลว ควรกระทำหรือไม่ควรกระทำ ถ้าได้รับการลงโทษ เช่น เมื่อทำแล้วถูกตำรวจจับ หรือคนอื่นตำหนิติเตียน เขาจะไม่กระทำพฤติกรรมนั้น

ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหารางวัล หมายถึง เหตุผลที่นักเรียนระบุในการเลือกที่จะกระทำ หรือไม่กระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งโดยใช้ความพอใจของตนเองเป็นหลักในการตัดสินใจกระทำ และต้องการได้รับรางวัลจากผู้อื่น เช่น เมื่อทำแล้วได้รับคำชมเชยหรือสิ่งตอบแทนอื่นๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นทำตามผู้อื่นเห็นชอบ หมายถึง เหตุผลที่นักเรียนระบุในการเลือกที่จะกระทำ หรือไม่กระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งโดยตัดสินใจจากการพิจารณาว่าอะไรเป็นสิ่งที่คนดีควรกระทำหรือเป็นสิ่งที่คนในสังคมส่วนใหญ่ปฏิบัติเช่นนั้นเพื่อให้เป็นที่ชอบพอของกลุ่ม เช่น ทำทานเพราะเป็นสิ่งที่คนอื่นปฏิบัติกันและเห็นว่าดี ไม่โกหกเพราะคนอื่นเห็นว่าไม่ดี

ขั้นที่ 4 ขั้นทำตามหน้าที่และระเบียบของสังคม หมายถึง เหตุผลที่นักเรียนระบุในการเลือกที่จะกระทำ หรือไม่กระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง โดยพิจารณาจากสิทธิและหน้าที่ของตนในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคม ที่จะต้องรักษากฎระเบียบและกฎหมายของสังคมร่วมกัน เช่น ไม่ทำอะไรมิผิดกฎหมายหรือผิดศีลธรรม ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นสมาชิกของครอบครัว

ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามคำมั่นสัญญา หมายถึง เหตุผลที่นักเรียนระบุในการเลือกที่จะกระทำ หรือไม่กระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง โดยพิจารณาจากข้อตกลงหรือสัญญาที่ให้ไว้กับผู้อื่น ไม่พยายามลิดลอนสิทธิของผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว มีความเคารพตนเองด้วย เช่น ตำรวจจับกุมผู้ร้ายเพราะถ้าขึ้นปล่อยไว้ย่อมนำความเดือดร้อนมาให้บุคคลอื่นๆอีก

ขั้นที่ 6 ขั้นยึดอุดมคติ หมายถึง เหตุผลที่นักเรียนระบุในการเลือกที่จะกระทำ หรือไม่กระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง โดยพิจารณาตามความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของตน ยึดเอาความคิดเห็นที่เป็นสากลของผู้ที่เจริญแล้ว มีสายตาหรือความคิดเห็นที่กว้างไกลกว่ากลุ่มและสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ บุคคลประเภทนี้มีอุดมคติและคุณธรรมประจำใจ ยึดถือโลกบาล 2 คือ หิริ ความละอายแก่ใจตนเองในสิ่งที่ชั่ว และมีโอตตปปะ คือความเกรงกลัวต่อบาป เพราะมีความเชื่อในหลักสากลที่ว่าที่ว่าการทำความเลว นั้น จะมีจิตใจต่ำลง เช่น เห็นว่าทุกชีวิตมีค่าไม่ว่าเป็นคนดีหรือคนเลว

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ หมายถึง สิ่งที่มีผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

✓ 2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

2.1.1 เพศ ได้แก่ เพศหญิงและเพศชาย

2.1.2 อายุ หมายถึง อายุของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ตั้งแต่ 10-12 ปี

กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

13-15

2.1.3 ระดับชั้น ได้แก่

2.1.3.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.1.3.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.1.3.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่เป็นระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของ
ทุกวิชานับตั้งแต่เริ่มเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545

2.1.5 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะของนักเรียนที่สะท้อนถึงความรู้สึกนึกคิดและ
พฤติกรรมการแสดงออกเพื่อตอบสนองสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งทำให้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของ
นักเรียน บุคลิกภาพในการวิจัยครั้งนี้แบ่งตามแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของ เจนกินส์ (Jenkins Activity
Survey) ซึ่งจำแนกเป็น 2 แบบ คือ

2.1.5.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ เป็นลักษณะบุคลิกภาพของคนที่รัก
ความก้าวหน้า พินิจอุปสรรค โกรธง่าย ทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ทำงานด้วยความรวดเร็ว ไม่ชอบการ
รอคอย

2.1.5.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบบี เป็นลักษณะบุคลิกภาพของคนที่ค่อนข้าง
เฉื่อยชา จิตใจเยือกเย็น ทำงานไปเรื่อยๆ ไม่หวังผลสำเร็จในการทำงาน ไม่ชอบพินิจอุปสรรคต่างๆ
อดทนรอคอยได้

✓ 2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

2.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง หมายถึง ระดับฐานะของผู้ปกครองของนัก
เรียนซึ่งเป็นรายได้ประจำเดือนของบิดา มารดาารวมกัน หรือเป็นรายได้ของผู้ปกครองที่ดูแลนักเรียนอยู่

2.2.2 อาชีพของผู้ปกครอง ได้แก่

2.2.2.1 รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

2.2.2.2 ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว

2.2.2.3 รับจ้าง

2.2.3 สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง ได้แก่

2.2.3.1 โสด

2.2.3.2 คู่

2.2.3.3 หม้าย หรือ หย่า หรือ แยกกันอยู่

2.2.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียน

ต่อผู้ปกครอง หรือบิดามารดา และการปฏิบัติตนของผู้ปกครองหรือบิดามารดาต่อนักเรียนเพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่

2.2.4.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง ได้แก่ การเคารพเชื่อฟัง การปฏิบัติตามคำสั่งสอนทั้งทางด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว การเงิน การเรียน การช่วยเหลืองานภายในบ้าน

2.2.4.2 การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความเอาใจใส่ การดูแลสุขภาพ การอบรมสั่งสอน การเป็นที่ปรึกษาทั้งเรื่องส่วนตัวและการศึกษา

✓ 2.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน

2.3.1.1 สถานที่เรียน ได้แก่ การถ่ายเทอากาศภายในห้องเรียนความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในห้องเรียน ขนาดของห้องเรียนกับปริมาณนักเรียน บริเวณของห้องเรียน ปราศจากสิ่งรบกวนต่างๆดัง ได้แก่ เสียงและกลิ่น

2.3.1.2 สื่ออุปกรณ์การเรียน ได้แก่ ปริมาณของสื่อ อุปกรณ์การเรียน การสอนเพียงพอเมื่อเทียบกับจำนวนครูผู้สอนและนักเรียน ความทันสมัย คุณภาพใช้งาน

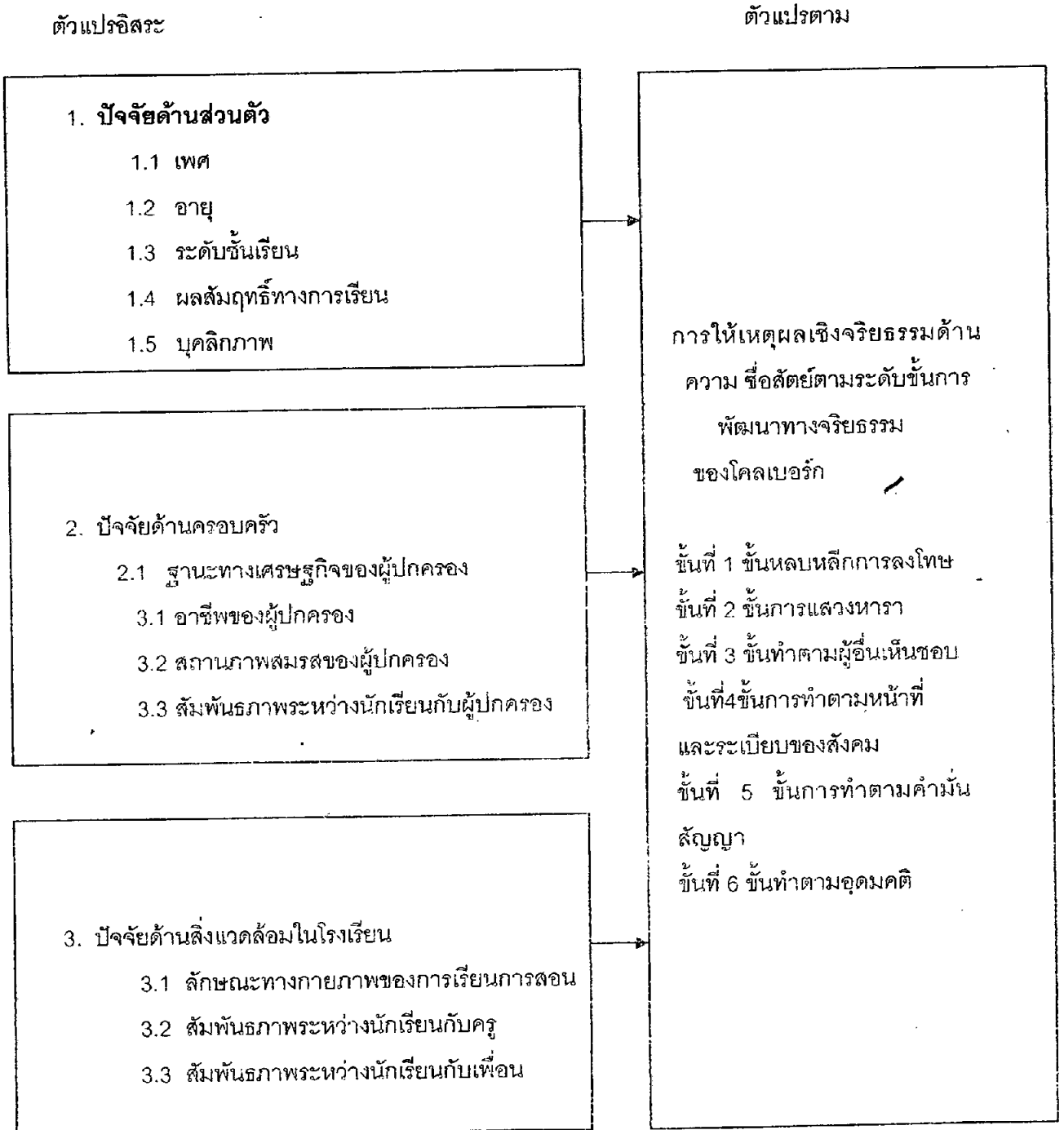
2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน และพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครูทั้งภายในและภายนอกนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน แบ่งเป็น

2.3.2.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ได้แก่ การให้ความเคารพ เชื่อฟัง และการปฏิบัติตามคำแนะนำของครู เข้าร่วมกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมาย การซักถาม การแสดงความคิดเห็น และการปรึกษาครูเมื่อมีปัญหา ในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

2.3.2.2 การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความเอาใจใส่ ยอมรับความคิดเห็น และให้ความเป็นกันเองแก่นักเรียน ให้คำปรึกษา แนะนำในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติที่นักเรียนและเพื่อน ปฏิบัติต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียนเพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาทิ้งกัน และกัน ความห่วงใยซึ่งกันและกัน การแสดงความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และการทำกิจกรรมร่วมกันด้วยความเต็มใจเพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการสร้างแบบสอบถามวัดจริยธรรมในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อต่างๆดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์

1.1.1 ความหมายของความซื่อสัตย์

หน่วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา (2525 : 129-131) ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ว่า หมายถึง การประพฤติอย่างเหมาะสมและตรงความเป็นจริง ประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมาทั้งกาย วาจา ใจ ต่อตนเองและผู้อื่น

พจนานุกรม ฉบับเฉลิมพระเกียรติ (2531 : 182) ได้ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ไว้ว่า หมายถึง ประพฤติตรงและจริงใจ ไม่คิดทรยศ ไม่คิดโกง และไม่หลอกลวง

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติอย่างเหมาะสม และตรงต่อความเป็นจริง เช่น ตรงต่อหน้าที่ ตรงต่อคำพูด ตรงต่อกฎเกณฑ์ ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

1.1.2 ประเภทของความซื่อสัตย์

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2523:147-148) ได้จำแนกความซื่อสัตย์ออกได้ดังนี้

1. ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง คือ มีความรู้สึกผิดชอบชั่วดี การมีความละเอียด เกรงกลัวต่อการกระทำผิด การไม่พูดลับปลับหลอกลวง การไม่คิดโลกในของผู้อื่น ไม่คล้อยตามพวกที่ลากหรือชักจูงไปในทางเสื่อมเสีย มั่นคงต่อการทำดีของตน ไม่คิดโกง ความตั้งใจทำจริง ประพฤติตรงตามพูดและคิดในกรณีของนักเรียนจะเห็นความซื่อสัตย์ต่อตนเองคือ เรียนจริง มาโรงเรียนตรงต่อเวลา / ทำการบ้านไม่ลอกคนอื่น เวลาสอบก็ตั้งใจสอบ ไม่ทุจริตในห้องสอบ / ไม่ลอกเพื่อน , ตรงต่อคำพูด , ตรงต่อหน้าที่ , ตรงต่อกฎเกณฑ์

2. ความซื่อสัตย์ต่อบุคคล คือ มีความซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น ต่อมิตร ต่อหัวหน้างาน ต่อผู้มีพระคุณ ลักษณะสำคัญคือ มีความจริงใจต่อผู้อื่น ไม่ชักชวนผู้อื่นไปในทางเสื่อมเสีย ไม่สอพลอเพื่อหา

ประโยชน์ส่วนตน เตือนสติแนะนำในสิ่งที่ประโยชน์ ยินดีในความสำเร็จของผู้อื่น ไม่คิดริษยา กลั่นแกล้ง ไม่ถือเอาของของผู้อื่นมาเป็นของตน โดยการลักขโมย ซ้อโกง ไม่ละเมิดของรักของผู้อื่น ยอมรับผิดหากตน เป็นผู้ทำผิดต่อผู้อื่น ไม่ผิดนัด รู้จักเคารพสิทธิ์ของผู้อื่น ไม่หยิบของใช้ของผู้อื่นไปโดยไม่ได้รับอนุญาต มีความประพฤติดีทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่น

3. ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ คือ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ตนทำหรือได้รับมอบหมายและให้ทำได้ดีที่สุด ไม่ทอดทิ้งหน้าที่ ไม่ทุจริตคดโกง ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ประโยชน์ส่วนตน รักษาระเบียบ กฎเกณฑ์ ตรงต่อเวลา ไม่เอาเวลาทำงานในหน้าที่ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว

4. ความซื่อสัตย์ต่อหมู่คณะ สังคมและประเทศชาติ คือการรักษาความสามัคคี ไม่นำความลับของหมู่คณะ สังคม ประเทศชาติไปเปิดเผย ไม่เป็น ต้นเหตุให้คนภายนอกมาทำลายหมู่คณะ ไม่คิดทรยศทำลายสถาบันหลักของชาติ ไม่ร่วมมือกันทำงานใดๆ ที่ผิดกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับ สำนึกว่าตนเองเป็นพลเมืองของประเทศ จะต้องปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี ช่วยกันรักษาความสงบ สิ่งใดที่สร้างขึ้นเป็นสาธารณสมบัติจะต้องช่วยกันรักษาและรู้จักใช้อย่างทะนุถนอม

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา(2525 : 129-131) ได้วิเคราะห์โครงสร้างของความซื่อสัตย์ แบ่งออกเป็น 4 ลักษณะคือ

1. ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง คือ ความรู้สึกรับผิดชอบชีวิต มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก คือ

- 1.1 ไม่สลับปลับกลับกลอก
- 1.2 ไม่คดโกงตามพวกที่ลากหรือจูงไปในทางที่เสื่อมเสีย
- 1.3 มั่นคงต่อการกระทำดีของตน
- 1.4 ไม่คดโกงมีความตั้งใจจริง
- 1.5 ประพฤติตรงตามที่พูด

2. ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่การงาน พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก คือ

- 2.1 ไม่เอาเวลาทำงานในหน้าที่ไปใช้ทำประโยชน์ส่วนตัว
- 2.2 ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ทำประโยชน์ส่วนตัว

3. ความซื่อสัตย์ต่อบุคคล คือ มีความซื่อตรงต่อผู้อื่น ต่อมิตร ต่อหัวหน้างาน ต่อผู้มีพระคุณ พฤติกรรมที่แสดงออก คือ

- 3.1 ประพฤติตรงไปตรงมาไม่คิดคดต่อผู้อื่น
- 3.2 ไม่ชักชวนไปในทางที่เสื่อมเสีย
- 3.3 ไม่สอพลอเพื่อหาประโยชน์ส่วนตน
- 3.4 ยินดีในความสำเร็จของผู้อื่น ไม่คิดริษยาหรือกลั่นแกล้ง

4. ความซื่อสัตย์ต่อคณะ สังคม และประเทศชาติ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกคือ

- 4.1 ร่วมมือร่วมใจกันทำงานด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- 4.2 ไม่เห็นแก่ประโยชน์ของตนหรือเอาดีเข้าตน
- 4.3 ไม่รวมมือกันทำงานใดๆที่ผิดกฎหมาย หรือผิดระเบียบข้อบังคับของสังคมหรือหมู่คณะนอกจากนี้ยังได้ระบุถึง พฤติกรรมที่เกี่ยวกับความไม่ซื่อสัตย์สุจริตที่พบอยู่ในชีวิตประจำวัน ดังนี้
 1. ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างไม่อยู่ก็ไม่ทำงาน
 2. มาทำงานช้าเล็กน้อยก่อนเวลาที่กำหนด
 3. ยืมเขาแล้วทำเป็นลืมไม่ส่งคืน
 4. ทำของผู้อื่นเสียหายแล้วนิ่งเฉย
 5. ทำงานแต่เฉพาะหน้า ทำงานลวกๆ
 6. ชื่อของสตางค์ทอนเกินก็เฉยเสีย
 7. เอาของคนอื่นมาเป็นของตน
 8. ไม่ชำระหนี้
 9. ไม่รักษาคำมั่นสัญญา
 10. ทูจริตต่อหน้าที่ การคดโกง
 11. กล่าวเท็จ การบิดพลิ้ว การหลอกลวง
 12. ไม่ตรงต่อเวลา

1.1.3 ความสำคัญของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

ในการดำเนินชีวิตประจำวัน คนจะต้องเผชิญปัญหาให้ขบคิด ตัดสินใจตลอดเวลา ปัญหาบางอย่างตัดสินใจง่ายไม่ต้องใช้เวลามากนัก แต่บางปัญหามีความยุ่งยากซับซ้อน ต้องใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบก่อนที่จะตัดสินใจ บุคคลที่พิจารณาสิ่งต่างๆด้วยเหตุผลจะสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ก่อให้เกิดผลดีต่อตนเอง และสังคม

พิชาญ ลำอางศรี (2527 : 14) กล่าวว่าเหตุผลเชิงจริยธรรม เป็นเหตุผลที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจ หรืออยู่เบื้องหลังการตัดสินใจ หรืออยู่เบื้องหลังการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมต่างๆเมื่อ บุคคลใช้เหตุผลจะสามารถวินิจฉัยได้ว่า เป็นเหตุผลขั้นใดตามทฤษฎีของโคลเบอร์ก (Kohlberg) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือระดับต่ำมีลักษณะยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง ระดับกลางมีลักษณะยึดความต้องการของกลุ่มคนเป็นหลัก ระดับสูงมีลักษณะยึดความต้องการของตนเองและประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก แต่ละระดับแบ่งออกเป็นระดับละ 2 ชั้น รวมเป็นชั้นเหตุผลเชิงจริยธรรมทั้งหมด 6 ชั้น

โคลเบอร์ก (ดวงจันทร์ หนูทอง. 2533 : 18 ; อ้างอิงมาจาก Kohlberg. 1970) เชื่อว่าการสอน

จริยธรรมแก่เด็กจะบรรลุเป้าหมายให้เด็กเป็นผู้มีจริยธรรมอย่างแท้จริงนั้น ทำได้เพียงสอนให้มีหลักในการตัดสินใจทางจริยธรรมที่ถูกต้อง เพราะหลักทางจริยธรรมเป็นสิ่งที่บุคคลใช้แก้ปัญหาขัดแย้งทางจริยธรรมระหว่างบุคคล เป็นเกณฑ์หรือแนวทางสำหรับความประพฤติเป็นเหตุผลสำหรับการตัดสินใจในการประพฤติปฏิบัติ ความสามารถในการใช้หลักจริยธรรมเรียกว่าความสามารถในการใช้เหตุผลทางจริยธรรม ซึ่งบุคคลอาจมีเหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับที่แตกต่างกันออกไปได้ ไคลเบอร์กจึงสนับสนุนให้มีการส่งเสริมพัฒนาการทางจริยธรรมให้สูงขึ้น ทั้งนี้เพราะจริยธรรมขั้นสูงดีกว่าจริยธรรมขั้นต่ำ โดยให้เหตุผลไว้ดังนี้

1. คนให้เหตุผลขั้นสูง สามารถแก้ปัญหาได้ดีกว่าคนที่ให้เหตุผลในขั้นต่ำ
2. คนที่ให้เหตุผลขั้นสูง สามารถมองเห็นความแตกต่างและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ของสิ่งต่าง ๆ ได้ เช่น ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างกฎหมายกับความยุติธรรม และมีความสามารถในการคิด หรือเข้าใจหลักการที่เป็นสากล เช่น หลักของความยุติธรรม และมีความสามารถในการคิด หรือเข้าใจหลักการที่เป็นสากล เช่น หลักของความยุติธรรมได้ดีกว่าคนที่ให้เหตุผลขั้นต่ำ

จึงเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ความสามารถในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับบุคคล และควรส่งเสริมให้เด็กมีทักษะในด้านนี้

จากผลการวิจัยของดวงเดือน พันธุนาวิน และเพ็ญแข ประจวบจันก (2520 : 11) ยืนยันว่าเหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมและสามารถทำนายพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของบุคคลได้ กล่าวคือ การวิจัยพบว่า คนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูง จะมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมอันแสดงถึงความมีจริยธรรมสูงมากกว่าผู้ที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำอย่างเชื่อมั่นได้ และดวงเดือน พันธุนาวิน (2522: 75) ได้กล่าวสรุปจากการวิจัยเรื่อง "จริยธรรมของเยาวชนไทย" ว่า เหตุผลเชิงจริยธรรมเป็นลักษณะหนึ่ง ซึ่งควรได้รับการส่งเสริมเพื่อพัฒนาจริยธรรมของบุคคล และยังได้เน้นว่าการเสริมสร้างเหตุผลเชิงจริยธรรมนี้ควรเป็นจุดมุ่งหมายเชิงปฏิบัติของจริยศึกษา

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่า เหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นต่ำสุด เป็นขั้นที่บุคคลมีความเห็นแก่ตัวมากที่สุด และค่อยๆ ลดความเห็นแก่ตัวลงตามลำดับขั้น เปลี่ยนเป็นเห็นแก่พวกพ้อง ในที่สุดยึดหลักอันเป็นอุดมคติ โดยเห็นแก่ส่วนรวมอันหมายถึงมนุษยชาติ ฉะนั้นการที่บุคคลมีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูง ย่อมเป็นที่ต้องการของบุคคลอื่น และเหตุผลเชิงจริยธรรมนับว่าเป็นลักษณะทางจริยธรรมที่สามารถทำนายพฤติกรรมของบุคคลได้ จึงควรส่งเสริมและพัฒนาในตัวเยาวชนให้มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่สูงขึ้นต่อไป

1.2.5 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม ของไคลเบอร์ก (Kohlberg)

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของไคลเบอร์ก (Kohlberg)

พัฒนาการ 6 ขั้น จัดเป็น 3 ระดับ โดยแต่ละระดับมี 2 ขั้นดังนี้

1. ระดับก่อนกฎเกณฑ์หรือระดับเริ่มมีจริยธรรม (Preconventional Level)

ขั้นที่ 1 ขั้นหลบหลีกการลงโทษ (2 – 7 ปี)

ขั้นนี้เด็กจะใช้ผลตามพฤติกรรมเป็นเครื่องชี้ว่า พฤติกรรมของตน “ถูก” หรือ “ผิด” ถ้าเด็กถูกทำโทษก็จะคิดว่าสิ่งที่ตนทำ “ผิด” ถ้าเด็กถูกทำโทษก็จะคิดว่าสิ่งที่ตนทำ “ผิด” และจะพยายามหลีกเลี่ยงไม่ทำสิ่งนั้นอีก พฤติกรรมใดที่มีผลตามมาด้วยรางวัลหรือคำชม เด็กก็จะคิดว่าสิ่งที่ตนทำ “ถูก” และจะทำซ้ำอีกเพื่อหวังรางวัล

ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหารางวัล (7 – 10 ปี)

ขั้นนี้เด็กจะสนใจทำตามกฎข้อบังคับ เพื่อประโยชน์หรือความพอใจของตนเอง หรือทำดีเพราะอยากได้ของตอบแทน หรือ รางวัล ไม่ได้คิดถึงความยุติธรรมและความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น หรือความเชื่อเพื่อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น พฤติกรรมของเด็กในขั้นนี้ทำเพื่อสนองความต้องการของตนเอง แต่มักจะเป็นการแลกเปลี่ยนกับคนอื่น เช่น ประโยค “ถ้าเธอทำให้ฉัน ฉันจะให้....”

ขั้นที่ 3 ขั้นทำตามผู้อื่นเห็นชอบ (10 – 13 ปี)

พัฒนาการทางจริยธรรมขั้นนี้เป็นพฤติกรรมของ “คนดี” ตามมาตรฐานหรือความคาดหวังของบิดามารดาหรือเพื่อนวัยเดียวกัน พฤติกรรม “ดี” หมายถึง พฤติกรรมที่จะทำให้อื่นชอบและยอมรับหรือไม่ประพฤติดีเพราะเกรงว่าพ่อแม่จะเสียใจ

ขั้นที่ 4 ขั้นทำตามสังคม (13 – 16 ปี)

เหตุผลทางจริยธรรมในขั้นนี้ถือว่าสังคมจะอยู่ด้วยความมีระเบียบเรียบร้อยต้องมีกฎหมายและข้อบังคับ คนดีหรือคนที่มีพฤติกรรมถูกต้องคือ คนที่ปฏิบัติตามระเบียบบังคับหรือกฎหมาย ทุกคนควรเคารพกฎหมาย เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยและความเป็นระเบียบของสังคม

ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามค่านิยม (16 ปี ขึ้นไป)

ขั้นนี้เน้นถึงความสำคัญของมาตรฐานทางจริยธรรมที่ทุกคนหรือคนส่วนใหญ่ในสังคมยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ถูกสมควรที่จะปฏิบัติตาม โดยพิจารณาถึงประโยชน์และสิทธิของบุคคลก่อนที่จะใช้เป็นมาตรฐานทางจริยธรรมได้ ใช้ความคิดและเหตุผลเปรียบเทียบว่าสิ่งไหนผิดและสิ่งไหนถูกในขั้นนี้การ “ถูก” และ “ผิด” ขึ้นอยู่กับค่านิยมและความคิดเห็นของบุคคลแต่ละบุคคล

ขั้นที่ 6 ขั้นยึดอุดมคติสากลผู้ใหญ่

ขั้นนี้เป็นหลักการมาตรฐานจริยธรรมสากล เป็นหลักการเพื่อมนุษยธรรม เพื่อความเสมอภาคในสิทธิมนุษยชนและเพื่อความยุติธรรมของมนุษย์ทุกคน ในขั้นนี้สิ่งที่ “ถูก” “ผิด” เป็นสิ่งที่ขึ้นมโนธรรมของแต่ละบุคคลที่เลือกยึดถือ

1.1.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม

1.1.4.1 ความหมายของจริยธรรม

พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ (2531:135) ได้ให้ความหมายของจริยธรรมในฐานะเป็นค่านาม

ว่า หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม หรือกฎศีลธรรม

กรมวิชาการ (2523:8) กล่าวว่า จริยธรรม คือ การกระทำทั้งกาย วาจา และใจที่ดีงาม เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่นและสังคม

สาโรชน์ บัวศรี (2522:18) กล่าวว่า จริยธรรม คือแนวทางในการประพฤติเพื่ออยู่ร่วมกันได้อย่างร่มเย็นในสังคม

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า จริยธรรม หมายถึง แนวทางในการประพฤติปฏิบัติในทางที่ดีงามและถูกต้อง ทั้งต่อตนเอง และผู้อื่น และต่อสังคม เพื่อที่จะอยู่ด้วยกันได้อย่างสงบสุข

1.1.4.2 ลักษณะทางจริยธรรม

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2524: 2-3) ได้แบ่งลักษณะทางจริยธรรมของมนุษย์ออกเป็น

4 ประการ คือ

1. ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึง การมีความรู้ในสังคมของตนนั้นถือว่าการกระทำชนิดใดดีควรกระทำ และการกระทำชนิดเลวควรงดเว้น ลักษณะพฤติกรรมประเภทใดเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมมากนักน้อยเพียงใด ควรรู้เชิงจริยธรรมหรือความรู้เกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมนี้ขึ้นอยู่กับอายุ ระดับการศึกษา และพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลด้วย ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางสังคมและศาสนาส่วนใหญ่ เด็กจะเริ่มเรียนรู้ตั้งแต่เกิด โดยในช่วงอายุ 2-10 ปี จะได้รับการปลูกฝังค่านิยมเหล่านี้เป็นพิเศษ

2. ทักษะเชิงจริยธรรม หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่างๆว่าตนชอบหรือไม่ชอบลักษณะนั้นๆเพียงใด ทักษะเชิงจริยธรรมของบุคคลส่วนมากจะสอดคล้องกับค่านิยมของสังคมนั้น แต่บุคคลบางคนในสถานการณ์ปกติอาจมีทัศนคติต่างไปจากค่านิยมของสังคมก็ได้ ทักษะเชิงจริยธรรมของบุคคลมีความกว้างขวางกว่าความรู้เชิงจริยธรรมของบุคคล เพราะทัศนคตินั้นรวมทั้งความรู้และความรู้สึกในเรื่องนั้นๆเข้าด้วยกัน ฉะนั้นทัศนคติเชิงจริยธรรมจึงสามารถใช้ทำนายพฤติกรรมเชิงจริยธรรมได้แม่นยำกว่าการใช้ความรู้เชิงจริยธรรมเพียงอย่างเดียว ทักษะเชิงจริยธรรมของบุคคลนั้นในเวลาหนึ่งยังอาจเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมได้

3. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เหตุผลที่กล่าวถึงนี้จะแสดงให้เห็นเหตุจูงใจหรือแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่างๆของบุคคล การศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมจะทำให้ทราบว่าบุคคลผู้มีจริยธรรมในระดับแตกต่างกันอาจมีการกระทำที่คล้ายคลึงกันได้ นักทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม คือ เพียเจท์ และโคลเบอร์กได้ใช้การอ้างเหตุผลเชิงจริยธรรมของบุคคลเป็นเครื่องแสดงถึงพัฒนาการด้านอื่นๆของบุคคลด้วย คือพัฒนาการทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมประเภทต่างๆของบุคคลด้วย

4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สังคมนิยม ชมชอบ หรืองดเว้น การแสดงที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์หรือค่านิยมในสังคมนั้น พฤติกรรมเชิงจริยธรรมซึ่งเป็นการกระทำที่สังคมเห็นชอบ

และสนับสนุนมีหลายประเภท เช่น การเสียสละเพื่อส่วนรวม การช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก เป็นต้น นอกจากนี้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมอีกพวกหนึ่ง คือ พฤติกรรมในสถานที่เขี้ยวอนใจ หรือในสภาพที่ยั่วให้บุคคลกระทำผิดกฎเกณฑ์ เพื่อประโยชน์ส่วนตนบางประการ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในสถานการณ์ยั่ว เช่น การโกงสิ่งของ เงินทอง หรือคะแนนและการกล่าวเท็จ เป็นต้น ซึ่งอาจรวมเรียกว่าพฤติกรรมที่ไม่ซื่อสัตย์ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งที่บุคคลให้ความสำคัญมากกว่าด้านอื่นๆ ทั้งนี้เพราะการกระทำในทางที่ดีและเลวของบุคคลนั้น ส่งผลโดยตรงต่อความผาสุกและความทุกข์ของสังคม การศึกษาด้านอื่นๆของจริยธรรม จึงเป็นเพียงเพื่อให้เข้าใจและสามารถทำนายพฤติกรรมในสถานการณ์ต่างๆของบุคคลเท่านั้น

ในที่นี้ผู้วิจัยจะศึกษาลักษณะทางจริยธรรมประเภทที่ 3 คือการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์

1.2.1 งานวิจัยในประเทศ

ลัดดา คำแก้ว (2528 : 120-123) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมโนคติเกี่ยวกับตนกับความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ในเมือง และมีถิ่นที่อยู่ในชนบท รวมจำนวน 630 คน ผลการวิจัยพบว่า มโนคติเกี่ยวกับตนกับความซื่อสัตย์ โดยส่วนรวมไม่มีความสัมพันธ์กัน และยังพบว่า นักเรียนหญิงมีความซื่อสัตย์สูงกว่านักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศิริวรรณ เจริญจิตติกุล (2533:54) ได้ศึกษาผลของการพัฒนาค่านิยมด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดด่านสำโรง จังหวัดสมุทรปราการ โดยการใช้บทบาทสมมติ ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการแสดงบทบาทสมมติ มีการพัฒนาค่านิยมด้านความซื่อสัตย์สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พจนีย์ สุระศรางค์ (2534 : 78) ได้ศึกษาเรื่องการโกหกของเด็กในช่วงอายุ 5-11 ขวบ ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า เด็กอายุ 6-7 ขวบ และ 10-11 ขวบ มีการโกหกต่อมารดามากที่สุด และอายุ 8-9 ขวบ มีการโกหกต่อพี่น้องมากที่สุด

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่ามโนคติเกี่ยวกับตนเองกับความซื่อสัตย์นั้นนักเรียนหญิงจะมีความซื่อสัตย์สูงกว่านักเรียนชาย การพัฒนาความซื่อสัตย์โดยใช้บทบาทสมมติจะพัฒนาความซื่อสัตย์ได้สูงกว่าการสอนด้วยวิธีการธรรมดา

1.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮาร์ทฮอร์นและเมย์ (Thompson.1952 : 515; citing Hartshorne and May . 1928 :105) ได้ศึกษาด้านผลสัมฤทธิ์จากการศึกษาพบว่า เด็กฉลาดจะซื่อสัตย์สุจริตมากกว่าเด็กโง่ และเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีความซื่อสัตย์มากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 และคะแนนจากการเรียนมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับคะแนน ความซื่อสัตย์ของเด็กชายและเด็กหญิงมีความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน

โจนส์ (Jones. 1954 : 781-832) ได้ศึกษาด้านเพศและพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ เขาได้กล่าวว่า สังคมมิได้มุ่งหวังให้เด็กหญิงมีพฤติกรรมเหมือนเด็กชาย ดังนั้น การอบรมในแต่ละเพศจึงแตกต่างกัน และเนื่องจากการยอมรับและปฏิเสธจากสังคมมีความหมายกับเด็กหญิงมากกว่า เด็กชาย เด็กหญิงจึงพูดเท็จในสถานการณ์ทางสังคมมากกว่าเด็กชาย และมีแนวโน้มว่าเด็กหญิงจะพูดเท็จเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของคนอื่นมากกว่าเด็กชาย แต่ในสถานการณ์อื่นๆเด็กชายจะพูดเท็จ และไม่ซื่อสัตย์กว่าเด็กหญิง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบอร์ตัน (Burton. 1976 : 181) พบว่า การเล่นเกมถ่วงถั่ว เด็กหญิงอายุ 4 ขวบ โกงมากกว่าเด็กชาย และในการทดสอบเปลี่ยนความหมายสัญลักษณ์แบบทดสอบ WAIS พบว่า นักศึกษาหญิงโกงมากกว่านักศึกษาชาย แต่อย่างไรก็ตามมีงานวิจัยหลายเรื่องชี้ให้เห็นว่า เพศหญิงมีความซื่อสัตย์สูงกว่าเพศชาย ดังเช่น เฟลด์แมนและเฟลด์แมน (Burton. 1976 : 182 ; citing Feldman and Feldman.1976 : 150) พบว่าไม่มีความแตกต่างในด้านความซื่อสัตย์ระหว่างเด็กหญิงและเด็กชาย อายุ 12 ปี แต่ระหว่างอายุ 17-18 ปี พบว่าเพศชายโกงมากกว่าเพศหญิง

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่พบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวเศรษฐกิจสูง มักจะเป็นเด็กที่มีความซื่อสัตย์ ส่วนเด็กที่มาจากเศรษฐกิจต่ำจะมีการหลอกลวงมากกว่าในทุกระดับอายุ ทั้งนี้เพราะว่าเด็กได้รับแรงผลักดันและค่านิยมทางสังคมที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพียร์สัน (Burton.1976 : 183 ; citing Pearlin .1971 : 175) พบว่าสถานภาพทางสังคมของพ่อแม่ วิธีการอบรมเลี้ยงดู และความคาดหวังในตัวลูกของพ่อแม่ มีผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของเด็ก

ซูลซ์ (Schulze. 1986 : 43-44) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบและวิธีสอนที่มีต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับอนุบาลและนักเรียนเกรด 2 โรงเรียนในเมืองเบนติ-มอร์ โดยมีนักเรียนกลุ่มละ 60 คน รวม 120 คน โดยใช้วิธีการศึกษา 4 วิธี คือ วิธีที่ 1 ให้เป็นเพื่อน ตัวแบบและครูอธิบายตามตัวแบบ วิธีที่ 2 ใช้หุ่นเชิดเป็นตัวแบบและครูอธิบายตามตัวแบบ วิธีที่ 3 ให้เพื่อนแสดงแบบและครูสอนโดยตรง วิธีที่ 4 ใช้หุ่นเชิดเป็นตัวแบบและครูสอนโดยตรง ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ครูสอนโดยตรงมีความซื่อสัตย์สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ครูอธิบายตามตัวแบบอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ และนักเรียนกลุ่มที่ใช้หุ่นเชิดมีความซื่อสัตย์สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ให้เพื่อนแสดงแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากงานวิจัยสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงทำให้เด็กมีความซื่อสัตย์สูงกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและมาจากครอบครัวที่มีฐานะทำให้เศรษฐกิจต่ำ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อัจฉรา สุขารมณ และอรพินท์ ชูชม (2530: 10) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกระทำที่อาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของตัวแต่ละบุคคล ตัวที่บ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ (Nontesting Procedures) เช่น จากการสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรืออาจอยู่ในรูปของเกรดที่ได้ที่โรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลาในการประเมินอันยาวนาน หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป (Published Achievement Tests) จะพบว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไป มักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียน เนื่องจากให้ผลที่เชื่อถือได้มากกว่า อย่างน้อยก่อนการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ อีกหลาย ๆ ด้าน จึงย่อมดีกว่าการแสดงความล้มเหลว หรือความสำเร็จทางการเรียนจากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่ว ๆ ไปเพียงครั้งเดียว

กู๊ด และคนอื่น ๆ (Good and others.1973:7) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ว่าหมายถึง ความสำเร็จ (Accomplishment) ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะหรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่าง ๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการสอนหรือทั้งสองอย่างรวมกัน

เดโช สนวนานนท์ (2512 : 3) ได้อธิบายความหมายของคำว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่าหมายถึง ความสำเร็จที่ได้รับจากความพยายาม จากการลงแรงเพื่อมุ่งในจุดหมายปลายทางที่ต้องการ หรืออาจจะหมายถึง ระดับของความสำเร็จที่ได้รับแต่ละด้านโดยเฉพาะหรือความสำเร็จที่ได้รับโดยทั่ว ๆ ไปก็ได้ เช่น เด็กคนหนึ่งพยายามท่องจำบทกลอนบทหนึ่งในช่วงเวลาหนึ่ง เขาจำได้มากน้อยเท่าไร ก็เรียกว่าเขามีความสัมฤทธิ์ในการจำบทกลอนได้มากน้อยเพียงนั้น ความสัมฤทธิ์นี้อาจจะทดสอบได้

ไพศาล หวังพานิช (2533:137) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์ของการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรม หรือจากการสอน จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผล (Level of Accomplishment) ของบุคคลว่า เรียนรู้แล้วเท่าไร มีความสามารถชนิดใด

พีรยท สันตะวัน (2533 : 36) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ความสำเร็จ ความสมหวังในด้านการเรียน ที่รวมทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถและทักษะ ทางด้านวิชาการของแต่ละบุคคล ที่ประเมินได้จากแบบทดสอบ หรือการทำงานที่ได้รับมอบหมาย และผลของการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น จะทำให้แยกกลุ่มของนักเรียนที่ถูกประเมินออกเป็นระดับต่าง ๆ เช่น สูง กลาง และต่ำ เป็นต้น

จิราภรณ์ เมื่อพรวน (2538:24) ได้กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของสมองที่พัฒนาขึ้นหลังจากการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ โดยพิจารณาจากคะแนนสอบหรือผลงานที่ครูมอบหมายให้หรือจากทั้งสองอย่าง

มาริษา นาคทับที (2541:28) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถ ที่ผู้เรียนได้รับหลังจากเรียนรู้วิชานั้นๆ แล้วซึ่งจะทราบว่ามีปริมาณมากน้อยเพียงใดโดยพิจารณาได้จาก คะแนนผลสอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่น ๆ ประกอบ

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จที่ได้รับจากความพยายามในการเรียน ซึ่งประเมินได้จากคะแนนสอบ หรือผลงานที่ได้รับมอบหมายหรือจากทั้งสองอย่าง และผลของการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำให้สามารถแยกกลุ่มของนักเรียนออกเป็นระดับต่าง ๆ เช่น สูง กลาง ต่ำ เป็นต้น

2.1.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คลอสไมเออร์ (Klausmier, 1961:306) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า มี 6 ด้าน คือ

1. คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อมทางด้านร่างกายและสติปัญญาความสามารถทางด้านทักษะร่างกาย คุณลักษณะทางจิตใจ เช่น ความสนใจ แรงจูงใจ ทศนคติ ค่านิยม ความรู้สึกนึกคิดกับตนเอง ความเข้าใจสถานการณ์ อายุ เพศ
2. คุณลักษณะของผู้สอน ได้แก่ สติปัญญา ระดับการศึกษา ความรู้ในวิชาที่สอน การพัฒนาความรู้ ทักษะทางร่างกาย คุณลักษณะทางจิตใจ เช่น ทศนคติ ค่านิยม ความรู้สึกนึกคิดกับตนเอง สุขภาพร่างกาย ความเข้าใจสถานการณ์ อายุ เพศ
3. พฤติกรรมระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการสอนต่างๆ เช่น วิธีสอน ปฏิสัมพันธ์ทางด้านความรู้และความคิด
4. คุณลักษณะของกลุ่ม ได้แก่ โครงสร้าง ทศนคติ ความสามัคคี และการเป็นผู้นำ
5. คุณลักษณะของพฤติกรรมเฉพาะตัว ได้แก่ การตอบสนองเครื่องมือ อุปกรณ์ เป็นต้น

6. แรงผลักดันจากภายนอก ได้แก่ ครอบครัว สิ่งแวดล้อมทางสังคม อิทธิพลของศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น

บลูม (Bloom, 1976:139) กล่าวว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 3 ตัวแปร คือ

1. พฤติกรรมด้านความรู้และความคิด (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึง ความรู้ความสามารถและทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียนที่มีมาก่อน
2. คุณลักษณะทางจิตใจ (Affective Entry Characteristics) หมายถึง แรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียน เกิดความอยากเรียนอยากรู้ในสิ่งใหม่ ๆ ได้แก่ ความสนใจในวิชาที่เรียน ทศนคติต่อเนื้อหาวิชา และสถาบัน การยอมรับความสามารถของตัวเอง เป็นต้น
3. คุณภาพการเรียนการสอน (Quality of Instruction) หมายถึง ประสิทธิภาพการเรียนการสอนที่นักเรียนจะได้รับ ได้แก่ คำแนะนำการปฏิบัติและแรงเสริมของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียน

สุภาพพรรณ โคตรจรัส (2527: 260) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านคุณลักษณะเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ประกอบด้วย
 - 1.1 องค์ประกอบด้านปัญญา ได้แก่ เซวาร์ปัญญา ความถนัด ความรู้พื้นฐาน หรือความรู้เดิมของผู้เรียน
 - 1.2 องค์ประกอบด้านอารมณ์ ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน ความสนใจ ทศนคติ นิสัยในการเรียน ความนึกคิดเกี่ยวกับตน การปรับตัวและลักษณะทางบุคลิกภาพอื่น ๆ
2. องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ วัฒนธรรมเฉพาะกลุ่ม สิ่งแวดล้อมทางครอบครัว สถานะเศรษฐกิจของครอบครัว ที่อยู่อาศัย ความคาดหวังของบิดามารดาบรรยากาศของสถานที่เรียน รวมทั้งหลักสูตรและคุณภาพการสอน

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า องค์ประกอบสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย ความพร้อมทางด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาของผู้เรียนสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และสิ่งแวดล้อมในครอบครัว

2.1.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ครอนบาค (Cronbach, 1970: 26) กล่าวว่า การวัดผลเป็นการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์เข้ากับสิ่งของหรือเหตุการณ์ที่เป็นไปตามกฎ

ภัทรา นิคมมานนท์ (2525:1 – 2) กล่าวถึงการวัดผลว่าเป็นการใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่งที่จะค้นหาหรือการตรวจสอบเพื่อให้ได้ปริมาณ จำนวน หรือ คุณภาพที่มีความหมายแทนพฤติกรรมหรือผลงานของนักเรียนแต่ละคน

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2525:79) กล่าวว่า การวัดผล เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ (Level of Accomplishment) ของผู้เรียนว่าได้เกิดการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชาไปมากน้อยเพียงใด

ประกายทิพย์ พิชัย (2539: 21) ได้กล่าวว่า การวัดผล เป็นกระบวนการกำหนดตัวเลขซึ่งแสดงถึงคุณลักษณะ ปริมาณ เวลาของพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลสิ่งแวดล้อม หรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถ หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ว่าเกิดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด โดยวัดจากคะแนนการทดสอบ การสังเกต หรือการตรวจผลงานของนักเรียนแต่ละคน

2.1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.4.1 งานวิจัยในประเทศ

สืบศักดิ์ สาร (2521: 42-44) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่มีความรับผิดชอบต่างกันโดยการเรียนรู้จากชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และจากการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความรับผิดชอบสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองสูงกว่านักเรียนที่มีความรับผิดชอบต่ำ อย่างมีนัยสำคัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมากก็คือความรับผิดชอบของผู้เรียน

สบโชค พูลนวม (2533 : 22-45) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความซื่อสัตย์กับความรู้สึกรับผิดชอบต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ความรู้สึกรับผิดชอบต่อของนักเรียนและความซื่อสัตย์มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อแยกตามเพศแล้ว นักเรียนหญิงมีความรับผิดชอบต่อและความซื่อสัตย์สูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อแยกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความรับผิดชอบต่อและความซื่อสัตย์สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่อ เข้าสังคมได้ดี และควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดี ส่วนเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มักเป็นคนขี้เกียจ มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับคนอื่น วิตกกังวล สับสนวุ่นวายใจ

2.1.4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ริงเนสส์ (Ringness. 1968 : 141) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสุขภาพจิตภายในโรงเรียนกับนักเรียนเกรดเก้า พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาทั้งด้านครอบครัว และในโรงเรียน นอกจากนี้มีพฤติกรรม คือ ขัดขืน มีความพลุ่งพล่านทางอารมณ์ และมีอาการทางโรคประสาทมากกว่าพวกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ ควบคุมตนเองได้ มีความสัมพันธ์ที่ดีกับครู ส่วนคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเป็นคนขี้เกียจ มีความสัมพันธ์กับคนอื่นไม่ได้ มีความสับสนวุ่นวายใจ

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.2.1.1 ความหมายของบุคลิกภาพ

อนาสตาซี (Anastasi.1968: 111) กล่าวว่า บุคลิกภาพของบุคคลเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อมบุคคลที่มีพันธุกรรมร่วมกันแต่อยู่ในสภาพแวดล้อมต่างกันอาจก่อให้เกิดบุคลิกภาพต่างกัน หรือแม้แต่สภาพแวดล้อมและพันธุกรรมเดียวกันก็อาจทำให้บุคลิกภาพต่างกันก็ได้

ฮิลการ์ดและแอทคินสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530:41; อ้างอิงจาก Hilgard and Atkinson. 1967) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะรวมของบุคคลและวิธีการแสดงออกของพฤติกรรมของเขา นอกจากนี้ ออลพอร์ด (Allpot. 1967 : 28) ได้อธิบายว่าบุคลิกภาพเป็นระบบการเคลื่อนไหวของอินทรีย์ที่อยู่ภายในจิตใจของบุคคล และเป็นตัวกำหนดลักษณะนิสัย (Traits) ประจำตัวของบุคคลนั้น

รุช (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530: 41; อ้างอิงจาก Ruch. 1953) กล่าวว่า บุคลิกภาพคือตัวเราทั้งตัว หรืออวัยวะที่แสดงพฤติกรรมต่างๆออกมา และพฤติกรรมต่างๆที่แสดงออกมานั้นจะเป็นกระจกเงาที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิด หรือทัศนคติของบุคคลนั้นๆ

สายสุรี จุติกุล (2511 : 8) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ส่วนต่างๆของบุคคลที่รวมกันแล้วทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากคนอื่น ส่วนต่างๆนั้นได้แก่ อุปนิสัย ความสนใจ ทัศนคติ วิธีปรับตัว โครงสร้างของร่างกาย ซึ่งส่วนต่างๆ เหล่านี้ จัดเป็นลักษณะที่สำคัญของแต่ละบุคคล

เชดส์กดี โฆวาสินธุ์ (2520 : 3) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่รวมเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของบุคคลแต่ละคน และเป็นสิ่งที่ทำให้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลนั้น

แสงเดือน ไยไรสง (2538:8) กล่าวว่า บุคลิกภาพหมายถึงลักษณะเด่นโดยส่วนรวมของบุคคลแต่ละคนที่แสดงออกมาทั้งทางร่างกายและจิตใจ อันจะทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากบุคคลอื่น ๆ

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะนิสัยที่รวมเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคลที่แสดงออกทั้งทางร่างกายและจิตใจ และเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากบุคคลอื่น

2.2.1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530:44) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพประกอบด้วย พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาของชีวิตของบุคคล กล่าวคือ

1. พันธุกรรม สิ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรมส่วนมากเป็นลักษณะทางกาย เช่น ความสูงต่ำ ลักษณะเส้นผม สีของผิว ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด และข้อบกพร่องทางร่างกายบางชนิด เช่น ตาบอดสี ศีรษะล้าน นิ้วเกิน มือติดกัน เป็นต้น ซึ่งลักษณะทางกายเหล่านี้เป็นอิทธิพลของพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพแต่ละบุคคลทั้งสิ้น

2. สิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อพัฒนาการของมนุษย์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และบุคลิกภาพ สำหรับ สิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อพัฒนาการทางกาย ทางจิตใจ และบุคลิกภาพ คือบุคคลที่อยู่รอบตัวเรา ครอบครัว กลุ่มคนและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์คนอื่น ๆ นี้ จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อพัฒนาการทางบุคลิกภาพ ทศนคติ และพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์

3. ช่วงเวลาในชีวิตของมนุษย์ แสดงถึง ระดับพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจอันเกิดจากอิทธิพลร่วมระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และแม้ว่าระยะสำคัญของพัฒนาการของมนุษย์ส่วนมากจะอยู่ในช่วงชีวิตวัยเด็กเป็นส่วนมาก

อิริคสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ 2530:42; อ้างอิงมาจาก Erikson, 1959) เชื่อว่า การพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์นั้น มิได้หยุดยั้งแค่นี้ในวัยเด็ก แต่จะมีการพัฒนาลักษณะต่าง ๆ ของบุคลิกภาพอย่างเป็นลำดับ ตลอดชีวิตของบุคคลแต่ละบุคคล

กาญจนา คำสุวรรณ (2524:194 - 195) ได้กล่าวถึงลักษณะของประสบการณ์ที่มีผลต่อบุคลิกภาพของบุคคลไว้ดังนี้

1. ประสบการณ์ร่วมทางวัฒนธรรม เป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับเหมือนกันหรือต่างกัน มีผลให้บุคคลมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันตามความเชื่อ ทศนคติ ประเพณี และคำสอนของสังคมนั้น

2. ประสบการณ์เฉพาะตัว เป็นอิทธิพลที่ได้รับจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีผลให้บุคคลแต่ละคนได้รับการหล่อหลอมบุคลิกภาพไม่เหมือนกัน ผู้ที่ได้รับการเลี้ยงดูที่เหมาะสมได้รับความรัก เอาใจใส่ดูแล ให้กำลังใจก็จะพัฒนาบุคลิกภาพไปในทิศทางที่เหมาะสม มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีเหตุผลและมองโลกในแง่ดี ในขณะที่ผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยหรือเข้มงวด จะมีบุคลิกภาพไปในทิศทางตรงกันข้ามมีความก้าวร้าว ไม้ไว้ใจคน หวาดระแวง และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสังคม

ฉลอง ภิรมณรัตน์ (2521:29 - 31) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพมี 2 ปัจจัยใหญ่ ๆ คือ

1. องค์ประกอบด้านพันธุกรรม เป็นการถ่ายทอดยีนจากพ่อแม่ หรือบรรพบุรุษไปสู่ลูกหลาน ได้แก่

ลักษณะทางด้าน รูปร่าง หน้าตา ท่าทาง ผิวพรรณ อารมณ์ ตลอดจนระบบประสาทและระบบโลหิต ซึ่งเป็นลักษณะที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด

2. องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งที่เป็นธรรมชาติและสภาพวัฒนธรรมประเพณี กฎเกณฑ์ ระเบียบต่าง ๆ ในสังคมที่บุคคลเกี่ยวข้องกับอยู่ เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้และปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ได้แก่ ลมฟ้าอากาศ ที่อยู่อาศัย อาหาร ตลอดจนบุคคลที่อยู่ใกล้ชิด องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมนี้มีผลให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้บุคลิกภาพที่แตกต่างกัน

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า อิทธิพลของพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลให้มีลักษณะที่แตกต่างกันไป

2.2.1.3 ประเภทบุคลิกภาพ

การพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะที่แสดงออกทางกายภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ลักษณะเค้าโครงหน้าหรือโครงสร้างต่าง ๆ ของร่างกายและบุคลิกภาพ เป็นความเชื่อว่ามีลักษณะทางสรีระหลายแบบ และแต่ละแบบอาจเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพหลายประเภท ดังนั้น จึงมีการแบ่งบุคลิกภาพออกเป็นหลายประเภท ดังนี้

จุง (Hergenhm.1990 : 58 – 85 ; citing Jung. N.d.) ได้พิจารณาบุคลิกภาพของคนโดยยึดถือสังคมเป็นหลัก เขาได้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introver) เป็นคนที่ไม่ชอบสูงส่งกับผู้อื่น เกรงครัดต่อระเบียบแบบแผน มีมาตรการและกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในการควบคุมอุปนิสัยของตนเอง เชื่อตนเอง และการกระทำทุกอย่างที่มักจะขึ้นอยู่กับตัวเองเป็นใหญ่ บุคคลประเภทนี้จะผูกพันกับตนเองมากกว่าที่จะผูกพันกับสังคมหรือบุคคลอื่น

2. บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extrovert) เป็นคนเปิดเผย คุยเก่ง ร่าเริง ปรับตัวได้ดีในสิ่งแวดล้อมต่างๆ มีความเชื่อมั่นในตนเองบนรากฐานของเหตุผลและความจริง

เครซเมอร์ (Sumuel. 1981: 190 – 191; citing Kretschmer. 1921) เห็นว่าบุคลิกภาพของคนขึ้นอยู่กับรูปร่างลักษณะ จึงแบ่งบุคลิกภาพของคนตามรูปร่างหรือโครงสร้างทางสรีระวิทยา สอดคล้องกัน 3 ประเภท

1. ประเภทที่มีร่างกายอ้วนเตี้ย คอโต ร่างกายมีไขมันมาก พุงยื่น (Pygmy หรือ Endomorphy) คนประเภทนี้เป็นคนชอบแสวงหาความสบาย ไม่รีบร้อน ชอบสังคม สนุกสนาน รื่นเริง โกรธง่ายหายเร็ว และกินจุ

2. ประเภทที่มีรูปร่างผอมสูง ตัวยาว แขนยาว อ่อนแอ (Ectomorphy) คนประเภทนี้มีลักษณะเคร่งขรึม เอาการเอางาน มีความเครียดทางอารมณ์อยู่เป็นนิจ ชอบสันโดษ ไม่เข้าสังคม

3. ประเภทที่มีรูปร่างสูงใหญ่ แข็งแรง เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ ร่างกายแข็งแรง ชอบออกกำลังกาย (Athletic หรือ Mesomorphy) คนประเภทนี้ชอบทำอะไรแปลกๆ ซ้ำๆ ไม่ค่อยมีความทุกข์ร้อน ไม่เคยพูดถึงเรื่องความเป็นความตาย สนุกสนานอยู่เสมอ

ฟริตแมน และโรสแมน (Friedman and Roseman, 1974: 164) สรุปลักษณะของบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ไว้ดังนี้

บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Behavior Pattern Personality) หมายถึง บุคลิกภาพเร่งรีบ ชอบการแข่งขันและก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มากๆ ในเวลาน้อยๆ มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะพยายามในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว ทนไม่ได้กับการทำงานล่าช้า บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Behavior Pattern Personality) หมายถึง บุคลิกภาพที่มีความผ่อนคลาย ไม่รีบร้อนและไม่ก้าวร้าว มีลักษณะอื่นๆ ชอบการพักผ่อน และดำเนินชีวิตแบบง่ายๆ ไม่ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ในการทำงาน และไม่ค่อยชอบทำงานในเวลาอันรีบด่วน

2.2.1.4 ประวัติความเป็นมาของการศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพ แบบ บี บุคลิกภาพแบบ เอ เป็นบุคลิกภาพที่ค้นพบในราวปี ค. ศ. 1960 อันเนื่องมาจากนายแพทย์ โรสแมน (Roseman) ได้เริ่มสังเกตผู้ป่วยโรคหัวใจว่ามีบุคลิกภาพบางอย่างที่แปลกไปจากคนอื่นๆ จากการสังเกตเหตุการณ์บางอย่างในคลินิกโรคหัวใจของเขา พบว่า แก้อีที่ผู้ป่วยโรคหัวใจมานั่งตรวจนั้นจะมีรอยสักเฉพาะตรงขอบแก้อีเท่านั้น แสดงว่าคนใช้ส่วนใหญ่ของเขานั่งแต่ตรงขอบแก้อี ซึ่งทำให้เขาคิดว่าคนเช่นนี้จะต้องเป็นคนรีบร้อน เพราะคนที่ทำอะไรรีบเร่ง มักนั่งแก้อีแค่ตรงขอบแก้อี จะได้ลุกขึ้นได้อย่างรวดเร็ว คล้ายกับเป็นลักษณะของความพร้อมที่จะเคลื่อนไหวได้ทันที จากความคิดนี้ทำให้เขาคิดว่า น่าจะมีบุคลิกภาพบางอย่างที่เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อโรคหัวใจ ซึ่งสอดคล้องกับการสังเกตของเขาอีกว่า ผู้ป่วยโรคหัวใจบางคนไม่มีปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) ที่เคยเชื่อกันว่าเป็นสาเหตุสำคัญของโรคหัวใจเลย เพราะแต่เดิมนั้น พบว่า การมีคอเลสเตอรอลสูง ความดันโลหิตสูง การสูบบุหรี่ การเป็นเบาหวาน และความอ้วน เป็นปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจ ดังนั้น เขาจึงใช้เวลา 8 ปี ในการร่วมกันศึกษาและวิจัยบุคลิกภาพของผู้ป่วยโรคหัวใจ และในที่สุดก็พบว่า มีบุคลิกภาพชนิดหนึ่ง ซึ่งต่อมาเขาใช้ชื่อว่า บุคลิกภาพแบบ เอ และบุคคลที่มีบุคลิกภาพตรงกันข้ามเรียกว่า บุคลิกภาพแบบ บี การค้นพบบุคลิกภาพแบบ เอ นั้น ถือว่า เป็นการค้นพบที่สำคัญ เพราะบุคลิกภาพแบบ เอ มีปัจจัยเสี่ยงกว่าปัจจัยกายภาพทุกปัจจัย ถ้าเปรียบเทียบระหว่างผู้ป่วยโรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง หรือโรคไขมันในหลอดเลือดสูงกับคนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ แล้ว คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจมากที่สุด (จรรยา เกษศรีสังข์, 2537 : อ้างอิงมาจาก รังสิต น่มระฤก, 2532)

2.2.1.5 การวัดบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

แบบวัดบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บีในปัจจุบันมี 3 แบบ (จรรยา เกษศรีสังข์, 2537: 1; อ้างอิงมาจาก Friedman and Roseman, 1974) คือ

แบบวัดที่ 1 แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview: SI) แบบสัมภาษณ์นี้มีข้อคำถาม 25 ข้อ เป็นการถามโดยมุ่งหวังให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองในสถานการณ์ต่างๆ ที่ทำให้คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ ไม่สามารถทนได้ เช่น สถานการณ์ที่ทำให้เกิดความโกรธ สถานการณ์ที่มีการแข่งขันอย่างมาก แบบสัมภาษณ์นี้เป็นการวัดการแสดงออกทางด้านกายภาพ

แบบวัดที่ 2 มาตรฐานวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ ของเฟรมมิงแฮม (Framingham Type A Scales : FTAS) เป็นแบบวัดรายงานของตนเอง เช่นเดียวกับแบบที่หนึ่ง ประกอบด้วยข้อความ 10 ข้อ วัดทางด้านแรงขับมุ่งสัมฤทธิ์ วัดความรู้สึกว่าในการทำงานผ่านไปอย่างรวดเร็วและการวัดความรู้สึกกดดันในการทำงาน

แบบวัดที่ 3 แบบสำรวจการกระทำของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey หรือ JAS) เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 20 ข้อ บุคคลที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้สูง เป็นคนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ โดยกลุ่มบุคคลนี้รายงานว่า มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ทำงานด้วยความรีบเร่ง ไม่ย่อท้อต่อความอ่อนล้าหรือการทำงานที่ประสบความล้มเหลว นอกจากนี้ยังรายงานว่าตนเองทำงานหนักและมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากกว่า โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ รายงานว่ามีความต้องการความก้าวหน้าในอาชีพ มีความตั้งใจเพิ่มสถานภาพอาชีพให้สูงขึ้น

2.2.2 การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.2.2.1 งานวิจัยในประเทศ

อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533:126-127) ได้ศึกษาตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ จำนวน 120 คน และไม่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อจำนวน 120 คน ตัวแปรที่ศึกษาคือจิตลักษณะพื้นฐานของบุคคล และสภาพแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการศึกษาต่อ ในการศึกษาจิตลักษณะพื้นฐานนั้น ศึกษาบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ผลการศึกษาพบว่า บุคคลที่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อจะมีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มากกว่าบุคคลที่ไม่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อ โดยเฉพาะในกลุ่มคนโสด ส่วนกลุ่มที่มีครอบครัว และมีบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาต่อมากกว่าคนที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

ชมพูนุช พงษ์ศิริ (2535:73-74) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบเอ จะมีความวิตกกังวลสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

จรรยา เกษศรีสังข์ (2537:105) ได้ศึกษาวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า

นักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีวิธีการเผชิญปัญหาแบบสู้ปัญหา ส่วนนักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ บี มีวิธีการเผชิญปัญหาด้านต่างๆแบบระมัดระวัง

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ เป็นคนที่รักความก้าวหน้า มีความเพียรพยายามในการทำงาน เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน มีความเครียด และมีความวิตกกังวล ในการทำงานมากกว่าบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี

2.2.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ไควร์เวอร์และไวด์เนอร์ (Kleiver and Weidner. 1987 : 204) ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกภาพแบบ เอ และระดับความมุ่งมั่น โดยศึกษาจากการตั้งเป้าหมายของความสำเร็จของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กชาย จำนวน 32 คน และเด็กหญิงจำนวน 41 คน มีอายุระหว่าง 9 –12 ปี โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นเด็กที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ผลการวิจัยพบว่า เด็กทั้งสองกลุ่มได้ตั้งเป้าหมายความสำเร็จแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในการกระทำพฤติกรรม เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะทำงานสำเร็จมากกว่า และมีความเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่า

สตรูป และคนอื่นๆ (อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533:19-20; อ้างอิงจาก Strube and others.1987) ได้ศึกษาสถานการณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้ ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่มีความพยายาม และความสำเร็จไม่สอดคล้องกัน ผลการศึกษาพบว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความพยายามมากขึ้น เพื่อให้ตนเองสามารถควบคุมสถานการณ์ได้

บรูเมนทอลล์ (ชมพูนุท พงษ์ศิริ. 2535: 28; Bumenthai. 1978) ได้ศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ของนักเรียนชายและหญิง ผลการศึกษาพบว่า เด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะเป็นคนที่มีความเครียดสูงกว่าเด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

ชวาทซ์และคนอื่นๆ (ปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์.2539:24; อ้างอิง จากSchwartz and other. 1986) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวในสถานการณ์ที่ไม่มีผู้ใดเคยประสบความสำเร็จเลย และในสถานการณ์ที่มีบางคนประสบความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่า คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีความมุ่งมั่นความสำเร็จในสถานการณ์ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จ แต่จะไม่เอาตัวเองไปผูกมัดกับงานที่ไม่มีโอกาสประสบความสำเร็จ

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบเอจะมีความพยายาม ทำงานประสบความสำเร็จและจะไม่เอาตนเองไปผูกมัดกับงานที่ไม่ประสบผลสำเร็จ และจะมีความเครียดสูงกว่าบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบบี

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

เซอร์ลอค (Hurlock. 1964 : 661) มีแนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัวดังนี้ คือ บิดามารดาที่ยอมรับเด็ก ให้ความรัก ความสนใจ สร้างความอบอุ่นให้เกิดขึ้นในบ้านและเห็นความสำคัญของเด็ก ผลที่ตามมา คือ ทำให้เด็กเป็นคนที่ให้ความร่วมมือ เป็นมิตร มีอารมณ์มั่นคง ร่าเริง มีความรับผิดชอบ ขยันหมั่นเพียร ระมัดระวังรักษาทรัพย์สินสมบัติของส่วนรวมเท่ากับของตนเอง มีความตรงไปตรงมาไว้ใจได้ สามารถเผชิญกับชีวิตด้วยความมั่นใจ และมองตนเองได้ตรงกับความเป็นจริง

ครอนบาค (Cronbach. 1970: 112 – 115) มีแนวคิดว่าคุณลักษณะทางจิตวิทยาในครอบครัวประกอบด้วยบรรยากาศทางปัญญาและบรรยากาศทางอารมณ์ สำหรับบรรยากาศทางอารมณ์นั้นเป็นคุณลักษณะหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในครอบครัวที่บิดา มารดาสร้างขึ้น เด็กที่ประสบความสำเร็จในชีวิต ความเข้าใจ ให้ความรัก ความอบอุ่น และช่วยเหลือในเวลาที่ต้องการ เด็กย่อมมีสุขภาพจิตดี ทำให้เด็กเรียนได้เต็มที่และประสบความสำเร็จในการเรียน

เกจ และเบอร์ลินเนอร์ (Gage and Berliner.1979: 69-70) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของสภาพแวดล้อมในครอบครัวที่มีผลต่อความสามารถของนักเรียน ว่าเด็กสามารถเรียนรู้ได้โดยตรงจากสถานการณ์ในครอบครัว และจากการเลียนแบบผู้ใหญ่ในครอบครัว เด็กจะมีบุคลิกลักษณะและการใช้ความสามารถของตน โดยได้รับอิทธิพลมาจากการพิจารณาและเจตคติของพ่อแม่ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่บิดามารดามีเจตคติที่ดีต่อลูกและมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ถ้าบิดา มารดาให้

วิทยา นาควัชระ (2537: 258-259) ได้สรุปลักษณะของความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลในครอบครัวไว้ว่าต้องประกอบไปด้วยการมีความสัมพันธ์กันอย่างมั่นคง มีความศรัทธาต่อกัน มีความรัก มีวินัย รับผิดชอบ รู้จักบทบาทและหน้าที่ของแต่ละคน มีความปรารถนาดีต่อกัน และสามารถแสดงความรู้สึกทั้งหมดนี้ออกมาในปริมาณที่พอเหมาะ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองเกิดจากการที่ผู้ปกครองให้ความรัก ความห่วงใย เอาใจใส่ในการเรียนของเด็ก และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็ก สิ่งเหล่านี้เป็นแรงกระตุ้นให้เด็กมีความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน มีความรับผิดชอบด้านการเรียน

2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

2.5.2.1 งานวิจัยในประเทศ

สมทรง สุวรรณเลิศ (2541:7-9) ศึกษาปัญหาการเรียนของเด็กที่เรียนไม่ดี หรือเรียนต่ำกว่าความสามารถในเกณฑ์เฉลี่ย และในเด็กที่ฉลาดมากแต่เรียนไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากเด็กมีปัญหาทางอารมณ์ ซึ่งมีสาเหตุหลายอย่าง เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว พ่อแม่ไม่ลงรอยกัน ทำให้เด็ก

วิตกกังวล 'ไม่มีความสุข หรือบางทีพ่อแม่ไม่เข้าใจและไม่สนใจเด็ก ทำให้เด็กรู้สึกว่าการเรียนไม่มีประโยชน์ และขาดกำลังใจในการเรียน

กวินทร์ ธรรมนุติ (2522 : 7-9) ศึกษาพบว่า เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีบรรยากาศที่พ่อแม่ ปล่อยปละละเลย ชอบบ่นจู้จี้ ไม่เอาใจใส่ เมื่อมีปัญหาเฉพาะหน้าเกิดขึ้น เด็กจะตัดสินใจไม่ถูก และไม่รู้ว่าจะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ นอกจากนี้เด็กจะชอบทำงานที่ไม่ต้องออกแรง ชอบวิธีรวทางลัด หรือความสะดวกสบายต่าง ๆ

ประกายทิพย์ พิชัย (2539:78) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง จำนวน 1,009 คน ผลการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น สรุปว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในด้านการเรียนดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนได้รับความรักความเอาใจใส่จากผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด ให้ความไว้วางใจในการทำกิจกรรมทางการเรียน และให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น มีกำลังใจในการเรียน และเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียน

2.5.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เบรคเคนริดจ์ (Breckenridge. 1955 : 80-249) กล่าวว่า เด็กที่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว จะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กพัฒนาความคิดเรื่องการนับถือตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะมีความสามารถในการควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบและสามารถแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมด้วย

ฮอร์นาย (ประมวล ดิคคินสัน. 2520: 44-51; อ้างอิงจาก Hamey.n.d.: 1659) ศึกษาพบว่า เด็กที่เติบโตในครอบครัวที่พ่อแม่ปล่อยปละละเลย ชอบบ่นจู้จี้ ไม่เอาใจใส่ ก็จะปลูกฝังทัศนคติเดียวกันให้เด็ก ทำให้เด็กกลายเป็นคนที่ขาดความเคารพนับถือตนเองขาดระเบียบแบบแผนในการทำงาน เฉื่อยชา ไม่กระตือรือร้น ไม่มีความทะเยอทะยาน ไม่มีความรับผิดชอบและเป็นตัวของตัวเองได้เลย

มาร์ลโลว์ และวิลสัน (Marlow and Wilson. 1961 : 501-510) ศึกษาเด็กที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับสติปัญญาสูงสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งประสบความสำเร็จทางการเรียน ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งไม่ประสบความสำเร็จทางการเรียน ทั้งหมด จำนวน 96 คน พบว่าเด็กที่มีประสบความสำเร็จทางการเรียน นั้น พ่อแม่ดูแลเอาใจใส่อย่างดี ยอมรับเด็ก ให้เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ มีความไว้วางใจเด็กในการกระทำสิ่งต่างๆ ยอมให้เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ มีความไว้วางใจในการกระทำสิ่งต่างๆ ยอมให้เด็กได้

มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ รวมทั้งให้กำลังใจเด็ก ไม่เร่งรัดเกี่ยวกับความสำเร็จทางการเรียนมากเกินไป ส่วนเด็กที่ไม่ประสบความสำเร็จทางการเรียนจะมีคะแนนด้านต่างๆค่อนข้างต่ำ

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน

2.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน

ปัจจุบันโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการผลิตคนให้เป็นพลเมืองดี เพราะโรงเรียนมีอิทธิพลต่อเด็กมากกว่าสถาบันอื่น ดังนั้นโรงเรียนจึงควรตระหนักถึงบทบาทในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในด้านต่าง ๆ ดังที่ละเมียด ลิมอักษร (2519 : 23 – 28) กล่าวว่า โรงเรียนเป็นสถานที่ซึ่งจัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาแก่นักเรียนโดยตรง ดังนั้นโรงเรียนจึงเป็นสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้นักเรียนได้พบสิ่งแวดล้อมทางการเรียนหลายอย่าง เช่น ได้มีการสมาคมติดต่อกับครูและเพื่อนนักเรียนในวัยต่าง ๆ ได้รับการอบรมสั่งสอนจากครู ได้เล่นและทำงานร่วมกับเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ได้อ่านหนังสือในห้องสมุด ได้ดูภาพยนตร์และโทรทัศน์ ได้ฟังวิทยุและสื่อสารต่าง ๆ ทางการศึกษาที่ครูจัดขึ้นเพื่อประกอบการสอน ซึ่งล้วนแต่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาทั้งสิ้น ช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์ มีความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ

สุพิชญา ธีระกุล และคนอื่น ๆ (2524:182 – 187) ได้เสนอแนวทางการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนดังนี้

1. สภาพโรงเรียนและห้องเรียน โรงเรียนจัดอาคารสถานที่ถูกหลักวิชาการเช่น การวางแผนแนวอาคารถูกทิศทาง ได้รับแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทดี ไม่ร้อนอบอ้าวจนเกินไป ไม่มีเสียงดังรบกวน ภายในตกแต่งด้วยสิ่งสวยงาม เป็นระเบียบ เพื่อช่วยให้บรรยากาศร่มรื่น น่าเรียน สภาพห้องเรียนควรยืดหยุ่นได้ตลอดเวลา บริเวณควรสะอาดสวยงามโต๊ะเก้าอี้มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียนและขนาดต้องเหมาะสมกับผู้เรียน เพราะสิ่งเหล่านี้มีความจำเป็นที่จะสร้างเสริมการเรียนการสอนให้ได้ผลดี

2. หลักสูตร คือแนวทางที่โรงเรียนจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก หรือเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ หลักสูตรที่ดีจะต้องจัดให้ตรงกับความมุ่งหมายทางการศึกษาและตรงกับความต้องการเด็กแต่ละวัย

3. แบบเรียนและบทเรียน แบบเรียนเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้และถือว่าเป็นอุปกรณ์การศึกษาที่โรงเรียนจะขาดเสียมิได้ สิ่งที่ครูจะพิจารณา คือ การจัดบทเรียนที่เป็นประโยชน์เหมาะสมกับวัย ความต้องการและความสนใจของผู้เรียนและเหมาะสมกับท้องถิ่น

4. สื่อและอุปกรณ์ทางการศึกษา เป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีจะง่ายขึ้น การใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนให้ผลดีนั้นขึ้นอยู่กับทักษะและความสนใจของครูว่าจะใช้อุปกรณ์นั้น ๆ ได้เหมาะสมกับเนื้อหา เวลา และใช้ได้ถูกต้องเพียงใด

5. กิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอน คือพฤติกรรมที่แสดงออกแล้วทำให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่ง

การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ทำนั้นตรงกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่ กิจกรรมที่ดีควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนกระทำแล้วเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับการพูด การเขียน กิจกรรมเกี่ยวกับการแสดงและประดิษฐ์ เป็นต้น

6. เวลาและโอกาส การเรียนจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับเวลา เช่นกัน ครูจะต้องจัดสรรเวลาให้เหมาะสมกับวิชาและเนื้อหาที่จะสอน เวลาควรมีการยืดหยุ่นไปตามเนื้อหา ไม่ควรมีกฎเกณฑ์ตายตัว

7. สถานที่ สถานที่ที่ใช้ในการเรียนนั้น อาจไม่ได้หมายถึงห้องเรียนเพียงอย่างเดียว บางครั้งอาจเป็นสนามโรงเรียน หรือสถานที่ไปทัศนศึกษาด้วย สถานที่จึงมีส่วนช่วยสร้างความรู้สึกรักและสร้างบรรยากาศของการศึกษาเล่าเรียน การเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อ ช่วยให้สังคมของเด็กดีขึ้น อย่างไรก็ตาม สถานที่ที่จะใช้เรียนต้องไม่มีเสียงรบกวนผู้เรียน และไม่วิเวกวังเวง หรือดูสีกลับจนน่ากลัว ไม่เสียงภัยหรือใกล้สิ่งที่เป็นอันตรายหรือสกปรก และสถานที่นั้นต้องเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

8. ผู้เรียนการเรียนรู้การสอนจะเกิดขึ้นได้และเป็นผลดี ก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีความพร้อม มีความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้ ครูจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนหรือเมื่อผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนก็ควรให้โอกาสแก่ผู้เรียนทันที ครูผู้สอนจะต้องหมั่นสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน หากแสดงความรู้สึกว่ามีความวิตกกังวล มีความคับข้องใจครูจะต้องช่วยลดความรู้สึกนั้น ๆ เสียก่อน และพยายามสร้างบรรยากาศที่จะให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่

9. ผู้สอนและวิธีสอน ครูถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลดี นักเรียนศึกษาต่างประเทศและการวิจัยการศึกษา ได้ระบุไว้แน่ชัดว่ายังไม่มีอุปกรณ์การสอนใด ๆ ในโลกนี้ที่จะใช้แทนครูที่มีความสามารถทางการสอนได้

สิริวรรณ ศรีพหล (2526: 172) ได้สรุปแนวทางการจัดบรรยากาศในห้องเรียนสำหรับครูที่จะนำไปปฏิบัติ สรุปได้ดังนี้ คือ

1. บรรยากาศของการเรียนการสอนในชั้นเรียน ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมอย่างเต็มที่ ฝึกฝนการใช้สติปัญญา คือมีกระบวนการในการคิดอย่างมีเหตุผล การมีเจตคติที่ดีต่อผู้อื่น การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นรวมทั้งการมีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น
2. การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดีต้องส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติในการควบคุมตนเองและรับผิดชอบตนเอง โดยให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตนเองให้มากที่สุด ให้โอกาสนักเรียนในการค้นคว้าหาวิธีการเรียนด้วยตนเอง โดยครูคอยให้คำแนะนำและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้น
3. การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดี จะต้องส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดและแนวทางปฏิบัติแบบประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี ยอมรับมติของกลุ่ม

นพพงษ์ บุญจิตตภาคย์ (2527:48 – 67) ได้กล่าวถึงแนวทางการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ สำหรับผู้เรียนและผู้สอนในแง่ของปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนกับสิ่งต่าง ๆ มี 4 ประการ คือ

1. ปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้สอนไม่ควรสร้างบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้น และควรฟังความคิดเห็นจากนักเรียนบ้าง ปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนมิใช่เกิดขึ้นเรียนเสมอไป การพบปะซักถามนอกชั้นเรียน จะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรได้ง่ายขึ้น

2. ปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเอง เช่น การอภิปราย การโต้วาที การรายงานจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดปฏิริยาตอบสนองระหว่างกัน และฝึกการทำงานร่วมกัน เป็นการสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองระหว่างผู้เรียน ซึ่งจะทำให้เกิดความรักและความสามัคคีในหมู่ผู้เรียน

3. ปฏิริยาระหว่างผู้เรียนกับวัสดุอุปกรณ์ วัสดุอุปกรณ์จะทำให้เกิดการเรียนรู้ง่ายขึ้นสะดวกขึ้น และลดเวลาการเรียนการสอน การนำนวัตกรรมมาใช้ในการสอนจะทำให้ผู้เรียนมีอิสระและช่วยให้เกิดการเรียนรู้ดีขึ้น

4. ปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม ผู้บริหารจะต้องจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน ตั้งแต่อาคารสถานที่ ความปลอดภัยจากกลิ่นควัน และเสียงรบกวนตลอดจนบุคลากรต่าง ๆ

แอนเดอร์สัน (Anderson 1970: 135 – 152) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของบรรยากาศในชั้นเรียนที่มีต่อผู้เรียน โดยได้ระบุถึงลักษณะของบรรยากาศที่มีอิทธิพลและส่งผลต่อการเรียนรู้ความรู้สึกและพฤติกรรม การเรียนของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. ความเป็นกันเอง ความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมคุ้นเคยของสมาชิกในกลุ่มผู้เรียน
2. การแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมการเรียนต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้
3. การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กิจกรรมการเรียนมีรูปแบบที่สามารถปฏิบัติได้และให้ประโยชน์
4. การดำเนินกิจกรรมการเรียนไปอย่างมีลำดับขั้นตอน ไม่ล่าช้า และมีความสอดคล้องกัน
5. การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น หนังสือเครื่องมือ วัสดุที่พร้อมจะใช้ได้ตลอดเวลา
6. การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอนและมีความพยายามที่จะลดความขัดแย้ง
7. ผู้สอนกับผู้เรียนทราบจุดประสงค์ และความหวังในการเรียนอย่างชัดเจน
8. สร้างความเป็นธรรม ไม่เลือกที่รักมักที่ชังของครู ซึ่งยังผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นได้
9. ผู้เรียนมีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถอยู่เสมอ
10. สร้างความตื่นตัวและขจัดความเฉื่อยชา อันเป็นสาเหตุของความเบื่อหน่ายต่อการเรียนการสอน

11. การตัดสินใจทำกิจกรรมต่าง ๆ มาจากผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่
12. ไม่ส่งเสริมการแบ่งพรรคแบ่งพวกในหมู่ของผู้เรียน
13. ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน
14. เสรีภาพมีขอบเขต ไม่ปล่อยปละละเลยขาดระเบียบ และขาดความรับผิดชอบ

จากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า บรรยากาศการเรียนการสอนที่ดีประกอบด้วย วิธีการสอนของครูที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสซักถาม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนและผู้สอน มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ตลอดจนการจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน ตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน มีความกระตือรือร้น และมีความรับผิดชอบด้านการเรียน

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน

2.5.2.1 งานวิจัยในประเทศ

ผกาทิพย์ เกษรากุล (2524: 21) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในทัศนะของนิสิต พบว่าบรรยากาศการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเกิดจากผู้สอน วิธีสอน ผู้เรียน การซักถามและการถกเถียงทางวิชาการ การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการพัฒนาการทางด้านสังคม อารมณ์ และสติปัญญาของนักศึกษาได้

วสิวรรณ ศรเดชะวิวัฒน์ (2536: 78) ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวะกลุ่มภาคเหนือ พบว่า บรรยากาศในห้องเรียนเป็นปัญหาสำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียน ได้แก่ ห้องเรียนร้อนอบอ้าว อาคารเรียน อาคารปฏิบัติการแต่ละหลังอยู่ใกล้กัน ทำให้เกิดเสียงรบกวนห้องเรียน และห้องปฏิบัติการ แออัดไม่เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า บรรยากาศการเรียนการสอนประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ครูที่มีความเป็นกันเอง ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนด้วยความเต็มใจ นักเรียนจะลดความวิตกกังวลและตั้งใจเรียนด้วยความสนใจ นอกจากนี้ วิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ตลอดจนสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีอิทธิพลต่อบรรยากาศการเรียนการสอนไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน

2.5.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เลวิน และคนอื่น ๆ (Lewin and others.1939: 271 -279) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียน พบว่า นักเรียนที่อยู่ในชั้นเรียนแบบอัตตาธิปไตย จะมีแนวโน้มให้เด็กมีนิสัยก้าวร้าว เห็นแก่ตัว ไม่มีความสามัคคี ส่วนชั้นเรียนที่มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตยนั้นจะส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามัคคี

ปรองดองเป็นมิตรต่อกัน รู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเองมีบรรยากาศการเรียนที่สบายใจ น่าเรียน เพราะครูจัด ความกดดันและความกลัวออกไปจากชั้นได้

บุธ (วิลาส ทองขาว.2527:16; อ้างอิงจาก Butth. 1942) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับ นักเรียน พบว่า ครูที่พยายามทำความรู้จักกับนักเรียน ให้ความเห็นอกเห็นใจนักเรียน รู้จักส่งเสริมการเรียน ตามความต้องการและความสนใจของนักเรียน นักเรียนจะเรียนได้ดีและมีความสามารถในการปรับตัวได้สูง ซึ่งต่างกับครูที่มุ่งสอนโดยวิธีที่กดดันให้นักเรียนยอมรับความต้องการของตน ผลที่สุดนักเรียนจะไม่พอใจในตัวครูและเรียนไม่ดีเท่าที่ควร

สตรง (strang. 1958 : 248) ได้ศึกษาการทำงานเป็นกลุ่มของเด็กวัยรุ่นพบว่า เด็กแสดงความกลัวและไม่สบายใจในเรื่องการสอบ การพูดหน้าชั้น วิตกกังวลในเรื่องการสอบ นอกจากนี้ยังขาดความเข้าใจบางวิชา ต้องเรียนวิชาที่ตนไม่ชอบ ห้องเรียน ตำราเรียนไม่กระตุ้นให้เกิดความอยากเรียน การสอนไม่ดีมีเสรีภาพเกินไป สภาพห้องเรียนมีความวุ่นวาย เวลาที่ใช้อภิปรายในห้องเรียนไม่เพียงพอ

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.6.1.1 ความสำคัญของสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ประหยัด ทองมาก (2526 :8) กล่าวถึงความสำคัญของสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนว่า ครู มีความสำคัญที่สุด เมื่อเด็กอยู่ในโรงเรียน ครูจะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุดรองไปจากพ่อแม่ และได้ ศึกษาความเจริญเติบโตของเด็กอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับธรรมชาติ จิตใจและความต้องการของเด็ก ครูจึงมี อิทธิพลต่อบุคลิกภาพ จิตใจและความประพฤติของเด็ก มีผู้กล่าวว่า ครูเป็นพ่อแม่คนที่สองของเด็กกล่าวคือ ครูมิใช่เพียงแต่ให้ความรู้ในห้องเรียนอย่างเดียว แต่เป็นผู้อบรมกล่อมเกลานิสัยใจคอและความประพฤติของ เด็ก ดังนั้นการที่เด็กจะมีความสุขและเรียนหนังสือได้ดีนั้น จึงอยู่ที่วิถีทางที่ครูจะปฏิบัติต่อเด็ก ช่วยเหลือ เด็กในด้านการเรียน การแสดงความรักความอบอุ่นต่อเด็ก การช่วยให้เด็กปรับตัวได้ดี และการเสริมสร้างความสมบูรณทางจิตใจให้แก่เด็ก

ธเนศ ขำเกิด (2533 : 7) กล่าวถึง ความผูกพันและเป็นกันเองระหว่างครูกับนักเรียนว่า ครูควร แสดงพฤติกรรมทั้งในด้านคำพูด กิริยา ท่าทาง สีหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส ให้ความรัก ความเมตตาอย่าง จริงใจ และมีเหตุผลด้วยความสม่ำเสมอ นักเรียนจะรู้และเข้าใจดีว่า ครูของเขามีความรักและความจริงใจ ต่อเขาเพียงใด สิ่งเหล่านี้จะเป็นแม่แบบของนักเรียน และมีผลทางด้านจิตใจต่อการแสดงความรัก ความศรัทธาในครูของเขาด้วยความจริงใจ หากครูสามารถครองหัวใจของนักเรียนได้แล้ว ความรู้สึกที่ดีต่อกันจะสร้างสรรค์บรรยากาศในการเรียนการสอนที่สดชื่น มีความรัก ความผูกพัน เอื้ออาทร และให้อภัยต่อกัน

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2533 : 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนว่า ความสำเร็จในด้านการสอน ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับสัมพันธภาพที่ดีของครูกับนักเรียน ภายใต้บรรยากาศ ปราศจากจากการข่มขู่ เด็กนักเรียนต้องเรียนอยู่ในโรงเรียนเด็กจึงมีชีวิตผูกพันอยู่กับครู การแสดงออก นิสัยใจคอ และทุกสิ่งทุกอย่างที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน ย่อมมีอิทธิพลต่อผลการเรียนและสภาพจิตใจของเด็ก

พรเพ็ญ สุวรรณเดชา (2533: 15) กล่าวว่า ถ้ามีการเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในทางที่ดีแล้ว จะช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันได้มุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงออกในทางที่ถูกต้อง และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ ดังนั้นการให้ความสำคัญต่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน จึงเป็นแนวทางในการจัดสภาพการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมกับสภาพการศึกษาในปัจจุบันมากที่สุด

นารี โนภระ (2536 : 9) กล่าวว่าสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนถือว่าสำคัญที่สุด นอกจากด้านการเรียนการสอน และการให้การอบรมแก่นักเรียนแล้ว ครูยังต้องมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียน ส่งเสริมให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ มีความเมตตากรุณา มีเหตุผล มีบุคลิกภาพดี ให้ความรัก ความอบอุ่น เพื่อช่วยให้เด็กปรับตัวได้ดี และเสริมสร้างความสมบูรณ์ทางจิตใจให้แก่เด็ก

พรรณิ ช. เจนจิต (2538 : 253) ได้กล่าวถึงสัมพันธภาพระหว่างครูประจำชั้นกับนักเรียนว่า ครูมีหน้าที่สร้างบรรยากาศที่ดี ขึ้นในชั้นเรียน บรรยากาศในชั้นเรียนควรมีลักษณะผ่อนคลาย ไม่ตึงเครียด ให้เด็กรู้สึกว่าเป็นสถานที่ปลอดภัยสำหรับเขา พยายามมองสถานการณ์ต่างๆ ตามที่เด็กมอง อย่าเห็นถึงความกลัว ความวิตกกังวลของเด็กเป็นเรื่องไร้สาระการสอนจึงไม่ควรบังคับให้เด็กต้องทำ แต่ควรให้มีบรรยากาศแห่งความอบอุ่น ปลอดภัย ซึ่งจะทำให้เด็กตั้งใจเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน โดยครูให้ความรักความเอาใจใส่ต่อนักเรียน ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน และให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนมีปัญหา ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อครู ตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียน และมีความรับผิดชอบด้านการเรียน

2.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.6.2.1 งานวิจัยในประเทศ

สมศักดิ์ ชินพันธ์ (2523: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียนกับความรู้สึกรับผิดชอบและมโนภาพแห่งตน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 -5 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่มีความสัมพันธ์กับครูแบบประชาธิปไตย มีความรู้สึกรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบอิตาเลียปไตย นักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์แบบประชาธิปไตย มีมโนภาพแห่งตนสูงกว่านักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์แบบอิตาเลียปไตยและแบบปล่อยปละละเลย

สุมาลี วงศ์ปลุกแก้ว (2526: 54) ศึกษาความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียนกับความรู้สึก รับผิดชอบและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 634 คน พบว่า นักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบประชาธิปไตยและแบบอัตตาริปไตย มีความรู้สึกรับผิดชอบสูงกว่า นักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบปล่อยปละละเลย

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2527:130-142) ได้ศึกษาเกี่ยวกับนิสิตนักศึกษาใน สถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ 10 แห่ง พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียน การสอน คือ ความสนใจในวิชาที่เรียน ผู้สอนมีความเป็นกันเอง และวิธีการสอนของอาจารย์ ส่วนปัจจัยที่มี ผลให้นักเรียนศึกษาสนใจเรียนมากที่สุด 3 ปัจจัย คือ ผู้สอนเตรียมการสอนอย่างดี มีความเป็นกันเอง และ กระตือรือร้นในการสอน ส่วนปัญหาด้านการเรียนการสอน พบว่า ปัญหาด้านอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการสอนไม่ ดี บรรยายไม่ถูกวิธี ทำให้ชั้นเรียนน่าเบื่อ ปัญหาของนักศึกษา คือ เกียจคร้าน ง่วงนอน เบื่อ และขาดสมาธิ

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับครู ส่งผลให้นักเรียนมีความ รับผิดชอบด้านการเรียน ทั้งนี้เพราะครูให้ความรัก ความเข้าใจนักเรียนอย่างจริงใจ พร้อมทั้งยอมรับและให้ ความเป็นกันเองกับนักเรียนทุกคน ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน และตั้งใจศึกษาเล่าเรียน

2.6.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ไทย์แมน (Tieman. 1942 : 657 – 664) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาจะไม่ชอบครูแบบเผด็จการที่มีนิสัยข่มขู่ ปราศจากความเห็นอกเห็นใจ กล่าวได้ ว่า การสอนแบบใช้อำนาจทั้งหลายนั้น เด็กยิ่งโตขึ้นเท่าไร ก็จะมีความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์มากขึ้นเพียงนั้น

เบ็ค (Beck. 1967 : 127 – 128) ศึกษาคุณลักษณะของครู โดยใช้แบบสอบถามนักเรียนเกรด 6 จำนวน 2,108 คน พบว่า ครูที่ดีในสายตาของนักเรียน คือ ครูที่ให้ความรักความเอาใจใส่ มีท่าทางอบอุ่น เป็นกันเองกับนักเรียน สามารถสื่อความเข้าใจได้อย่างชัดเจนกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความสามารถอย่าง เต็มที่ สามารถควบคุมให้นักเรียนอยู่ในระเบียบวินัยและมีวิธีการสอนที่จูงใจให้นักเรียนอยากเรียน

แฟลนเดอร์และเลวิส (ชิรวัดมน์ นิจเนตร. 2528: 27 - 28; อ้างอิงมาจาก (Flanders and Lewis. 1971) ได้ทดลองให้เด็กนักเรียนเรียนเนื้อหาเดียวกัน แต่สร้างบรรยากาศให้ต่างกัน พบว่า เด็กในชั้นเรียนที่ เป็นประชาธิปไตย ครูสนใจนักเรียนเป็นอันดับแรก เน้นให้เด็กแสดงบทบาทต่าง ๆ และลงมือแก้ปัญหาด้วย ตนเอง ทำให้นักเรียนไม่ค่อยมีความวิตกกังวลสามารถแก้ปัญหาได้ดี และมีบูรณาการทางอารมณ์ ส่วนใน ชั้นเรียนที่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง เด็กจะมีความวิตกกังวลสูง เนื่องจากครูชอบออกคำสั่งและคอยบงการให้ นักเรียนทำตามอยู่เสมอทำให้เด็กมีพฤติกรรมถอยหนี เจื้อยขาในด้านการเรียน ก้าวร้าวและเป็นปฏิปักษ์กับ เพื่อนนักเรียนเรียนด้วยกัน รวมทั้งมีความสับสนทางอารมณ์ด้วย

โคแกน (Cogan.1975:135 - 139) ศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างครูกับนักเรียน จะทำให้ผลการเรียนดีขึ้น ยิ่งครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์ต่อกันมากเท่าใดนักเรียนจะพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้สูงถึงขีดสุดได้มากเพียงนั้นและลักษณะความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนจะมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียนนักเรียนที่มีความศรัทธาในตัวครูจะทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.7.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

พะยอม ธีภรณ์ (2540:8) ให้ความหมายของความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนว่า หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อกันในห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การให้กำลังใจ การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการร่วมมือกันในด้านวิชาการและด้านอื่นๆ ไป

สมพร พรหมจรรย์ (2540 : 9) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนและเพื่อนปฏิบัติต่อกันด้านการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้านการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียน ความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนเพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน

ชุนนุช บุญสิทธิ์ (2541 : 5) กล่าวว่าสัมพันธภาพกับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถของนักเรียนทั้งด้านการใช้วาจา การแสดงกิริยาท่าทางอันประกอบด้วยลักษณะของการให้ความช่วยเหลือ รู้จักเคารพในสิทธิของผู้อื่น รู้จักและเข้าใจตนเอง สนใจในความรู้สึกของเพื่อน ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนเพื่อก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อน ซึ่งจะส่งผลให้การทำงานกลุ่มและการปฏิบัติกับเพื่อนเป็นไปอย่างเหมาะสม

ณรงค์ เสงี่ยมประชา (2538 : 166) ให้แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนไว้ว่า กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่อาจไม่ได้รับจากครอบครัว หรือผู้ใหญ่ เช่น เพศศึกษา ความเสมอภาค ความเป็นผู้นำในกลุ่มเพื่อน เด็กจะเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น เด็กจะเลือกคบเพื่อนที่ถูกใจ และอาจนำเองพฤติกรรมต่าง ๆ ของเพื่อนมาใช้เป็นแนวปฏิบัติของตนเอง กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้สมาชิกได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ยึดมั่นในประเพณีน้อยลง สร้างค่านิยมและความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มมากขึ้น
2. สอนให้รู้จักแบบแผนของการอยู่ร่วมกันในสังคมมากขึ้น เช่น การปฏิบัติตามเกณฑ์ของกลุ่มในการเล่นกีฬา หรือทำงานร่วมกัน
3. สอนให้มีประสบการณ์เกี่ยวกับความเสมอภาคเท่าเทียมกัน
4. ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก เช่น ความเป็นตัวของตัวเอง แบบของอารมณ์ เอกลักษณะเฉพาะของตนเอง ความคิดเห็นของตนเอง ฯลฯ

5. สอนให้มีประสบการณ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์กันเป็นส่วนตัวมากกว่าการใช้อำนาจ
พนม ลิมอารีย์ (2529: 38 – 39) กล่าวถึง อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อสมาชิกๆ ไว้หลาย
ประการ คือ

1. กลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาหรือการเรียนรู้ สามารถเกื้อหนุนการกำหนดวัตถุประสงค์
ในการเรียนและวิชาการได้ในบางโอกาส วิธีการที่สมาชิกแก้ปัญหา การจดจำบทเรียน การประพฤติปฏิบัติ
การสร้างนิสัย และเจตคติ การดำเนินชีวิต การทำงาน ความทะเยอทะยาน ตลอดจนความพยายามที่จะ
ให้บรรลุเป้าหมายของบุคคล ล้วนอยู่ภายใต้อิทธิพลของกลุ่มทั้งสิ้น

2. กลุ่มเป็นเครื่องสนับสนุนและช่วยให้สมาชิกสามารถแสดงความรู้สึกนึกคิดออกไปกิริยา
ต่าง ๆ ทั้งในทางที่ดีและไม่ดี เช่น นายชุมพรถ้าอยู่ตามลำพังอาจไม่กล้าวิจารณ์อะไร แต่พอเข้ากับกลุ่ม
เขาจะมีกำลังใจดีขึ้น มีสติขึ้นในการที่จะแสดงออก จะเห็นได้ว่ากลุ่มช่วยให้สมาชิกเกิดกำลังใจและ
สนับสนุนให้แสดงออกทั้งในทางที่ดีและไม่ดี ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง

3. กลุ่มช่วยสนองความต้องการของสมาชิก นั่นคือ การที่สมาชิกมารวมกันเป็นกลุ่มนั้น แต่
ละคนย่อมมีความต้องการอยู่ในจิตใจของตน ซึ่งบุคคลอื่นอาจจะทราบหรือไม่ทราบก็ได้ และโดย
ธรรมชาติของมนุษย์นั้นย่อมจะอยู่คนเดียวไม่ได้ เพราะจะเกิดความเบื่อหน่าย บุคคลทุกคนย่อมต้องมีพรรค
พวกเพื่อนฝูง ต้องการความรัก ความยอมรับจากกลุ่ม จึงเป็นเหตุให้คนมาเข้าร่วมกลุ่มกับคนอื่น ๆ มากขึ้น
เพราะหวังว่ากลุ่มจะช่วยสนองความต้องการของตนได้ และกลุ่มส่วนใหญ่ก็สามารถบำบัดความต้องการของ
สมาชิกได้

4. กลุ่มช่วยให้สมาชิกมองเห็นภาพของตนเอง (Perception of self) ชัดเจนขึ้นคือ ช่วยให้
สมาชิกทราบว่าตนเป็นอย่างไร ความสวยงาม ความมั่นใจ ความภาคภูมิใจ สิ่งเหล่านี้สมาชิกไม่สามารถรู้
เห็นได้ด้วยตนเองอย่างชัดเจน ขึ้นอยู่กับบุคคลอื่น ๆ หรือกลุ่มที่จะสะท้อนให้เห็นสภาพของสมาชิกแต่ละคน
ว่าเป็นอย่างไร

5. กลุ่มมีอิทธิพลเหนือผลงานและการทำงานของสมาชิก จะเห็นได้จากการทำงานของ
บุคคลแต่ละคน การที่บุคคลจะทำงานได้ดีมีประสิทธิภาพเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับเพื่อนในกลุ่ม ถ้าสมาชิก
ส่วนใหญ่ของกลุ่มมีความกระตือรือร้นในการทำงาน ก็จะทำให้สมาชิกส่วนน้อยมีความกระตือรือร้นตามไป
ด้วย

6. กลุ่มอิทธิพลในการช่วยตัดสินใจ ในกรณีที่มีปัญหาหรือมีสิ่งที่จะต้องเลือก ต้องตัดสินใจ
อาจใช้มติของกลุ่มเป็นเครื่องตัดสินใจได้ คือ การเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนได้มีส่วนออกความเห็นเกี่ยวกับ
วิธีที่จะแก้ปัญหานั้นๆ ซึ่งจะทำได้ง่ายต่อการตัดสินใจ และยังก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันในหมู่สมาชิก
อีกด้วย

7. กลุ่มอิทธิพลเหนือความกลัว ความวิตกกังวล ความห่อเหี่ยวของสมาชิก

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสำคัญ และมีอิทธิพลต่อนักเรียนในหลายๆด้าน ทั้งในด้านความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมต่างๆดังนั้น การที่นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอบอุ่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง กระตือรือร้น และสามารถอยู่ในกลุ่มเพื่อนได้อย่างมีความสุข แต่ถ้านักเรียนมีสัมพันธภาพที่ไม่ดีกับเพื่อน จะทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเอง วิตกกังวล ท้อแท้ และไม่มีความสุขในการเรียน

7.7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.7.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แคพแลน (Kaplan, 1956 : 56) ได้ศึกษาสภาพจิตใจของนักเรียนในโรงเรียนมัธยม จำนวน 180 คน พบว่า นักเรียนที่ปรับตัวได้ดี คือ นักเรียนที่มีความสุขในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 69.6

กรอนลันด์ (สุรัชย์ โกศิยะกุล, 2526:32; อ้างอิงมาจาก Groulund, 1959) ศึกษาปัญหาในการปรับตัวของวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นที่ประสบปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนและสภาพแวดล้อม มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความขัดแย้งในกลุ่ม เป็นเหตุให้การเรียนไม่มีประสิทธิผล เกิดความตึงเครียดทางอารมณ์และไม่มีความสุข

เดอคอสเตอร์ (Decoster, 1971: 5789 – A) ศึกษาความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ในชั้นเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยม พบว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน มีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความสุขในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนและสภาพแวดล้อมได้ดี

บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 700 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 230 คน เป็นนักเรียนชาย 105 คน และนักเรียนหญิง 125 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 215 คน เป็นนักเรียนชาย 108 คน นักเรียนหญิง 127 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 215 คน เป็นนักเรียนชาย 115 คน เป็นนักเรียนหญิง 120 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 235 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 77 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คน เป็นนักเรียนหญิง 42 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 79 คน เป็นนักเรียนชาย 36 คน นักเรียนหญิง 43 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 79 คน เป็นนักเรียนชาย 39 คน เป็นนักเรียนหญิง 40 คน มีระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane .1996:583) ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรโดยใช้ชั้นปีและเพศเป็นชั้น (Strata) ซึ่งมีขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. จำแนกนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จำนวน 235 คน โดยแบ่งเป็น
 - 1.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 77 คน
 - 1.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 79 คน
 - 1.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 79 คน

2. จำแนกประชากรออกเป็น 3 ชั้นปี ได้แก่
 - 1.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 - 1.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 - 1.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. สุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจากประชากรแต่ละชั้นปี ในข้อ 1 โดยใช้ตารางประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 (Yamane .1996:583) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 235 คน คิดเป็น สัดส่วนประชากร : กลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 3:1

ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีและเพศ

ชั้นประถมศึกษา ปีที่	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง
4	105	35	125	42	230	77
5	108	36	127	43	235	79
6	115	39	120	40	235	79
รวม	328	110	372	125	700	235

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

แบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาตอนปลายของ โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา
2546

แบบสอบถามมีทั้งหมด 7 ตอนได้แก่

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์

วิธีการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านส่วนตัว เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรด
ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () และเติมข้อความลงในช่องว่าง (.....) ให้สมบูรณ์

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ ปี
3. ชั้นปีที่กำลังศึกษา
- () ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 - () ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 - () ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....
5. ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้ต่อเดือน ประมาณบาท
- 6.อาชีพของผู้ปกครอง
- () รับราชการ /พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - () ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
 - () รับจ้าง
7. สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง
- () โสด
 - () คู่
 - () หม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.2 ศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพ เดิมศักดิ์ คทวณิช (2540 และสุรศักดิ์ อัครอารีสุข (2544)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2 ลักษณะเป็น

แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ แล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง อาจารย์ ดร. พาสนา จุรัตน์ ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา และภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2.4 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t - test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัยจำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.770 – 6.062

2.5 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2.4 มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8048

ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	เมื่อนักเรียนมีนัดนักเรียนไปถึงที่หมายก่อนเวลา					
00	นักเรียนรู้สึกไม่พอใจ ถ้ามีคนมาขัดจังหวะในการทำงาน					
000	นักเรียนเป็นคนกระตือรือร้นที่จะทำงานให้ดีที่สุด					

เกณฑ์การให้คะแนน	ข้อความที่มีบุคลิกภาพแบบเอ	
	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์ในการแปลความหมายของบุคลิกภาพ (จักรา วงศ์วัฒนมงคล. 2533: 57 – 58)

คะแนนของแบบสอบถามบุคลิกภาพจะอยู่ระหว่าง 20 – 100 คะแนน

ผู้ที่ได้คะแนน	51 – 100	มีบุคลิกภาพแบบเอ
ผู้ที่ได้คะแนน	20 - 50	มีบุคลิกภาพแบบบี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ

ผู้ปกครอง

3.2 ศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองของชาติชาย

หมั่นสมัค (2542) แสงอรุณ พจน์พัฒนผล (2545) และศักดิ์ดา พัยคมโล (2545)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และ 3.2 ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 19 ข้อ แล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง อาจารย์ ดร. พาสณา จุลรัตน์ ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.4 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t – test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัยจำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.770 – 6.062

3.5 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2.4 มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8048

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	1. <u>พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อผู้ปกครอง</u> นักเรียนตั้งใจปฏิบัติตามความต้องการของผู้ปกครอง					
00	นักเรียนไม่พอใจเมื่อถูกบังคับให้ปฏิบัติกิจกรรมที่ผู้ปกครองชอบ					
0	2. <u>พฤติกรรมที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียน</u> ผู้ปกครองแสดงความชื่นชมเมื่อนักเรียนทำอะไรดี ๆ					
00	ผู้ปกครองไม่ค่อยสนใจซักถามเกี่ยวกับเรื่องของนักเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลผล

การแปลความหมาย แบบสอบถามระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (วิเชียร เกตุสิงห์ 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67 - 5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 - 3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองไม่ได้

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน

4.2 ศึกษาแบบสอบถาม ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน ของ ชาติชายหมั่นสมัค (2542) แสงอรุณ พจน์พัฒนพล (2545) และศักดิ์ดา พยัคโส (2545)

4.3 สร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 4.1 และ 4.2 ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า(Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อแล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยล้อมแสงรองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง อาจารย์ ดร. พาสณา จุฬรัตน์ ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

4.4 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t - test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัยจำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.200 - 7.100

4.5 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 4.4 มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7593

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
000	1. <u>สถานที่เรียน</u> สภาพห้องเรียนเหมาะสมกับ ลักษณะวิชา โรงเรียนตั้งอยู่ในที่การเดินทางไม่ สะดวก					
000	2. <u>สื่ออุปกรณ์การเรียน</u> สภาพห้องเรียนมีอุปกรณ์การ เรียนการสอนอย่างพอเพียง สื่อการสอนมีจำนวนน้อยไม่ เพียงพอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลผล

การแปลความหมาย	แบบสอบถามทางกายภาพของการเรียนการสอน (วิเชียร เกตุสิงห์ 2538: 9)
คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00	หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอนดี
คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66	หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอนดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33	หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอนไม่ดี

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

5.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

5.2 ศึกษาแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ของ ชาติชาย หมั่นสมัคร

(2542) แสงอรุณ พจนพัฒน์พล (2545) และศักดิ์ดา พัยคไล (2545)

5.3 สร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 4.1 และ 4.2 ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า(Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อแล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คนได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสงรองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง อาจารย์ ดร. พาสณา จุลรัตน์ ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

5.4 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t - test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัยจำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.055 - 5.822

5.5 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 5.4 มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8383

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	<u>การปฏิบัติตนของนักเรียนที่มีต่อ</u> <u>ครู</u>					
00	นักเรียนเชื่อฟังครู					
00	นักเรียนไม่ชอบกระทำตามคำสั่ง ของคุณครู					
0	<u>2. การปฏิบัติตนของครูที่มีต่อ</u> <u>นักเรียน</u>					
0	คุณครูมีเหตุผลต่อนักเรียนดี					
00	คุณครูเข้มงวดไม่เป็นกันเอง					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลผล

การแปลความหมาย แบบสอบถามระหว่างนักเรียนกับครู (วิเชียร เกตุสิงห์ 2538: 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

6.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

6.2 ศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ของ ชาติชาย

หมั่นสมัคร (2542) แสงอรุณ พจน์พัฒนาผล (2545) และศักดิ์ดา พักโล (2545)

6.3 สร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2 ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อแล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง รองศาสตราจารย์เวอร์ณี กรีทอง

อาจารย์ ดร. พาสณา จุลรัตน์ ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

6.4 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t -test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัยจำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.055 - 5.822

6.5 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 6.4 มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8383

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	เมื่อข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ได้เพื่อนในห้องที่เข้าใจช่วยอธิบายได้					
00	เพื่อนในห้องต่างคนต่างอยู่ไม่สนใจกันและกัน					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลผล

การแปลความหมาย แบบสอบถามระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (วิเชียร เกตุสิงห์ 2538: 9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67 - 5.00	หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 - 3.66	หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 2.33	หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

6.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

6.2 ศึกษาแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ของสุกัญญา แยมยิ้ม (2542) ของชาติชาย หมั่นสมัคร (2542) แสงอรุณ พจน์พัฒนาพล (2545) และศักดิ์ดา พยัคโส (2545)

6.3 สร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2 ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อแล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยล้อมแสง รองศาสตราจารย์เวณี กริทอง อาจารย์ ดร. พาสณา จุลรัตน์ ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

6.4 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t - test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัยจำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.749 - 4.933

6.5 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 6.4 มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7479

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์

7.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์

7.2 ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบจริยธรรมด้าน ความซื่อสัตย์ ชนิดสถานการณ์ ลักษณะข้อสอบเป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความซื่อสัตย์ ที่นักเรียนอาจจะประสบในชีวิตประจำวัน ลักษณะของแบบวัดการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ประกอบด้วยสถานการณ์ที่เป็นเรื่องต่างๆ 13 เรื่อง จำนวน 13 ข้อ เรื่องเหล่านี้บรรยายถึงสถานการณ์ชัดเจน โดยสมมติให้กำลังอยู่ในสถานการณ์ จากนั้นผู้ตอบแต่ละคนจะต้องคิดหาเหตุผลว่า ทำไมจึงเลือกทำเช่นนี้ และเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดของตนเองมากที่สุด 1 คำตอบ จากตัวเลือกที่ให้ไว้ 6 ตัวเลือกแล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง รองศาสตราจารย์ เหวณี กรีทอง อาจารย์ ดร. พาสนา จุฬรัตน์ ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

7.3 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 13 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนโรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัย จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.003 - 7.250

7.4 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 7.3 มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8572

ตัวอย่างแบบสอบถาม การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์(0) ในการสอบคราวหนึ่งนกทำข้อสอบไม่ค่อยได้ แต่แบ่งทำข้อสอบอยู่ข้างๆนั้นเป็นคนที่เรียนเก่ง และทำข้อสอบได้เป็นอย่างดี แบ่งเข้าใจในความเดือดร้อนของนกและส่งกระดาษคำตอบให้ ถ้านักเรียนเป็นนกนักเรียนจะไม่รับเพราะนักเรียน

- 1. กลัวว่าถ้าถูกจับได้จะถูกลงโทษ
- 2. เป็นการเสี่ยงที่ได้ผลคุ้มค่า
- 3. อายเพื่อนๆ เพราะไม่มีใครกล้าทำ
- 4. เป็นการฝ่าฝืนกฎระเบียบการสอบของโรงเรียน
- 5. เสียศักดิ์ศรี เป็นการทำลายความภาคภูมิใจของตนเอง
- 6. ละอายใจตนเองในการกระทำสิ่งที่ไม่ยุติธรรมกับคนอื่น ๆ

เกณฑ์การให้คะแนน

พิจารณาว่า ผู้ตอบเลือกเหตุผลที่แสดงถึงการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นใด จาก ขั้นที่ 1-6 ตามทฤษฎีของโคลเบอร์ก โดยตัวเลือกทั้งหมดในแต่ละเรื่องนั้นเป็นขั้นของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมทั้ง 6 ขั้นและถูกนำมาพิมพ์เรียงลำดับ ผู้ตอบคนใดเลือกข้อใดก็จะได้คะแนนตรงกับขั้นของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของตัวเลือกนั้นคือ

ขั้นที่ 1 หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ	กำหนด 1 คะแนน
ขั้นที่ 2 หลักการแสวงหารางวัล	กำหนด 2 คะแนน
ขั้นที่ 3 หลักการทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ	กำหนด 3 คะแนน
ขั้นที่ 4 หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม	กำหนด 4 คะแนน
ขั้นที่ 5 หลักการทำตามคำมั่นสัญญา	กำหนด 5 คะแนน
ขั้นที่ 6 หลักการยึดอุดมคติสากล	กำหนด 6 คะแนน

เกณฑ์การแปลผล

การแปลความหมาย แบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538: 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง	การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ในระดับสูง
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง	การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ในระดับกำลังพัฒนา
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง	การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้าน ความซื่อสัตย์ในระดับต่ำ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร เพื่อขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนวัดธาตุทอง และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเก็บข้อมูล ด้วยตนเอง จำนวน 235 ฉบับและรับคืนมาได้ครบทุกฉบับ ระหว่างวันที่ 1 มีนาคม 2547 ถึง 11 มีนาคม 2547

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 235 ฉบับมาคัดเลือกความสมบูรณ์ พบว่าสมบูรณ์ ทุกฉบับ จึงนำมาตรวจให้คะแนน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์สภาพของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือได้แก่
 - 2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ โดยใช้ t-test
 - 2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่

- 3.1 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
 - 3.1.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
 - 3.1.2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว (Mean Squares)
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE	แทน	ความคาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_e	แทน	ความคาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
$\checkmark \hat{Y}$	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนดิบในที่นี้คือค่าสมการพยากรณ์ การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
$\checkmark z$	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐานในที่นี้คือสมการพยากรณ์ การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F - Distribution
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
X_1	แทน	เพศชาย
X_2	แทน	เพศหญิง
X_3	แทน	อายุ
X_4	แทน	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

X ₅	แทน	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
X ₆	แทน	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
X ₇	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X ₈	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
X ₉	แทน	อาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
X ₁₀	แทน	อาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
X ₁₁	แทน	อาชีพรับจ้าง
X ₁₂	แทน	สถานภาพโสด
X ₁₃	แทน	สถานภาพคู่
X ₁₄	แทน	สถานภาพหม้าย หรือ หย่า หรือแยกกันอยู่
X ₁₅	แทน	บุคลิกภาพ
X ₁₆	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
X ₁₇	แทน	ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน
X ₁₈	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
X ₁₉	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
Y	แทน	การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยจำแนกตามเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา อาชีพผู้ปกครองและสถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัย จำแนกตามอายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยจำแนกตามเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา อาชีพผู้ปกครอง และสถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง

ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา อาชีพของผู้ปกครองและ
สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง

ปัจจัยที่ศึกษา		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	110	46.80
	หญิง	125	53.20
	รวม	235	100.00
ชั้นปี	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	86	36.60
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	68	28.90
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	81	34.50
	รวม	235	100.00
อาชีพของผู้ปกครอง	อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	36	15.30
	อาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	81	34.50
	รับจ้าง	118	50.20
	รวม	235	100.00
สถานภาพสมรส ของผู้ปกครอง	โสด	12	5.10
	คู่	168	71.50
	หม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่	55	23.40
	รวม	235	100.00

จากตาราง 2 พบว่า จากกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายจำนวน 235 คน เมื่อจำแนกตามเพศที่ศึกษาเป็นเพศหญิง (X_2) มากที่สุดจำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 53.20 เป็นเพศชาย (X_1) จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 46.80 เมื่อจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษาพบว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_4) มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 36.60 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_6) มีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 เมื่อจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง (X_{11}) มีจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 50.60 อาชีพรองลงมามีอาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว (X_{10}) มีจำนวน 81 คิดเป็นร้อยละ 34.50 และเมื่อจำแนกตามสถานภาพสมรสของผู้ปกครองพบว่า สถานภาพคู่ (X_{13}) มีจำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 71.50 และสถานภาพหม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่ (X_{14}) มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 23.40

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัย จำแนกตามอายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่าง

นักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัย จำแนกตามอายุ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน

ปัจจัยที่ศึกษา	\bar{X}	S	การแปลผล
อายุ (X_3)	10.88	1.00	วัยเด็กตอนปลาย
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7)	2.60	.87	ปานกลาง
ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_8)	7,193.19	4,840.86	ต่ำ
บุคลิกภาพ (X_{15})	58.34	7.95	แบบเอ
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{16})	68.34	9.87	ดีพอใช้
ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน (X_{17})	46.46	7.92	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{18})	58.76	8.28	ดี
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{19})	47.57	6.69	ดีพอใช้
การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน (Y)	63.77	4.90	สูง

จากตาราง 3 พบว่าจากกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายจำนวน 235 คน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัย จำแนกตามอายุ(X_3)อยู่ในวัยเด็กตอนปลาย ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง(X_8) อยู่ในระดับต่ำ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_7) อยู่ในระดับปานกลาง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{16}) ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน(X_{17}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X_{19}) อยู่ในระดับดีพอใช้ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู(X_{18}) อยู่ในระดับดี บุคลิกภาพ(X_{15}) เป็นแบบเอ และการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน (Y) อยู่ในระดับสูง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความเสียสละของนักเรียน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ผู้วิจัยได้นำมาหาค่าปัจจัยทั้งหมด 19 ปัจจัย เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) อายุ (X_3) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_4) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_5) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_6) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_8) บุคลิกภาพ (X_9) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{10}) ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน (X_{11}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) และการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน (X_{20})

ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านตัวด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	X ₁₇	X ₁₈	X ₁₉	Y
X ₁	1	-1.000**	.044	.066	-.128**	.055	-.078	-.020	-.115	.055	.022	-.040	.015	-.227**	-.248**	-.318**	-.194**	-.133**	-.339**	
X ₂		1	-.044	-.066	-.128**	-.055	.078	.020	.115	-.055	-.022	.040	.015	-.227**	.248**	.318**	-.194**	-.133**	.339**	
X ₃			1	-.855**	.076	.794**	-.060	.073	.098	-.146**	.078	.011	.016	.009	-.062	.059	-.131**	.013	-.268**	
X ₄				1	-.485**	-.551**	.187	-.061	-.176**	.100	.026	.042	-.086	-.006	.104	.078	.166**	.067	.152**	
X ₅					1	-.463**	-.256**	.055	.224**	.090	-.252**	-.061	.091	.025	-.075	-.072	.054	-.076	.188**	
X ₆						1	.055	.010	-.035	-.187**	.215**	.045	.001	-.018	-.034	-.011	-.118	.005	-.343**	
X ₇							1	.283**	.033	.107	-.121	.125	-.104	.224**	.349**	.296**	.213**	-.169**	-.026**	
X ₈								1	.241**	-.066	-.103	-.018	.051	.107	.053	.037	.083	.018	.072**	
X ₉									1	.308**	-.407**	-.009	-.076	.100	.065	-.029	.081	.061	.002**	
X ₁₀										1	-.735**	.076	-.045	.001	-.012	.072	.144**	.135**	.103	.090**
X ₁₁											1	-.080	.084	-.057	-.065	-.130**	-.123	-.192**	-.148**	-.084**
X ₁₂												1	-.371**	-.083	-.166**	.006	-.011	.096	-.017	.043
X ₁₃													1	-.885**	.273**	.173**	.100	.013	.008	-.050
X ₁₄														1	-.184**	-.180**	-.116	-.051	.008	.046
X ₁₅															1	.388**	.302**	.213	.221**	.019
X ₁₆																1	.568**	.644	.500**	.014
X ₁₇																	1	.515	.389**	.073
X ₁₈																		1	.414**	.013
X ₁₉																			1	.016
Y																				1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดังนี้

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์มี 3 ปัจจัย ได้แก่ เพศหญิง (X_2) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_4) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_5) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์มี 3 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) อายุ (X_3) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_6) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.1

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนมี 13 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7), ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_8), อาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ (X_9) อาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว (X_{10}) อาชีพรับจ้าง (X_{11}) สถานภาพโสด (X_{12}) สถานภาพคู่ (X_{13}) สถานภาพหม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่ (X_{14}) บุคลิกภาพ (X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{16}) ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน (X_{17}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{18}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{19})

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ปัจจัย ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 5 และตาราง 6

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	2	7008.552	3504.276	32.757**
Residual	232	24819.040	106.979	
Total	234	31827.591		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 แสดงว่ามีปัจจัย 2 ปัจจัย ที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนเชิงเส้นตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังรายละเอียดในตาราง 6 ตาราง 6 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₆	-7.955	1.422	-.325	.343	.117	30.998**
X ₆ X ₁	-7.489	1.354	-.321	.469	.220	32.757**

a = 70.018
R = .469
R² = .220
SE = 10.343

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตาราง 6 แสดงว่ามีปัจจัย 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ดังนี้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X₆) และเพศชาย (X₁) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัยร่วมกันพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน ได้ ร้อยละ 22

จากผลในตาราง 6 สามารถเขียนสมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\hat{Y} = 70.018 - 7.955 X_6 - 7.489 X_1$$

และสมการพยากรณ์ การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z = -.321 X_6 - 7.489 X_1$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 700 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 230 คน เป็นนักเรียนชาย 105 คน และนักเรียนหญิง 125 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 215 คน เป็นนักเรียนชาย 108 คน นักเรียนหญิง 127 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 215 คน เป็นนักเรียนชาย 115 คน เป็นนักเรียนหญิง 120 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษา

ตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 235 คน เป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 77 คน เป็นนักเรียนชาย 35 คนเป็นนักเรียนหญิง 42 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 79 คน เป็นนักเรียนชาย 36 คน นักเรียนหญิง 43 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 79 คน เป็นนักเรียนชาย 39 คนเป็นนักเรียนหญิง 40 คน ที่มีระดับค่าความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 (Yamane . 1996 : 583) ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรโดยใช้ชั้นปีและเพศเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทำให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.973 – 6.062 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8048 ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า

ตอนที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพ (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 19 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.098-6.180 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8492

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ ของการเรียนการสอนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.200-7.100 มีค่าความ เชื่อมั่นเท่ากับ 0.7593

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.055-5.822 มีค่าความ เชื่อมั่นเท่ากับ 0.8383

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.760-4.933 มีค่าความ เชื่อมั่นเท่ากับ 0.7479

ตอนที่ 7 แบบสอบถามเป็นแบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.003 – 7.250 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8572

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร เพื่อขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนวัดธาตุทอง และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเก็บข้อมูล ด้วยตนเอง จำนวน 235 ฉบับและรับคืนมาได้ครบทุกฉบับ ระหว่างวันที่ 1 มีนาคม 2547 ถึง 11 มีนาคม 2547

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 235 ฉบับ มาตรวจความสมบูรณ์ พบว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จึงนำมาตรวจให้คะแนน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือได้แก่
 - 2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ โดยใช้ t - test
 - 2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมุติฐาน ได้แก่
 - 3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และ

ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3.1 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย ได้แก่ เพศหญิง (X_2) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_4) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_5)

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) อายุ (X_3) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_6)

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน มี 13 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_8) อาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_9) อาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว (X_{10}) อาชีพรับจ้าง (X_{11}) สถานภาพโสด (X_{12}) - สถานภาพคู่ (X_{13}) สถานภาพหม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่ (X_{14}) บุคลิกภาพ (X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{16}) ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน (X_{17}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{18}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{19})

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนมี 2 ปัจจัย โดยเรียงลำดับ จากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_6) นักเรียนชาย (X_1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัยร่วมกันพยากรณ์ การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนได้ร้อยละ 22

5. สมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน เขียนได้ดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\hat{Y} = 70.018 - 7.955 X_6 - 7.489 X_1$$

5.2 สมการพยากรณ์ การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน
ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z = -.321 X_0 - 7.489 X_1$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง มี 3 ปัจจัย ได้แก่ เพศหญิง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.1 นักเรียนหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้าน
ความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนหญิง มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม
ทั้งนี้เพราะ นักเรียนหญิงมักจะถูกปลูกฝังด้านคุณธรรมจริยธรรมให้มีความประพฤติและกิริยา
มารยาทเรียบร้อยมีความรับผิดชอบต่อครอบครัวและคนรอบข้าง เอาใจใส่ต่อสิ่งต่างๆที่อยู่รอบตัว
ประกอบกับนักเรียนหญิงมีจิตใจอ่อนโยน ละเอียดอ่อน มีเหตุผล จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ
การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์

1.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิง
จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีการให้เหตุผลเชิง
จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม ทั้งนี้เพราะ นักเรียนมีความผูกพันกับครอบครัวและได้รับการ
อบรมและปลูกฝังด้านคุณธรรมและจริยธรรม ประกอบกับนักเรียนมีอายุน้อยและยังมีความใกล้ชิด
กับผู้ปกครองและครูจึงทำให้นักเรียนมีความประพฤติและปฏิบัติตนอยู่ในเกณฑ์ดี จึงมี
ความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์

1.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิง
จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีการให้เหตุผลเชิง
จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนเมื่ออยู่ในระดับชั้นที่สูงขึ้นไปก็ย่อมได้รับ
ประสบการณ์มากขึ้น รู้จักใช้เหตุผลในการตัดสินใจ มีความรับผิดชอบ มีทัศนคติที่ดี เป็นคนมี
เหตุผลและสามารถคิดและตัดสินใจในการแก้ปัญหาต่างๆ ทำให้เป็นคนมีความมั่นใจ สามารถใช้
เหตุผลในการคิดวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาต่างๆให้หมดไปได้ ดังนั้นจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ
การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทองมี 3 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย อายุ ชั้นประถมศึกษาที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.1 เพศชายมีความสัมพันธ์ทางลบกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนชายมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะเพศชายมักจะไม่ได้รับ การคาดหวังจากสังคม ประเพณีให้เป็นผู้ที่มีความประพฤติและกิริยามารยาทเรียบร้อย และเพศชายยังเป็นเพศที่มักจะอยู่ในกลุ่มเพื่อนของตนเอง และมีความคิดคล้ายตามกลุ่มเพื่อน มีความอยากรู้อยากเห็น ชอบทดลองสิ่งแปลกใหม่จึงทำให้การกระทำขาดความยั้งคิดโดยไม่คำนึงถึงเหตุและผล จึงมีความสัมพันธ์ทางลบกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์

2.2 อายุมีความสัมพันธ์ทางลบกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีอายุมากให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่อายุมากมีประสบการณ์การเรียนรู้ ประสบการณ์ชีวิตมากขึ้นรู้จักการคิดหาเหตุผลเพื่อเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับคนอื่น จึงหาเหตุผลและพยายามทำทุกอย่างเพื่อให้คนอื่นยอมรับ และเพื่อให้คนอื่นคล้ายตามตนเองได้ จึงทำให้นักเรียนอายุมากให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม

2.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ทางลบกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการให้ ให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นวัยที่เริ่มต้นจากวัยเด็กตอนปลายเข้าสู่วัยรุ่นตอนต้น ซึ่งเป็นวัยที่อยู่ระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพัฒนาการทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ทำให้นักเรียนเกิดปัญหายุ่งยากในการปรับตัว ดังนั้นเมื่อมีปัญหาไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านการเรียน หรือการคบเพื่อน บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ไม่มีเวลาพูดคุยหรือให้คำปรึกษา นักเรียนมักเกิดความรู้สึกว่าเหงา ขาดกำลังใจ ท้อถอยเมื่อเผชิญอุปสรรค หรือประสบปัญหาด้านการเรียน เกิดความเครียด ตัดสินใจทำสิ่งที่ผิด เช่น ทูจจริตในการสอบ ลอกงานเพื่อน หนีเรียนเป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เมธิโพธิพัฒน์ (2523 : 77-78) พบว่า ระดับชั้นเรียนต่างกันมีความซื่อสัตย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนมี 13 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง บุคลิกภาพ อาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว อาชีพรับจ้าง สถานภาพโสด สถานภาพคู่ สถานภาพหม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่ บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน แสดงว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง บางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม หรือนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำบางคน มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม ทั้งนี้เพราะว่านักเรียนต้องการพัฒนาตนเองในทางที่ดีต้องการประพฤติตนให้เป็นคนดี มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ต่อตนเอง ตรงต่อเวลา และเป็นแบบอย่างที่ดีกับเพื่อนคนอื่น ๆ

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง บางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะมองตนเองในทางลบ มีความรู้สึกที่ตนเองมีผลการเรียนไม่ดี เรียนไม่เก่ง ขาดความมั่นใจในการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์และประเมินตนเองต่ำกว่าความเป็นจริงได้

3.2 สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน แสดงว่าผู้ปกครองของนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ของนักเรียนบางคน มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม หรือผู้ปกครองของนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีของนักเรียนบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม

ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ของนักเรียนบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีผู้ปกครองคอยดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดต่อบุตรหลาน เป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ คอยช่วยเหลือให้ความรัก ความอบอุ่น กับนักเรียนอย่างเพียงพอก็จะทำให้นักเรียนมีความรักศักดิ์ศรีของตนเอง รักษาชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล เป็นผู้มีความรับผิดชอบ มีเหตุผลในการใช้จ่ายเงินตามฐานะของตนเอง

ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีของนักเรียนบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองไม่มีเวลาคอยดูแลเอาใจ

ใส่ต่อบุตรธิดาอย่างใกล้ชิด ไม่มีเวลาที่จะคอยแนะนำช่วยเหลือหรือให้คำปรึกษา ให้ความรักความอบอุ่นแก่นักเรียนอย่างเพียงพอ ทำให้นักเรียนไม่รู้จักประมาณตนเอง ไม่รู้จักใช้เหตุผลในการใช้เงินให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่าตามฐานะของตนเองและในที่สุดจะทำให้นักเรียนเป็นคนเห็นแก่ตัว ไม่มีเหตุผล

3.3 อาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน แสดงว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพอาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม หรือนักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพอาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม

ผู้ปกครองประกอบอาชีพอาชีพรับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจบางคน รัฐวิสาหกิจบางคนให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม ทั้งนี้เพราะอาจสอนบุตรหลานให้มีความซื่อสัตย์เพราะอาจจะมีผลกระทบกระเทือนต่อชื่อเสียงของตนได้

นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีด้านความซื่อสัตย์ ไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย อาจเพราะมีอภิสิทธิ์บางอย่างที่ไม่ถูกต้องลงโทษเกี่ยวกับความไม่ซื่อสัตย์นั้นได้

3.4 อาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน แสดงว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวบางคนมีการให้เหตุผลทางจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม หรือนักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว บางคนมีการให้เหตุผลทางจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม

นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว บางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองแม้จะมีภารกิจในการหารายได้มาจุนเจือครอบครัวแต่ก็มีความรักศักดิ์ศรีของตนเอง รักชื่อเสียงวงศ์ตระกูลก็พยายามอบรมสั่งสอนให้บุตรหลานมีความซื่อสัตย์ เพื่อให้เป็นเกียรติแก่วงศ์ตระกูล

นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวบางคนมีการให้เหตุผลทางจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะอาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว เป็นอาชีพที่มีรายได้ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับสภาพเศรษฐกิจ ส่งผลให้ผู้ปกครองต้องดิ้นรนแข่งกับเวลาในการประกอบอาชีพ เพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว ส่วนใหญ่ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่นักเรียน ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัวมักไม่มีเวลาเป็นของตนเอง

ต้องรับผิดชอบสูงนอกจากนี้อาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัวยังสามารถทำรายได้ดี ซึ่งอาจจะต้องกระทำบางอย่างไม่ค่อยซื่อสัตย์มากนัก ดังนั้น พ่อแม่หรือผู้ปกครองมุ่งที่จะสร้างฐานะในครอบครัวให้เป็นปึกแผ่นเพื่อบุตรหลาน แต่นักเรียนจะขาดการอบรมสั่งสอนด้านความซื่อสัตย์เท่าที่ควรหรืออาจเห็นตัวอย่างของความไม่ซื่อสัตย์โดยตรง จนคล้อยตามและเลียนแบบกลายเป็นคนมีความซื่อสัตย์หรือไม่ซื่อสัตย์ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เซียร์และคนอื่นๆ (Sear and others, 1957: 372) ที่พบว่าบุคคลที่มีอาชีพเกี่ยวกับการค้าและธุรกิจมีแนวโน้มไม่ซื่อสัตย์มากกว่าบุคคลอื่นที่มีอาชีพในด้านการรักษาความยุติธรรม เช่น ผู้พิพากษาหรือนักบวช

3.5 อาชีพรับจ้างไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน แสดงว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างบางคนมีการให้เหตุผลทางจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม หรือนักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างบางคนมีการให้เหตุผลทางจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม

นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างบางคนมีการให้เหตุผลทางจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว พยายามหารายได้มาจุนเจือครอบครัว รู้จักวางแผนในการใช้จ่ายในเรื่องการเงิน รู้จักใช้จ่ายตามฐานะของตนเอง ย่อมมีชีวิตครอบครัวที่ดี มีความสุข เป็นครอบครัวที่อบอุ่น พร้อมทั้งจะให้การสนับสนุนส่งเสริมด้านการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างดี ส่งผลให้นักเรียนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม

นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีอาชีพที่ไม่มั่นคง มีรายได้ที่ไม่แน่นอน เป็นอาชีพที่ไม่มีการติด ไม่รู้จักวางแผนการใช้จ่ายเงินตามฐานะของตนย่อมมีความเป็นอยู่ที่ไม่มั่นคง ทำให้สภาพครอบครัวไม่อบอุ่น นักเรียนเกิดความวิตกกังวล ส่งผลให้เป็นคนเห็นแก่ตัวและมีการให้เหตุผลทางจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม

3.6 สถานภาพโสด ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ แสดงว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีสถานภาพโสดบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม หรือนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีสถานภาพโสดบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม

นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีสถานภาพโสดบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีสัมพันธภาพที่ดีต่อนักเรียน ให้ความรักคอยดูแลเอาใจใส่ มีความห่วงใยเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ และให้การดูแลอุปการะเลี้ยงดูในทุกๆ ด้าน อบรมสั่งสอนให้เป็นคนดี มีเหตุผลไม่เห็นแก่ตัว การประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับเมื่ออยู่

ร่วมกับผู้อื่นในสังคมหมู่มาก คอยส่งเสริมและกระตุ้นให้มีความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น จึงทำให้ให้นักเรียนเป็นคนที่มีความมั่นใจและเป็นตัวของตัวเองใช้เหตุผลในการคิดและตัดสินใจ จึงทำให้มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม

นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีสถานภาพโสดบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่มีสถานภาพโสดบางคน นักเรียนไม่กล้าที่จะปรึกษาพูดคุยหรือแสดงความคิดเห็นใดๆและไม่มีความสนิทสนมเหมือนกับบิดา มารดา ของตน ทำให้เกิดความห่างเหิน เกิดช่องว่างระหว่างวัย เมื่อมีความขัดแย้งกัน ทำให้เกิดความไม่เข้าใจกัน ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนที่มีผู้ปกครองที่มีสถานภาพโสดมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม

3.7 สถานภาพคู่ ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ แสดงว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีสถานภาพคู่บางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม หรือนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีสถานภาพคู่บางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม

นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีสถานภาพคู่บางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม ทั้งนี้เพราะลักษณะของสถานภาพคู่นั้น หมายถึงลักษณะครอบครัวที่อบอุ่น นักเรียนได้รับความรักความเอาใจใส่และความใกล้ชิดกับบิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้การสนับสนุนช่วยเหลือในทุกๆด้าน โดยการอบรมสั่งสอนให้คำแนะนำปรึกษาปัญหาต่างๆ ทำให้นักเรียนได้รับความอบอุ่น มั่นคง และมีความเชื่อมั่น กล้าแสดงออกจึงส่งผลให้นักเรียนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม

นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีสถานภาพคู่บางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองสถานภาพคู่บางคนมีปัญหาภายในครอบครัว มีผลทำให้นักเรียนไม่ได้รับความรักและความเอาใจใส่ ทำให้นักเรียนเกิดปมด้อย ไม่เห็นคุณค่าในตนเอง ไม่มีความเชื่อมั่น ไม่กล้าแสดงออกจึงทำให้นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีสถานภาพคู่บางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม

3.8 สถานภาพหม้ายหรือหย่าหรือแยกกันอยู่ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ แสดงว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีสถานภาพหม้ายหรือหย่าหรือแยกกันอยู่บางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม หรือนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีสถานภาพหม้ายหรือหย่าหรือแยกกันอยู่บางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม

นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีสถานภาพหม้ายหรือหย่าหรือแยกกันอยู่บางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีความรักและสงสารลูกที่มีสภาพครอบครัวไม่สมบูรณ์ จึงทุ่มเทความรักและความเอาใจใส่เพื่อชดเชยสิ่งที่ขาดไปให้กับนักเรียน เห็นความสำคัญของลูก จึงมีผลทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของตนเองและมีความรักและชื่นชมผู้ปกครองที่ทุ่มเทความรักให้กับตนเอง จึงทำให้เป็นคนที่มีความประพฤติดีมีความมั่นใจในตนเอง จึงส่งผลให้นักเรียนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม

นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีสถานภาพหม้ายหรือหย่าหรือแยกกันอยู่บางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่เพราะในเรื่องส่วนตัวและเรื่องการหารายได้มาจุนเจือครอบครัวก็เป็นภาระหนักอยู่แล้ว ต้องแบกภาระค่าใช้จ่ายทุกอย่างภายในบ้านเพียงลำพัง ทำให้ผู้ปกครองไม่มีเวลาอบรมดูแลไม่มีเวลาให้กับนักเรียน เพราะถ้านักเรียนมาจากครอบครัวที่แตกแยก กล่าวคือบิดา มารดา หย่าร้างกันจะทำให้เด็กขาดความอบอุ่น เกิดความเบื่อบ้าน คิดว่าตนไม่เป็นที่ปรารถนาของครอบครัว จึงทำให้เป็นคนที่มีความประพฤติไม่ดี ขาดความมั่นใจและเป็นคนไม่มีเหตุผล เห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้ จึงทำให้นักเรียนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม

3.9 บุคลิกภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ แสดงว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเอบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม หรือนักเรียนบางคนบุคลิกภาพเอบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ได้ไม่เหมาะสม

นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเอบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเอ จะเป็นคนที่มีความมั่นใจ เป็นคนสนุกสนานร่าเริง แจ่มใส เป็นคนมีความรับผิดชอบ รักความก้าวหน้า มีความกระตือรือร้น ชอบฟันฝ่าอุปสรรคทำงานด้วยความรวดเร็ว มีความมานะพยายามในการทำงานเพื่อให้ประสบความสำเร็จ เป็นคนมีความมั่นใจกล้าแสดงออก และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้พบเห็น ดังนั้นผู้ที่มีบุคลิกเอจึงมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ได้เหมาะสม

นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเอบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีบุคลิกเอ จะมีความมั่นใจในตนเองมาก เป็นคนกล้าแสดงออก ต้องการประสบผลสำเร็จในการทำงานจนทำให้มีจิตใจแข็งกระด้าง เห็นแก่ประโยชน์ของตน รักตัวเอง ไม่ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ดังนั้น ผู้ที่มีบุคลิกภาพเอจึงให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม

3.10 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ แสดงว่า นักเรียนที่มี สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดีบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม หรือนักเรียนบางคนสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี แต่มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม

นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ดีบางคนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคนมีความซื่อสัตย์ เพราะความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เนื่องจากครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของการหล่อหลอมบุคลิกภาพ พฤติกรรมและทัศนคติต่างๆ สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในครอบครัวแล้วถ่ายทอดไปยังเด็ก เพราะถ้าเด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองด้วยความซื่อสัตย์ บิดามารดา หรือผู้ปกครองมีเวลาอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ นักเรียนก็จะมี ความซื่อสัตย์ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในสังคม พร้อมทั้งจะสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อบุคคลอื่น

นักเรียนบางคนสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี แต่มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนอยู่ในครอบครัวที่ปล่อยปละละเลยทอดทิ้ง ไม่มีเวลาพูดคุยทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ การออกไปทำงานนอกบ้าน ทำให้ไม่มีเวลาอบรมความซื่อสัตย์ให้กับบุตรธิดา จึงทำให้บุตรธิดา มีความไม่ซื่อสัตย์ โดยผู้ปกครองไม่ทราบ จึงมีผลทำให้สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองไม่ดี มีผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม

3.11 ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ แสดงว่า ลักษณะทางกายภาพที่ดีอาจจะทำให้นักเรียนให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ได้เหมาะสม หรือลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอนไม่ดีอาจทำให้นักเรียนให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม

ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอนดีทำให้นักเรียนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ได้เหมาะสม ทั้งนี้เพราะโรงเรียนได้จัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้ นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่จัดขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ที่พร้อมไปด้วยสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน เทคนิคและวิธีการ ถ่ายทอดกระบวนการเรียนรู้ของผู้สอน การให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ เมื่อนักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีก็จะเป็นคนที่มีเหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยใช้ดุลยพินิจของตนเองในการที่จะให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ต่อไป วิธีการสอนของครูทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจ มีการเตรียมการสอนดี มีสื่อประกอบสอนได้เหมาะสม นักเรียนมีส่วนร่วมใน

กิจกรรมการเรียนการสอน เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและแสดงความคิดเห็น รวมทั้งสถานที่ สะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย อากาศถ่ายเทได้ดี ขนาดห้องเรียนมีความเหมาะสมกับจำนวน นักเรียน สื่ออุปกรณ์มีความทันสมัยและมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิด ความกระตือรือร้น ตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนดี มีความมั่นใจและ เป็นคนมีเหตุผลในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ได้เหมาะสม

ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอนที่ไม่ดี อาจทำให้นักเรียนให้เหตุผลเชิง จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอนที่ ไม่ดี สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียน สถานที่คับแคบ สื่อและอุปกรณ์การเรียน การสอนมีไม่เพียงพอ ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ขาดแรงจูงใจในการเรียน ทำให้นักเรียนมีปัญหา ดังที่ สุชา จันทรเอม (2528 : 142) ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเรียนของนักเรียนที่ เกิดจากครู ได้แก่ ครูลำเอียง รักเด็กไม่เท่ากัน ครูไม่เอาใจใส่การสอน ขาดเทคนิคและวิธีการสอนที่ ดี ครูขาดลักษณะของการเป็นครูที่ดี และครูไม่เข้าใจในหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับ วสิวรรณ ครเตชะวิรัตน์ (2536:78) ที่ศึกษาปัญหาของนักศึกษาปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษากลุ่ม ภาคเหนือพบว่าบรรยากาศในห้องเรียนเป็นปัญหาสำคัญที่สุดที่ส่งผลกับผู้เรียนดังนั้นลักษณะทาง กายภาพของการเรียนการสอนที่ไม่ดี จะส่งผลให้นักเรียนให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ไม่เหมาะสม

3.12 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิง จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ แสดงว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดีจะส่งผลให้นักเรียนให้ เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ได้เหมาะสม หรือสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ไม่ดี จะส่งผลให้การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดีจะส่งผลให้นักเรียนให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์ได้เหมาะสม เพราะการที่ครูกับนักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน มีความเป็น กันเอง ให้ความห่วงใย ให้ความสนใจ คอยช่วยเหลือเป็นที่ปรึกษาเมื่อเกิดปัญหาต่างๆ นักเรียนจะมีความอบอุ่น มีความรู้สึกที่ดีต่อครู ทำให้นักเรียนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้าน ความซื่อสัตย์ได้เหมาะสม

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูไม่ดี จะส่งผลให้นักเรียนมีการให้เหตุผลเชิง จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะถ้านักเรียนไม่ได้ความรักและความห่วงใยจาก ครู ครูไม่สนใจ ปล่อยปละละเลย ไม่สนใจ ถ้ามีปัญหาก็จะซ้ำเติม หรือลงโทษอย่างรุนแรง จะทำ ให้นักเรียนมีปัญหาจะไม่กล้าปรึกษาหารือและไม่มีความตั้งใจในการเรียน และทำให้ไม่มีความ เชื่อถือในตัว จึงส่งผลให้นักเรียนให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม

3.13 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์แสดงว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีจะทำให้ให้นักเรียนให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ได้เหมาะสม หรือสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดีบางคนจะทำให้ให้นักเรียนให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีจะทำให้ให้นักเรียนให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ได้เหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายอยู่ในช่วงการเจริญเติบโต จะย่างเข้าสู่วัยรุ่นตอนต้น เพื่อนจะเป็นสิ่งสำคัญและนักเรียนต้องการการยอมรับจากเพื่อน การมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนเพื่อน ทำให้เกิดความสบายใจ อบอุ่นใจมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ห่วงใยและไว้วางใจกัน เมื่อมีปัญหาอะไรสามารถปรึกษาเพื่อนในห้องได้ เพราะสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ทำให้นักเรียนเป็นคนมีเหตุผล และเป็นบุคคลที่มีความยุติธรรมเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว เพราะการคบเพื่อนดีเป็นการให้ความรัก ความห่วงใยและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำงานร่วมกันด้วยความรัก ความสามัคคีมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน สามารถให้คำปรึกษาและดูแลให้กำลังใจกันและกัน จึงทำให้นักเรียนให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ได้เหมาะสม

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดีบางทีจะทำให้ให้นักเรียนให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนไม่มีความสนิทสนมกับเพื่อน ทั้งที่มีความต้องการเพื่อน แต่เข้ากับเพื่อนไม่ได้ ทำให้นักเรียนแยกตัวจากเพื่อน ไม่มีความรักและความอบอุ่นระหว่างเพื่อน ทำให้นักเรียนไม่มีความมุ่งมั่นทางด้านจิตใจ ไม่มีที่ปรึกษา ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่เหมาะสม

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนโดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัย ร่วมกันพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนได้ร้อยละ 22.00

4.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนเป็นอันดับแรกแสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด ทั้งนี้เพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นระดับชั้นที่ต้องการจบการเรียนการสอนในชั้นประถมศึกษา และนักเรียนทุกคนต้องเตรียมความพร้อมเพื่อไปสอบแข่งขันกับคนอื่นเพื่อเข้าเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาต่อไป ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมใหม่ที่นักเรียนต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพห้องเรียน อุปกรณ์การเรียน ครู อาจารย์ บุคลากร ตลอดจนการคบเพื่อน ซึ่งแตกต่างไปจากเดิม ประกอบกับเป็นการเริ่มต้นจากวัยเด็กตอนปลายเข้าสู่ระยะวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งเป็นวัย

หัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ จึงก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงด้านพัฒนาการ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ทำให้นักเรียนต้องปรับตัว อีกทั้งผู้ปกครองก็ไม่มีเวลาที่จะดูแลเอาใจใส่ให้ความรักความอบอุ่นหรือคอยเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำกับนักเรียนในเวลาที่นักเรียนเหล่านั้นมีปัญหาหรือต้องการความช่วยเหลือจึงส่งผลให้ นักเรียนมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป เช่น กลายเป็นคนที่ไม่มีความรับผิดชอบ ไม่เสียสละเวลาในการช่วยเหลืองานบ้านหรืองานส่วนรวม และกิจกรรมต่างๆในห้องเรียน ไม่มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อน ส่วนใหญ่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นวัยที่เริ่มเข้าสู่วัยรุ่นซึ่งจะมีลักษณะเริ่มสนใจตนเองมากขึ้น ไม่ชอบการบังคับ เชื่อมั่นในความคิดของตนเองเป็นใหญ่ ชอบเลียนแบบและทำตามกลุ่มเพื่อน

ดังนั้นนักเรียนที่ขาดการดูแลเอาใจใส่จากบิดา มารดาและผู้ปกครองก็จะทำให้นักเรียนขาดความอบอุ่น ขาดความเชื่อมั่นในตนเองในการประพฤติและปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของคนในสังคม หรือเพื่อนที่อยู่ร่วมห้องเดียวกัน ดังนั้น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จึงเป็นปัจจัยที่พยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

4.2 นักเรียนชายส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนเป็นอันดับสุดท้าย แสดงว่า นักเรียนชาย เป็นปัจจัยที่ส่งผลรองลงมา นอกจากปัจจัยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งนี้เพราะ นักเรียนชายมักจะไม่ได้รับ การคาดหวังจากสังคม ประเพณีให้เป็นผู้ที่มีความประพฤติและกิริยามารยาทเรียบร้อย และนักเรียนชายยังเป็นเพศที่มักจะอยู่ในกลุ่มเพื่อนของตนเอง และมีความคิดคล้ายตามกลุ่มเพื่อน มีความอยากรู้อยากเห็น ชอบทดลองสิ่งแปลกใหม่จึงทำให้การกระทำขาดความยั้งคิดโดยไม่คำนึงถึงเหตุและผล

นักเรียนชายมาจากครอบครัวที่ไม่อบอุ่นและไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากบิดา มารดาและผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด ทำให้นักเรียนไม่ได้รับการปลูกฝังในเรื่องของกิริยามารยาท การอยู่ในสังคม ไม่รู้จักช่วยเหลือผู้อื่น เห็นแก่ตัว เป็นคนไม่มีน้ำใจ ไม่มีความยุติธรรม และไม่เป็นที่รักของเพื่อนร่วมห้องและครอบครัว และผู้พบเห็น ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนชายไม่มีความภาคภูมิใจในศักดิ์ศรีของตนเอง ไม่มีความมั่นใจในตนเอง ดังนั้นนักเรียนชาย จึงเป็นปัจจัยที่พยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับนักเรียน ทราบว่าการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนอยู่ในขั้นกำลังพัฒนา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน ในการวางแผนเพื่อพัฒนาคุณภาพของนักเรียนในโรงเรียนต่อไป

2. จากการศึกษาพบว่า มีปัจจัยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนได้ดีที่สุด ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญ เน้นให้อาจารย์ผู้สอนจัดเตรียมความพร้อมด้านการแนะแนวเรื่องการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการเตรียมความพร้อมเพื่อไปสอบแข่งขันกับคนอื่นเพื่อศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาต่อไป

ข. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน เช่น การปรับตัว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะคิดต่อการเรียน ความสนใจและความถนัดของนักเรียน หลักสูตรการเรียนการสอน ศักยภาพของอาจารย์ผู้สอน เป็นต้น

2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนในระดับการศึกษาอื่น ๆ เช่น ประถมตอนต้น มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย อุดมศึกษา เป็นต้น

3. ควรนำปัจจัยที่พยากรณ์ได้ดีที่สุด คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปทำการทดลอง เพื่อพัฒนาการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยาต่างๆ เช่น เทคนิคแม่แบบ สถานการณ์จำลอง เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา ควรสุภา . ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว – เก็บตัว ความรู้สึกผิดชอบและ
คุณธรรมแห่งพลเมืองดี . ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร , 2516. อัดสำเนาการวัฒนธรรม , กรม . เอกสารวัฒนธรรม ฉบับที่ 2
แนวทางการศึกษาวัฒนธรรมภาคปฏิบัติ . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กัณฑ์ประเสริฐ , 2497 .
การวัฒนธรรม,กรม. เอกสารวัฒนธรรม ฉบับที่ 2 แนวทางการศึกษาวัฒนธรรมภาคปฏิบัติ.กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์กัณฑ์ประเสริฐ, 2497 .
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2529). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหามงกุฎราชวิทยาลัย.
กรมการฝึกหัดครู. (2523). โครงสร้างของคุณลักษณะของจริยธรรม. กรุงเทพฯ :
กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรองแก้ว สานุสนธ์. (2529). ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความเสียสละของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมวกเหล็กวิทยา จังหวัดสระบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กฤษณา จันทวิภาค.(2527) ผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- กัญญา คงคานนท์. "การปลูกฝังคุณธรรมในเด็กเล็ก : ความซื่อสัตย์," การศึกษา กทม.
14 (5) : 6 – 9; กุมภาพันธ์ 2534.
- โกวิทย์ ประवालพุกฤษ์. (2523). "แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย," รายงานการประชุมทาง
วิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.กรุงเทพฯ :
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- โกศล ชูช่วย.(2534, มกราคม - มีนาคม). "การส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรม," จันทรเกษม. 216.
ขจรสุดา เหล็กเพชร. การสร้างแบบสำรวจนิสัยและทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ค.ม. กรุงเทพฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522
- จรรยา เกษศรีสังข์. (2537). วิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ. ปรินญาณิพนธ์
กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จารุลักษณ์ พินพรหมราช. การเปรียบเทียบทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน
ปลายในกรุงเทพมหานคร ที่มีภูมิหลังทางครอบครัวและสิ่งแวดล้อมทางโรงเรียนต่างกัน
.วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2528

- จำเนียร ช่างโชติ. (2527). การฝึกภาคปฏิบัติทางการแนะแนวและการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- จินดาภรณ์ อังสุวรรณชาติ. (2525). การทดลองให้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฉลอง ภิรมย์รัตน์. (2521). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- ชมพูนุช ศรีมุกดา. (2530). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติที่มีต่อพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบสืบสวน สอบสวน และโดยวิธีสอนตามคู่มือการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชมพูนุช พงษ์ศิริ. (2535). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สภากาชาดไทย กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ สุเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดาอินสกุล. (2521). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชินวรุฒ์ สุนทรสิมะ. (ม.ป.ป.). หลักธรรมของผู้ปกตติคิตดี พุคดี และทำกาารดี. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2534) เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เชิดศักดิ์ ไชวาลินทร์. (2525). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก. (2520). จริยธรรมของเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. การพัฒนาจริยธรรม : ตำราจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2522 .
- เดช วิโย. การศึกษาการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการคิดให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ได้รับการเลี้ยงดูต่างกัน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522 . อัดสำเนา .
- ดาระณี พัฒนศักดิ์ภิญโญ. (2533). ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทาง

การเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจิระประวัติวิทยาคม จังหวัด นครสวรรค์. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เดช วิโย. (2522). การศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการคิดให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็ก นักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เดโช สวานานนท์. (2512). จิตวิทยาในชีวิตประจำวันและจดหมายถึงสุมิตรา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ทัศนีย์ เจริญเลิศ ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชาณุวิทยา อำเภอ ชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2538

ทิพย์มาศย์ พิมลศักดิ์. (2530). การใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ ของนักเรียนนาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ทิพย์สุดา นิลสินธพ. (2523). ความสัมพันธ์ระหว่างพัฒนาการทางจริยธรรมกับการอบรมเลี้ยง ดูเด็กก่อนวัยเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เทพเวที, พระ. (2531). "พุทธจริยธรรมเพื่อชีวิตที่ดีงาม," ธรรมบุญชีวิต. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ มหาจุฬารัตนบวรคาร.

ธวัช ทวยภา. (2531). การศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีแนวคิดในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (มัธยมศึกษา) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ธีระ ชัยยุทธยรรยง. (2533). ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อต่างประเทศของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์. (2533). ปัญหาสำคัญ ๆ ในสังคมไทย . กรุงเทพฯ : คณะสังคม สงเคราะห์ศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2527). *หลักการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภาพร เมฆรักขานิช. *ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทักษะคิดในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515
- นवलนง มังตรีธรรม์. (2530). *ผลของการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเรื่องสังคหวัดดู 4 ที่มีต่อ คุณธรรมด้านสังคหวัดดู 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นันทิยา ยิ่งเจริญ. (2527). *การศึกษาพัฒนาการการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับประถมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- นารี ในภิระ. (2536). *ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพของครูประจำชั้นนักเรียนและสุขภาพจิตของนักเรียนชายเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่และโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- นิตา ด่านวิริยะกุล. (2527). *การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิพนธ์ คันธเสวี. (2528). *มนุษย์สัมพันธ์เพื่อการพัฒนาสังคม*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- นิภาพรรณ โสมนะพันธ์. (2525). *เปรียบเทียบบุคลิกภาพของบุตรตามลำดับการเกิด การอบรมเลี้ยงดูและสถานภาพทางเศรษฐกิจ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บรรทม มณีโชติ. (2530). *ศึกษารูปแบบของข้อคำถามวัดลักษณะนิสัยด้านความเสียสละชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์ที่มีต่อคุณภาพของแบบทดสอบ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บัญญัติ แก้วส่อง. (2522). *การเปรียบเทียบพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กวัยรุ่นในสังคมเมืองและชนบทที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูและแบบการคิดที่แตกต่างกัน*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- บัณฑิต พัดเย็น.(2527). การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใน
จังหวัดสมุทรสาคร. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เบญจวรรณ ศรีสุริยกานนท์. (2534) . ผลการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อการทำงานกลุ่มของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพาลาร์ักษ์ กรุงเทพมหานคร. ปรียญ
านิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปกรณ วังศ์สวัสดิ์. (2533). ผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสนใจอาชีพอิสระใน
ท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนประจวบวิทยาลัย จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประกายทิพย์ พิชัย . (2539). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร. ปรียญ
านิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- ประเสริฐ วิเศษกิจ. (2524). "การจัดการเรียนการสอนในชั่วโมงแนะแนว," เอกสารประกอบการ
อบรมแนะแนวมัธยม. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- ปริญดา บุญศิลาเลิศ. (2520). การทดลองใช้ชุดการแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
3 โรงเรียนพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยะรัตน์ ศรีสมบัติ. (2533). ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อพฤติกรรมประชาธิปไตยของนัก
เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านแก่งไทรพงษ์สังเคราะห์จังหวัดอุดรธานี.
ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- บุปผา ประทีปทอง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรี – นาฏศิลป์ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ 2542

- ผกาทิพย์ เกษรากุล. (2524). *สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในทัศนะของนิสิต*.
 ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
 ถ่ายเอกสาร.
- พนม ลีมาอารีย์. (2529). *กลุ่มสัมพันธ์. มหาสารคาม : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม*.
- พรณีย์ กัณฑากร. (2523). *การศึกษาเปรียบเทียบจริยธรรมของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีภูมิหลังต่างกัน* ในจังหวัดสงขลา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรณี ข. เจนจิต. (2538). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อ แกรมมี่.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2531). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ :
 สำนัก ทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร.
- ไพศาล หวังพานิช และสำเร็จ บุญเรืองรัตน์. (2533). *เทคนิคการสอน : การสร้างเครื่องมือวัดผล*
การศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ : ฝ่ายโสตทัศนศึกษา สำนักหอสมุด
 กลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2522). *การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ*. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
 ทดสอบและวิจัยการศึกษา วิทยาลัยครูจันทระเกษม.
- มาริษา นาคทับที. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้นำแบบประชาธิปไตยของนิสิตคณะ*
วิศวกรรมศาสตร์วิทยาลัยการชลประทานจังหวัดนนทบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.
 (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
 ถ่ายเอกสาร.
- มิลินทร์ สำเนาเงิน. (2524). *การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมของนักเรียนจากการ*
ประเมินผลหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503 และ 2521. ปรินญาณิพนธ์
 กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
 นครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ระวี ภาวิไล. (2522). *"จริยธรรมในสังคมไทย,"* รายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมไทย
 ปัจจุบัน. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2528). *หลักการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ศึกษา
 พร จำกัด.

- วสิวรรณ ศรเดชะวิวัฒน์. (2536). ปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- วัชรินทร์ จัปเกต. (2534). ผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความเสถียรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอินทรมหรรณอนุสรณ์ จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์. (2528). การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความรักผิดชอบสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 . วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วารินทร์ ม่วงสุวรรณ. (2517). ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูลูกแบบให้ความรักและแบบควบคุมความเชื่อเพื่อและวินัยทางสังคม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิชาการ. กรม. (2524). การศึกษาหาเกณฑ์ปกติของระดับพัฒนาการทางจริยธรรม และองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางจริยธรรม. กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- วิทยา นาควัชร. (2537). หมอวิทยาช่วยแก้ปัญหาการเลี้ยงดูและวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาตนเอง และนักบริหาร.
- สงบ ลักษณะ. (2524, กันยายน - ธันวาคม). "การศึกษาและพัฒนาจริยธรรมไทย," การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สนธยา จัตรามาศ. "จริยธรรมในระดับประถมศึกษา พฤติกรรมที่ต้องการและการปลูกฝัง ." ประชากรศึกษา. 39 (1) : 27 - 29 ; มิถุนายน 2532
- สนวน สีโทขวลิต. (2528). การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความเมตตากรุณา สำหรับนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สบโชค พูลนวม. ความสัมพันธ์ระหว่างความซื่อสัตย์กับความรู้สึกผิดชอบ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523 ถ่ายเอกสาร.
- สุลักษณ์ ศิวลักษณ์. "จริยธรรมในสังคมไทยในทัศนะของฝ่ายศาสนา" รายงานการสัมมนาจริยธรรมใน

- สังคมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี, 2522.
- สมทรง สุวรรณเลิศ. (2536, มกราคม – มิถุนายน). "T.A.กับงานป้องกันปัญหาและส่งเสริมสุขภาพจิต," *จิตวิทยาคลีนิค*, ปีที่ 24 (1) : 1-9.
- สมบูรณ์ ศาลยาชีวิต และคนอื่นๆ. (2526). *พัฒนาการการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม*. เชียงใหม่: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมปอง สุขศฤงคารกิติ. (2530). *ผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสำนึกด้านอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6* โรงเรียนวัดธาตุทอง ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมพงษ์ จิตระดับ. (2530). *การสอนจริยธรรมในระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สมพร พรหมจรรย์. (2540). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช*. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมศักดิ์ สินธุเวชญ์ และคนอื่นๆ (2521). *หนังสือเรียนสมบูรณ์แบบกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- สมศักดิ์ ชินพันธ์. (2523). *ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียนกับความรู้สึกรับผิดชอบและมโนภาพแห่งตน*. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมศักดิ์ ชื่นชม. *การศึกษามลัคนวิเคราะห์ความลำเอียงที่ใช้วิธีต่างกันของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์*. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2518. ถ่ายเอกสาร.
- สายสมร ซาติยานนท์. (2526). *ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมกับความสามารถด้านเหตุผลและกับการอบรมเลี้ยงดูของเด็กของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สิริวรรณ ศรีพหล, สมณทิพย์ บุญสมบัติ และประภาพรรณ เขียมสุภาษิต. (2538, มกราคม-มีนาคม). "ศึกษาสภาพทั่วไปของการจัดการศึกษาด้านสภลทรรศน์ศึกษาในประเทศไทย," *การวิจัยทางการศึกษา*, 25(1) : 44-57.

- สุมาลี วงศ์ปลุกแก้ว. (2526). *ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียน ความรู้สึกรับผิดชอบและความเชื่อมั่นในตนเอง*. ปรินฏยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรพล นาควนิช. (2522). *การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- หรรษา แดงภักดี. (2536). *ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อคุณธรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร จังหวัดฉะเชิงเทรา*. ปรินฏยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อดิเทพ ศรีสุอารักษ์ *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวิจิตรวิทยา เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*
- อัจฉรา สุขารมณ และอรพินทร์ ชูชม. (2530). *การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อาทร ชนเห็นชอบ. (2528). "บทบาทของกระทรวงฯ กับการส่งเสริมจริยธรรมบัณฑิตและนักศึกษา," *สรุปรายงานผลการอบรมจริยธรรมกับบัณฑิต*. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. (2523). "แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย," *รายงานการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- Allport, G.W. (1928). "A test for ascendance-submission," *Journal of Abnormal*.
- Anastasi, Anne. (1982). *1908 Psychological Testing*. 5 th ed. New York : Macmillan.and Social Psychology.
- Aronfreed, J. (1965). *Altruism and the Condition of Positive Effect*. Unpublished Manuscript, University of Pennsylvania.
- Berkowitz, L. Z (1964). *Advances in Experimental Social Psychology*. New York : Vol.1.

- Brown, Roger. Z (1965). *Social Psychology*. New York : Free Press.
- Hall, Calvin S. and Gardner, Lindzey . (1970). *Theories of Personality*. 2nd ed.
New York : John Willey and Sons.
- Hoffman, M.L. (1979). "Development of Moral Thought, Feeling and Behavior,"
American Psychologist. 10 : 958-966.
- Kohlberg, Lawrence N. and Hann J. Langer, (1976,December). "Wfamily Patterns of
The Moral Reading," *Child Development*. 47 : 1204-1205.
- Kohlberg, Lawrence. (1969). "the Child as a Moral Philosopher," in *Reading in
Educational Psychology Today*. California : CRM Book Inc.
- Lembo, Diana, Jt. Auth, and John, Gillespie. (1967). *Juniorplots : A Book Talk
Manual For Teachers and Labrarians*. New York : R.R. Bowker.
- Mc Guire, William J. (1969). "The Nature of Attitudes and Attitudes Change,"
The Handbook of Social Psychology. 2nd . Ed. Edited by Gardner
Lindzey. Mass and Chuseth Addition – Wesley.
- Mischel, W. (1974). "Processes in Delay of Gratification," in L. Berkowitz (ed.)
Advances in Experimintal Social Psychology. Vol. 7. New York : Academic
Press.
- Moor, Helena. (1957). *Adult-Awareness of Problems of High School Youth*.
Boston : Boston University.
- Munro, A. (1966), "Parental Deprivation in Depressive Patient," *Bretish Psychiatry*.
32(6): 433 – 457.
- Peck, R.H. and Havighurst, R.T. (1960). *The Psychology of Character
Development*. New York : John Wiley.
- Piaget, Jean. (1960). *The Moral Judgment of Child*. Blencoe : Free Press.
- Rahman, Syed Abbur. (1965). "An Investigation of the Extend and Causes of
Dropuout in class X Through Xil of The Secondary Schools of Decca
East Pakistan During 1965," *Dessertation Abstracts*. 28 : 405.
- Redlich. Fritz. (1978), January). "Trends in America Mental Health," *America
Journal of Psychiatry*. 135(9) : 229 – 230.

Ringness, Thomas A. (1968). *Mental Health in the School*. New York : Random House.

Turner, W.D. (1942). "Altrism and Its Measurement in Children," in *Journal of Abnormal and Social Psychology*. 43 : 502 – 516.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

หนังสือขอความร่วมมือและแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/ 6769

วันที่ / ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวสุมาลี ภูผาลา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์เวณิ กริทอง อาจารย์พาสนา จุลรัตน์ และ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แบบสอบถาม ให้ นางสาวสุมาลี ภูผาลา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพรณี ทะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/ 6 7 8 2

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดธาตุทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุมาลี ภูพาลา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำนวน 235 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนตุลาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุมาลี ภูพาลา ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณี หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3911568 มือถือ 06-5716016

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านส่วนตัว เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () และเติมข้อความลงใน (.....) ให้สมบูรณ์

1. เพศ :

() ชาย

() หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ชั้นปีที่กำลังศึกษา

() ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

() ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

() ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....

5. ผู้ปกครองนักเรียนมีรายได้ต่อเดือน ประมาณ..... บาท

6. อาชีพของผู้ปกครอง

() รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() ทำขาย / ธุรกิจส่วนตัว

() รับจ้าง

7. สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

() โสด

() คู่

() หม้าย หรือ หย่า หรือ แยกกันอยู่

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านพอสมควร
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	เมื่อมีนัดนักเรียน ไปถึงที่หมายก่อนเวลา					
2	นักเรียนไม่พอใจ ถ้ามีคนมาขัดจังหวะในการทำงาน					
3	นักเรียนกระตือรือร้นที่จะทำงาน ให้ดีที่สุด					
4	นักเรียนชอบแสวงหาความรู้ให้กับตนเองตลอดเวลา					
5	นักเรียนเป็นคนมีอารมณ์ขันอยู่เสมอ					
6	นักเรียนรู้สึกทนไม่ได้ถ้าต้องทำงานร่วมกับคนที่ไม่มีความรู้พิเศษชอบ					
7	นักเรียนรู้สึกหงุดหงิดเมื่อต้องทำสิ่งต่างๆซ้ำซาก					
8	นักเรียนคิดว่า โลกนี้น่าอยู่					
9	นักเรียนพร้อมที่จะทำงานร่วมกับคนอื่น					
10	เมื่อมีปัญหาในการเรียนนักเรียนจะพยายามแก้ปัญหาให้ให้ได้					
11	นักเรียนสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนกำหนดเวลาเสมอ					
12	นักเรียนคิดว่าตนเองเป็นคนเฉื่อยช้ากับการเรียน					
13	นักเรียนรู้สึกว่าจะต้องทำอะไรอย่างรวดเร็วเพื่อแข่งกับเวลา					
14	นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจหากงานที่ได้รับมอบหมายดำเนินไปอย่างล่าช้า					
15	นักเรียนไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องกระตือรือร้นในการเรียน					
16	เมื่อต้องฟังเรื่องไร้สาระนักเรียนรู้สึกเบื่อและหาทางเลี่ยงออกมา					
17	นักเรียนมักจะถามเพื่อนหรือคนอื่นเมื่อมีปัญหาสงสัย					
18	นักเรียนรู้สึกประหม่าเมื่อออกไปพูดหน้าชั้น					
19	เมื่อนักเรียนเริ่มต้นทำสิ่งใดแล้วต้องทำให้เสร็จ โดยเร็วที่สุด					
20	นักเรียนรู้สึกว่าเพื่อนๆรอบข้างทำงานไม่ถูกใจ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย

3ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านพอสมควร

จริงน้อย หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	1. พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อผู้ปกครอง นักเรียนรู้สึกว่าคุณปกครองไม่ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน					
2	นักเรียนช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน					
3	นักเรียนขออนุญาตผู้ปกครองเมื่อจะกลับบ้านผิดเวลา					
4	นักเรียนไม่พอใจเมื่อผู้ปกครองบอกรให้อ่านหนังสือ					
5	นักเรียนปรึกษาปัญหาทุกเรื่องกับผู้ปกครอง					
6	นักเรียนไม่พอใจเมื่อถูกผู้ปกครองตำหนิ					
7	เมื่อกลับจากโรงเรียนนักเรียนเก็บตัวคนเดียวอยู่ในห้อง					
8	นักเรียนไม่เห็นความหวังดีของผู้ปกครอง					
9	นักเรียนไม่ชอบทำงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้ปกครอง					
10	2. พฤติกรรมที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียน ผู้ปกครองซื้ออุปกรณ์การเรียนให้นักเรียนอย่างครบครัน					
11	ผู้ปกครองแนะนำวิธีการอ่านหนังสือให้นักเรียน					
12	ผู้ปกครองพูดคุยเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน					
13	เมื่อนักเรียนทำความผิด ผู้ปกครองดูค่าโดยไม่ถามเหตุผล					
14	ผู้ปกครองชมนักเรียนเมื่อทำคะแนนสอบได้ดี					
15	เมื่อนักเรียนกลับบ้านผิดเวลาผู้ปกครองซักถามด้วยความเป็นห่วง					
16	ผู้ปกครองคอยเตือนให้นักเรียนอ่านหนังสือ					
17	ผู้ปกครองให้คำแนะนำในการคบเพื่อนกับนักเรียน					
18	ผู้ปกครองส่งเสริมความสามารถพิเศษของนักเรียน					
19	ผู้ปกครองไม่พอใจเมื่อนักเรียนพาเพื่อนมาที่บ้าน					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย

3ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านพอสมควร

จริงน้อย หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	1. <u>สถานที่เรียน</u> บริเวณโรงเรียนสะอาด					
2.	ห้องเรียนร้อนอบอ้าว					
3	ห้องเรียนสกปรก รกรุงรัง ไม่น่าเรียน					
4.	ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวก					
5	ห้องเรียนมีของวางจัดเป็นระเบียบ					
6	ห้องเรียนจัดแหล่งความรู้เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน					
7	โต๊ะเก้าอี้ในห้องเรียนมีมากเกินไปจนแน่น					
8	ขนาดของห้องเรียนไม่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน					
9	โรงเรียนค่อนข้างคับแคบ ไม่ค่อยมีสถานที่พักผ่อน					
10	2. <u>สื่ออุปกรณ์การเรียน</u> อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความหลากหลายและเหมาะสมกับรายวิชา					
11	อุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้งาน					
12	โรงเรียนมีอุปกรณ์การเรียนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
13	ห้องเรียนติดตั้งสื่อและอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย

3ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านพอสมควร

จริงน้อย หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	1. การปฏิบัติตนของนักเรียนที่มีต่อครู ครูมีความห่วงใยนักเรียน					
2	นักเรียนไม่กล้าปรึกษาปัญหาการเรียนกับครู					
3	นักเรียนนึกถึงครูเมื่อมีปัญหาการเรียน					
4	นักเรียนสามารถปรึกษาเรื่องส่วนตัวกับครูได้					
5	นักเรียนทำงานที่ครูมอบหมายให้ทำได้					
6	นักเรียนตั้งใจเรียนตลอดเวลาที่เรียนในห้องเรียน					
7	นักเรียนสามารถปรึกษาปัญหาด้านการเงินกับครูได้					
8	2. การปฏิบัติตนของครูที่มีต่อนักเรียน ครูส่วนใหญ่ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน					
9	ครูให้ความสนใจเฉพาะนักเรียนที่เรียนเก่ง					
10	ครูไม่สนใจปัญหาด้านส่วนตัวของนักเรียน					
11	ครูแสดงความรู้สึกเป็นห่วงเมื่อมีนักเรียนคนใดหายไป					
12	ครูแนะนำเรื่องที่เป็นประโยชน์กับนักเรียนที่เกี่ยวกับเรื่องการเรียน					
13	ครูมีความยุติธรรมกับนักเรียน					
14	ครูมีวิธีสอนทำให้การเรียนน่าสนใจ					
15	ครูให้ความช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีปัญหาการเรียน					
16	ครูไม่สนใจปัญหาด้านการเรียนของนักเรียน					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย

3ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านพอสมควร

จริงน้อย หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	เมื่อมีปัญหาด้านการเรียนนักเรียนสามารถปรึกษาเพื่อนในห้องได้					
2	นักเรียนทำงานร่วมกับเพื่อนๆ เสมอ					
3	นักเรียนไม่มีความลับกับเพื่อน					
4	เพื่อน ไม่ให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน เมื่อนักเรียนขอความช่วยเหลือ					
5	นักเรียนไม่สามารถปรึกษาปัญหาการเรียนกับเพื่อนในห้องได้					
6	นักเรียนทำงานร่วมกับเพื่อน ได้ดี					
7	นักเรียนชอบอยู่กับคนเฉยๆ ไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับเพื่อน ในห้อง					
8	นักเรียนมักจะทะเลาะกับเพื่อนในห้องเสมอ					
9	นักเรียนรู้สึกอับอายที่จะเล่าเรื่องส่วนตัวให้เพื่อนฟัง					
10	นักเรียนเข้ากับกลุ่มเพื่อน ได้ดี					
11	นักเรียนปรึกษาปัญหาด้านส่วนตัวกับเพื่อนได้					
12	เพื่อนของนักเรียนเห็นแก่ตัว ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน					
13	นักเรียนไม่ชอบเพื่อนที่เรียนเก่งกว่าหรือ ได้คะแนนดีกว่า					
14	เพื่อนให้นักเรียนยืมหนังสือเมื่อนักเรียนต้องการ					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วเลือกคำตอบโดยวงกลมล้อมตัวเลือก ก ข คง จ ฉ ที่นักเรียนมี

ความเห็นว่าเป็นสิ่งที่นักเรียนเลือกปฏิบัติ ตามความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียน

1. ในการสอบคราวหนึ่ง นกทำข้อสอบไม่ข้อได้ แต่แบ่งที่นั่งอยู่ข้างๆนั้นเป็นคนที่เรียนเก่ง และทำข้อสอบได้เป็น

อย่างดี แบ่งเข้าใจในความเดือดร้อนของนกและส่งกระดาษคำตอบให้ ถ้านักเรียนเป็นนกนักเรียนจะไม่รับเพราะ

นักเรียน

ก. กลัวว่าถ้าถูกจับได้จะถูกลงโทษให้สอบตก

ข. อยากให้เพื่อนเห็นว่าเป็นคนซื่อตรง

ค. อายเหินๆเพราะไม่มีใครกล้าทำ

- ง. เป็นการฝ่าฝืนกฎระเบียบการสอบของโรงเรียน
- จ. เสียศักดิ์ศรี เป็นการทำลายความภาคภูมิใจในตนเอง
- ฉ. ละอายใจตนเองในการกระทำสิ่งที่ไม่ยุติธรรมกับคนอื่น ๆ

2. พิกพชวนศักดิ์ชัยไปดูหนังเรื่องที่ศักดิ์ชัยชอบและอยากดู ซึ่งถ้าบอกแม่ตามความจริงแม่อาจจะไม่ให้ไป ถ้านักเรียนเป็นศักดิ์ชัย นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. พูดความจริงเพราะไม่อยากถูกแม่ทำโทษ
- ข. พูดความจริงเพราะไม่อยากให้แม่เสียใจ
- ค. พูดความจริงเพราะเพื่อนๆก็พูดความจริงกับพ่อแม่
- ง. พูดตามความจริงเพราะไม่อยากให้คนอื่นเดือดร้อน
- จ. พูดตามความจริงเพราะครูเคยสอนให้มีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง
- ฉ. พูดตามความจริงเพราะการพูดโกหกทำให้คนอื่นขาดความเชื่อถือ

3. ตอนพักกลางวัน สถิติกินข้าวแล้วอยากกินขนม แต่ไม่มีเงินซื้อจึงเดินกลับไปห้องเรียนขณะเดินผ่านสนามได้พบเงิน 10 บาท ซึ่งไม่มีใครเห็น ถ้านักเรียนเป็นสถิตินักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. นำเงินไปมอบให้ครูเพราะกลัวครูทำโทษ
- ข. นำเงินไปมอบให้ครูเพราะอยากให้ครูชมว่าเป็นเด็กดี
- ค. นำเงินไปมอบให้ครูเพราะคนอื่นๆจะได้เห็นว่าทำสิ่งที่ถูกต้อง
- ง. นำเงินไปมอบให้ครูเพราะไม่อยากทำให้คนอื่นเดือดร้อน
- จ. นำเงินไปมอบให้ครูเพราะกลัวว่าคนที่ทำเงินหายจะไม่มีเงินซื้อข้าวกิน
- ฉ. นำเงินไปมอบให้ครูเพราะการได้ของคนอื่นเป็นสิ่งที่ไม่ดี

4. ๔. อูมาโดยสารรถเมล์กลับบ้านทุกวัน แต่วันนี้มีคนแน่นมาก คนเก็บค่าโดยสารจึงมองไม่เห็นอูมาทำให้ไม่ได้เก็บค่าโดยสารจากอูมา ถ้านักเรียนเป็นอูมานักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. เอาเงินให้เพราะจะได้ไม่ถูกตำหนิ
- ข. ไม่เอาเงินให้คนเก็บค่าโดยสารเพราะเป็นโอกาสที่จะได้นั่งรถฟรี (1)
- ค. เอาเงินให้คนเก็บค่าโดยสารเพราะคนอื่นที่ขึ้นก็จ่ายค่าโดยสารเหมือนกัน (2)
- ง. เอาเงินให้เพราะเมื่อเรขึ้นรถเราต้องจ่ายค่าโดยสารไม่ว่าเขาจะเห็นหรือไม่ก็ตาม
- จ. เอาเงินให้คนเก็บค่าโดยสารเพราะไม่อยากให้คนเก็บค่าโดยสารเดือดร้อน
- ฉ. เอาเงินให้คนเก็บค่าโดยสารเพราะเราใช้บริการของเขาแล้วควรจ่ายค่าโดยสาร (3)

5. กัญญาซื้อขนมจากร้านของนายตัน เมื่อจ่ายเงินค่าสินค้า และรับเงินทอนมาตรวจดู ปรากฏว่านายตันทอนเงินเกินมา 10 บาท ถ้านักเรียนเป็นกัญญานักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. คืนเงินให้เพราะเด็กก็ต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต
- ข. คืนเงินให้เพราะนายตันจะได้ชมว่าเป็นคนดี ต่อไปอาจจะลดราคาสินค้าให้
- ค. คืนเงินให้เพราะเกรงว่านายตันจะตำหนิถ้ารู้ภายหลังว่าไม่คืนเงินทอนที่เกินมา
- ง. คืนเงินให้เพราะ ความซื่อสัตย์สุจริตของทุกคนจะทำให้สังคมเจริญรุ่งเรืองและสงบสุข
- จ. คืนเงินให้เพราะไม่อยากให้นายตันขาดทุน
- ฉ. คืนเงินให้เพราะเราควรรับเงินทอนที่ถูกต้องตามราคาสินค้าที่ได้ตกลงกันไว้

6. สุวนันท์กับน้องสาววิ่งเล่นไล่จับกันที่ห้องรับแขก สุวนันท์วิ่งไปชนแจกันดอกไม้แตก เมื่อพอล้อมมาถึงบ้าน ถ้านักเรียนเป็นสุวนันท์นักเรียนจะทำอย่างไร
- พูดความจริงเพราะไม่อยากจะถูกลงโทษ
 - พูดความจริงเพราะพ่ออาจไม่ทำโทษก็ได้
 - พูดความจริงเพราะลูกที่คิดควรพูดความจริงกับพ่อแม่
 - พูดความจริงเพราะเมื่อเราทำผิดเราจะต้องรับผิดชอบในสิ่งที่เรากระทำ
 - พูดความจริงเพราะไม่อยากจะ让别人อื่นเคียดแค้น
 - พูดความจริงเพราะการพูดโกหกเป็นสิ่งที่ไม่ดี
7. หลังจากทานอาหารที่ขงเสร็จแล้วนักเรียนตั้งใจจะเดินเข้าไปนั่งอ่านหนังสือในห้องเรียน ขณะที่เดินผ่านโต๊ะของครูได้มองเห็นแบบทดสอบวิชาคณิตศาสตร์ที่จะสอบตอนบ่ายวางอยู่บนโต๊ะ นักเรียนจะเปิดดูข้อสอบหรือไม่
- ไม่เปิดดูเพราะถ้าครูรู้จะถูกลงโทษ
 - เปิดดูเพราะจะได้สอบได้คะแนนมากๆ
 - ไม่เปิดดูเพราะไม่อยากจะให้ครูเสียใจ
 - ไม่เปิดดูเพราะควรทำตามความสามารถของเรา
 - ไม่เปิดดูเพราะเป็นการเอาเปรียบคนอื่น
 - ไม่เปิดดูเพราะเป็นการกระทำที่ไม่ดี
8. ในเช้าวันเสาร์ พ่อแม่ของเอกราชไปธุระต่างจังหวัด จึงบอกให้เอกราชอยู่เฝ้าบ้าน พอดตอนสายๆเพื่อนของเอกราชมาชวนให้ไปเล่น ถ้านักเรียนเป็นเอกราชนักเรียนจะทำอย่างไร
- ไม่ไปเล่นเพราะกลัวถูกพ่อแม่ลงโทษ
 - ไม่ไปเล่นเพราะพ่อแม่จะได้ชื่นชมว่าเป็นเด็กดี
 - ไม่ไปเล่นเพราะไม่อยากจะให้พ่อแม่เสียใจที่เอกราชไม่ทำตามหน้าที่ตนเอง
 - ไม่ไปเล่นเพราะเป็นการละทิ้งหน้าที่ จะทำให้สังคมจะไม่สงบสุข
 - ไม่ไปเล่นเพราะให้สัญญาากับพ่อแม่ไว้ว่าจะอยู่เฝ้าบ้าน
 - ไม่ไปเล่นเพราะถ้าทุกคนไม่ทำหน้าที่ของตนเองจะได้ชื่อว่าเป็นคนไม่ดี
9. บิ๊กลีมนำอุปกรณ์วิชาวาดเขียนมา เมื่อถึงชั่วโมงเรียนจึงบอกครูว่า “อุปกรณ์วาดเขียนหาย” ถ้านักเรียนเป็นบิกนักเรียนจะทำอะไรหรือไม่
- ทำเพราะไม่อยากจะถูกลงโทษ (1)
 - ไม่ทำเพราะการพูดความจริงน่าจะได้รับการยกย่องมากกว่าถูกตำหนิ
 - ไม่ทำเพราะไม่อยากจะโกหกครู
 - ไม่ทำเพราะการพูดโกหกจะทำให้ไม่มีคนเชื่อถือ (2)
 - ไม่ทำเพราะการไม่พูดความจริงเป็นสิ่งไม่ดี
 - ไม่ทำเพราะตระหนักว่า “การพูดความจริงเป็นสิ่งไม่ตาย” (3)

10. ในขณะที่คนกำลังสอบวิชาคณิตศาสตร์เกิดความไม่แน่ใจในคำตอบที่ตัวเองคิดได้ ตอนนั้นครูไม่อยู่ในห้อง แคนจึงเปิดหนังสือคู่มือคำตอบ ถ้านักเรียนเป็นแคนนักเรียนจะทำการอย่างไร

- ก. ไม่ทำเพราะเป็นการทุจริตในการสอบจะถูกลงโทษ (1)
- ข. ไม่ทำเพราะครูจะได้ชื่นชมว่าเป็นคนมีความซื่อสัตย์ในการสอบ (2)
- ค. ไม่ทำเพราะเพื่อนคนอื่นก็ไม่ทำ
- ง. ไม่ทำเพราะทุกคนต้องทำตามระเบียบในการสอบ
- จ. ไม่ทำเพราะต้องทำข้อสอบด้วยความสามารถของตนเอง (3)
- ฉ. ไม่ทำเพราะการทุจริตเป็นการทำลายตนเองและประเทศชาติ

11. เมื่อครูคืนกระดาษคำตอบมาให้ นักเรียนนับคะแนนได้ 19 คะแนน แต่ครูตรวจผิดไป 1 คะแนน จึงเขียนว่าได้ 20 คะแนน นักเรียนจะบอกครูหรือไม่

- ก. บอกเพราะถ้าครูรู้ทีหลังจะถูกทำโทษ
- ข. บอกเพราะอยากให้ครูยกย่องว่าเป็นคนดี
- ค. บอกเพราะอยากจะเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เพื่อน
- ง. บอกเพราะเราควรจะมีใจกับคะแนนที่เราทำได้
- จ. บอกเพราะไม่อยากเอาเปรียบเพื่อน
- ฉ. บอกเพราะเราควรยอมรับในความรู้และความสามารถของเรา

12. สรรวมเดินผ่านบ้านลุงคำไปโรงเรียนทุกวัน เข้าวันหนึ่งลุงคำได้ฝากมังคุดไปกับสรรวมเพื่อนำไปให้ครูสุจิตรา สรรวมนั้นยังไม่เคยกินมังคุดเลย ถ้านักเรียนเป็นสรรวมนักเรียนจะกินมังคุดหรือไม่

- ก. ไม่กินเพราะถ้าลุงคำรู้จะถูกตำหนิได้
- ข. ไม่กินเพราะต้องการให้ตนเองเป็นที่ไว้วางใจของครู
- ค. ไม่กินเพราะเจ้าของไม่อนุญาตให้กิน
- ง. ไม่กินเพราะถ้าเพื่อนรู้จะหาว่าเป็นคนไม่ดี
- จ. ไม่กินเพราะการขโมยของฝากของคนอื่นเป็นสิ่งไม่ดี
- ฉ. ไม่กินเพราะเราทำหน้าที่เป็นผู้รับฝาก เราต้องส่งให้ถึงมือผู้รับ

13. ขณะที่เจ๊เบบกำลังเล่นเกมสล็อตอยู่ แม่ถามว่าว่างหรือไม่ จะให้ไปซื้อของที่ตลาด ถ้านักเรียนเป็นเจ๊เบบจะทำการอย่างไร

- ก. บอกว่าว่างเพราะกลัวโดนแม่ตี
- ข. บอกว่าว่างเพื่อแม่จะให้รางวัล
- ค. บอกว่าว่างเพราะลูกที่ดีควรมีความกตัญญูต่อบิดามารดา
- ง. บอกว่าว่างเพราะไม่อยากให้แม่ไปซื้อเอง
- จ. บอกว่าว่างเพราะการช่วยเหลือแม่เป็นสิ่งที่ควรจะทำ
- ฉ. บอกว่าว่างเพราะถ้าลูกทุกคนรู้จักช่วยเหลือพ่อแม่จะทำให้ครอบครัวมีความสุข

ภาคผนวก ข.
คุณภาพเครื่องมือ

)

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1	3.081
2	3.976
3	3.695
4	2.803
5	2.248
6	5.734
7	3.892
8	1.973
9	2.431
10	5.284
11	6.062
12	2.848
13	1.770
14	1.823
15	1.849
16	1.959
17	1.956
18	3.284
19	3.725
20	2.460

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8048

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1	3.267
2	5.663
3	2.098
4	2.836
5	3.129
6	3.383
7	4.298
8	3.022
9	2.927
10	3.855
11	5.363
12	3.870
13	6.180
14	3.559
15	3.425
16	4.543
17	3.647
18	3.636
19	3.272

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8492

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1	3.627
2	2.943
3	3.917
4	5.509
5	7.100
6	4.247
7	4.379
8	2.582
9	4.229
10	2.989
11	5.275
12	2.933
13	2.200

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7593

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1	2.055
2	3.274
3	2.580
4	4.056
5	3.400
6	2.164
7	4.530
8	4.226
9	5.822
10	3.708
11	3.068
12	2.455
13	4.330
14	4.114
15	4.553
16	4.023

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8383

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1	2.417
2	3.114
3	3.070
4	1.760
5	2.473
6	3.195
7	3.445
8	2.881
9	2.880
10	4.933
11	4.933
12	1.749
13	3.083
14	4.755

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7479

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1	2.592
2	4.745
3	3.267
4	4.257
5	2.003
6	4.811
7	6.235
8	6.812
9	4.317
10	6.043
11	5.015
12	7.250
13	4.930

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8572

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางสาวสุมาลี ภูผาลา
วัน เดือน ปีเกิด	15 มกราคม 2514
สถานที่เกิด	อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1672/34 ซ. ที่ดินทอง 6 หมู่บ้านธัญญารมณ ตำบลบางเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 10270 โทร. 0 - 2753 - 4556
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดธาตุทอง สำนักงานเขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โทร. 0 - 2391 - 1568
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 5
ประวัติการศึกษา	
2533	มัธยมศึกษา จากโรงเรียนยางตลาดวิทยาคาร อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
2536	ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (ศษ.บ) วิชาเอกภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
2547	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ